TANIR'LI

AŞIK YENER

DEYİŞLER DEMETİ

ŞİİR

OKU KARDEŞ BU KİTABI
OKU, BENİ BULACAKSIN.
KÖYLÜ, KENTLİ, İŞÇİ, MEMUR
BİRDE SENİ BULACAKSIN.

Dizgi Baskı : Özdem Kardeşler Matbaası Tel : 26 77 87
İstanbul — 1982

ÖNSÖZ

Bu dünyada tek servetim, tek maddi varlığım olan gönlümün duygusu, gözümün nuru, elim ve kalemimin mahsulü şiirlerimi kitap halinde bastırıp bir eser meydana getirmek umut ve arzum, bugüne dek maddi olanaksızlıklar nedeniyle gerçekleşemedi. Ve ben ölüncüye kadar da bu olanağı yaratma gücüne sahip olma umut ve kaynağından da yoksundum.

Bu çaresizlik durumumu öğrenen gerçekçi dost ÖNCÜ KİTABEVİ sahibi sayın Zeki Öztürk kardeşimiz, kendisi bin tür müşkülatın içerisinde bulunmasına rağmen dar imkânlarıyla bana maddi ve manevi destek ve önder olarak, bu eserin Türk Edebiyatı raflarında yer almasını ve AŞIK YENER isminin yaşamasını sağlamış bulunmaktadır.

Bu inançlı, yürekli kardeşimize okuyucularım huzurunda minnet ve şükranlarımı sunmayı ödenmesi gereken şerefli bir borç bildim.

Ayrıca, yine bu eserin tertip, dizgi, baskı ve her türlü kâğıt sorununa anlayışla tolerans göstererek el emeği, göz nuru veren ÖZDEM KARDEŞLER MATBAASI sahibi değerli dost iyi insan sayın Selahattin Özdem ve kardeşi sayın Hacı Özdem beylere ve matbaadaki bütün emekçi kardeşlerime alenen teşekkür ve şükranlarımı saygı ile sunarım.

AŞIK YENER

Not: Sosyal konuları içeren ikinci şiir kitabım yakında «OLAYLARIN İÇİNDEN» ismi ile yayınlanacaktır.

TANIR'LI AŞIK YENER

(HAYAT HİKÂYEM)

1928 yılının bir sonbahar günü gelmişim bu çetrefelli, adaletsiz dünyaya. Ay tutulmalarında teneke çalınarak, Güneş tutulmalarında da silâh atılarak nur parçası olarak bilinen bu iki cismin karanlıktan sıyrılarak kurtulacağına inanılan batıl itikadın hüküm sürdüğü o tarihlerde Maraş vilâyetinin Elbistan ilçesine bağlı TANIR köyü (Şimdi ilçemiz Afşin) Hane: 2 cilt 10 sayfa 86 da kayıtlıyım Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığına. Dini: İslâm, Mezhebi: Hanefi deyi de özellikle taşımış olduğum nüfus cüzdanına işlenmiştir. Ancak hâlâ düşündürür beni bu din ve mezhep kaydının işlenmiş olması. Yazılmış olmakla ne kârım var; yazılmamış olsa idi ne zararım olurdu deyi. Anayasasında lâikliği ilke olarak kabul etmiş bir ülkede bu tür gereksiz işlemlerin ne anlam ve gereği olduğunu çözemedim bir türlü. Biz devam edelim hayat hikâyemize.

İlkokulu kendi köyüm Tanır'da bitirdim. Orta ve mesleki öğrenimimi de, eski bir öğrencisi ve mensubu bulunmamla gurur duyduğum Seyhan-DÜZİÇİ, Sağlık Kolu kısmını da Ankara-HASANOĞLAN Köy Enstitülerinde tamamlayarak, 1946 yılında sağlık memuru ünvanıyla mezun oldum.

Kökeni siyasî nedenlere dayalı olaylar sonucu

1962 yılında tutuklandım ve dokuz ay tutuklu kaldıktan sonra açığa alınmış halimle beş sene kadar mahkeme karar ve yargıtay tastik kararını bekleme süreci içinde gelmiş olduğum İstanbul havasının kozmopolit çirkefinin çamur bataklığında yıllar yılı iş aramalar hor görülmeler, kovulmalar yazmış olduğum devrimci şiirlerimden dolayı çeşitli takipler, tehditler açlık, perişanlık ve sefalet günlerim doldurdu. Fakat hiç bir güç beni inanmış olduğum sosyal adalet ilkelerine bağlılığım ve sömürü düzenine açmış olduğum davamdan döndüremedi ve döndüremezde. Nitekim aşağılarda sunacağım şiirlerimdeki örneklerde bunu kanıtlıyacaktır. Örneğin:

Bitmez çile, tükenmeyen sefalet
Yıllar yılı başımızda taç bizim.
Vicdansızlar kanun çiğner maharet,
Gerçekleri söylememiz suç bizim.

Ankara'da türlü türlü plân var
İstanbul'da açık açık talan var
Seksenbine köpek satıp, alan var
Sorsak hele kıymetimiz kaç bizim.

Kanuni Han önder olup askere
Seferi var Avrupa'ya on kere
Ecdadının at sürdüğü yerlere
Çöpçülüğe akın eden göç bizim.

Vurguncular sayfiyede Ada'da
Köşkleri var Şişli, Levent, Moda'da
Yedi nüfus kiracı tek odada
İki metre yerimiz yok hiç bizim.

AŞIK YENER bozma gene asabı
Soysun hele fırsatçılar kasabı
Elbet bir gün sorulacak hesabı
En sonunda alınacak öç bizim.

Üzüntünün ve dayanılması güç yaşam savaşımı içinde bulunmam neticesi biyolojik yapımın taharımülsüzlüğü nedeniyle kalp hastalığına yakalanmam, yokluk ve sefalet beni hedefimden, inancımdan döndüremedi, yıldıramadı ama, kitap, defter, kalem alma gücünden dahi yoksun olmam nedeniyle İlkokul ve Ortaokuldan sonra okutamadığım beş çocuğumdan büyüklerden üçünün bu durumları, bu öğrenimsizlik durumları beni içten içe kemirir ve yer bitirir. Devletimizin bu eğitim düzenindeki adaletsizliğe son vermesi birinci dilek ve gönül arzumdur. Parası olanın okuyabilmesi, parasızın okuyamaması en büyük dert ve halolunması gereken baş bir problemdir.

İstanbul'un kenar mahallelerinde susuz, elektriksiz, her türlü sosyal yaşam şartlarından yoksun kiracı olarak oturduğumuz ve yarı ömrümüzü tükettiğimiz gecekondunun tek odalı odasında yazdığım bir şiirle de yaşantımızdan örnek vereceğim.

Düzen bozuldu çarkı yok
Bizim evde bizim evde.
Sağın, ölüden farkı yok
Bizim evde bizim evde.

Yıkık , dökük dört bir köşe
Lâmba gazsız, kırık şişe
Ne zevk vardır, ne de neşe
Bizim evde bizim evde.

Hiçbir işe varmaz elim
Yorgan yırtık dilim dilim
Ne halı var, ne de kilim
Bizim evde bizim evde.

Dövüş çıkar bazen bazen
Çok durum var gönül üzen
Ne dirlik var, ne de düzen
Bizim evde bizim evde.

Çocuklar avare gezer
Karı asabını bozar
AŞIK YENER destan yazar
Bizim evde bizim evde.

Ve yine günlerce, aylarca iş arayıp bulamadığım, evde ne var, ne yok satıp yediğimiz günlerde yazılmış bir şiirden bir kıt'alık örnekleme:

Daldı AŞIK YENER derine daldı
Bir iş için üç yıl bin kapı çaldı
Satmadık ne yastık, ne yorgan kaldı
Tamtakır bizim ev hanı da geçti.

Ve yine hırsız ve rüşvetçi erbabına karşı çıkmam neticesi beş seneden sonra başlamış olduğum memuriyetten dilimizin ceremesi olarak sürgünlere gönderilmem zamanının birinde yazmış olduğum bir şiirden bazı kıt'alar:

Madde madde yeri var bizim Anayasa'da
(İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz.)
Cepler delik, mide boş olsa da, olmasa da
(İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz)

Doğu Anadolu'nun tüm halleri derbeder
Otosu yok, yolu yok hastalar sırtta gider
İstanbul'la, Ankara sabaha dek danseder
(İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz.)

Hacı Yatmaz Ağa'nın köyü var katar katar
Kendi gider başkent'te kız oynatır, zevk çatar
Karnın doyurmak için Hasso ceketin satar
(İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz.)

Rüşvet erbabı şahin gelip makama çöker
Otuz yıl ayni yerde, yerde keyfine bakar,
Garip AŞIK YENER'e her sene sürgün çıkar
(İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz.)

İşte bu ve buna benzer şiirlerimi zaman zaman okudukca, o günlerin anıları bir düşman süngüsünün korkunçluğu ve acısı ile yüreğime yeniden saplanır gibi gelir bana. Bir daha hınçlaşır, bir daha duygulanır, bir daha intikam hırsı ile hemen sarılırım kaleme.

Batıl itikatlara hiçbir zaman iltifat etmedim. Ve bu batıla inanmak isteyen bilinçsizleri mantıkî yoldan uyarmaya, fenne, bilime ve müsbet ilimlere inandırmaya aklımın erdiğince çaba gösteririm. Yine bir şiirimle vurguladığım bu hususta ki görüşümü bir-iki kıt'a ile örnekliyeyeyim:

Şu yirminci asrın son yarısında
Okulsuz, çeşmesiz köyler var daha.
Böyle gider ise kurtulmamıza
Asırlar, seneler, aylar var daha.

Baba, hoca arar kız kucağında
Muskaya inanır uzay çağında
Batıl itikadın kıl tuzağında
Avlanacak kadar toylar var daha.

Ortaçağ düzeni açmış kolunu
Sana kapamışlar ilim yolunu
Dolaş bak kardeşim Anadolu'nu
Hüküm süren derebeyler var daha.

Ozanlık ve ozanlar konusunda da bir kaç cümle ile duralım. Tutucu ve dar bir görüş içerisinde bulunan, çağdışı düşünceye sahip bazı ozanlar ve onları yönetici durumundakiler her sene Konya ilimizde (Aşıklar Bayramı) ismi altında tek taraflı bir zihniyetle şenlik düzenlemektedirler. Bu şenliğe hiçbir devrimci ozan çağrılmaz. Oysa ozanlar deyince Türk ozanlarının hepsinin çağrılması gerekir. Görüş ve düşünce ne olursa olsun, ozan halkın ozanıdır. Ne acı ki T.R.T. kurumumuz ve yapımcılarıda bu şenliği âlâyı-vâlâ ile tüm dünyaya yayarlar. Hiçbir uygar ozanın orada bulunmadığını bile bile.

Diğer bir hususta bazı ozan taslaklarının hiçbir edebî eseri olmadığı ve ozanlıkla ilgisi olmayan hırsız türedileride diğer bazı ozan arkadaşlarıma oynadıkları hile oyunu gibi benim de otuzbeşin üzerinde şiirim plâk ve banda okunduğu halde bunlardan ancak on kadarında ismim geçmektedir. Diğerleri korsan ozanlarca kendi eserleriymiş gibi onların ismi-cismi geçmektedir. Bu durumu şiddetle lânetlerim.

Ozanlığım, İlkokul öğrencisi bulunduğum 1938 yıllarında başladı isede, edebî ve sanat değeri taşıyan (Taşıyorsa tabii) şiirler yazmaya başlamam 1945 yılından sonra ağırlık kazanmaya başladı. Ozanın şiir

denecek şiirler yazabilmesi için şu hallerin çemberinden geçmiş olması gerekir kanısındayım: Açlık. sefalet, işsizlik, horlanmışlık, yerilmişlik. Ve aşk üzerinede yazabilmek için âşık olmak, sevmek, sevda çekmek, sevilmek veya sevilmemek gereklidir. Bir kaç örnekleme de bundan verelim:

Mecnun oldum sevdan ile gezerek
Bakma öyle gözlerini süzerek
Altınları sıra sıra dizerek
Ak gerdana takışına kurbanım.

Nazar değer sürme çekme gözüne
Güvenirim ikrarına, sözüne
Benim gibi bir köz düşmüş özüne
Dönüp dönüp bakışına kurbanım.

Diğer bir sevgiliye:

Gözüm özlem özlem düşüp yollara
Merhaba Hocanım işte ben geldim.
Dağlar yol mu vermez âşık kullara
Merhaba Hocanım işte ben geldim.

Ne güzel yakışır önlüklü urban
Giyipte mektebin önünde durman
Ahu gözlerine bin ozan kurban
Merhaba Hocanım işte ben geldim.

Ak inci gibisin al yemenide
Bu aşk oylum oylum yaksın seni de
Taleben olayım, okut beni de
Merhaba Hocanım işte ben geldim.

Konup eğlendiğin dalın olayım
Odana serdiğin halın olayım
Çiğne geç sinemi yolun olayım
Merhaba Hocanım işte ben geldim.

Zaten şiirlerim hayatımın yaşantısından birer parçalardır. Değerli okurlarım kitabın derinliklerine daldıkça bu hali göreceklerdir. Benim ve bütün halk sınıfımızın sosyal, ekonomik, kültürel ve sevgisel duygularımız bir bütündür. Biz ozanlar sadece gördüğümüzü, bildiğimizi, duygumuzu gönüllere aktarırız.

Taktir veya yergi okurların yargısına bağlıdır. Mutlu yarınlar dileği ve saygılarımla sunulur.

AŞIK YENER

BÜYÜK BABAM

Yazıcıoğlu Ozan Osman Ağa

Yıllar geçip, ihtiyarlığının son demlerinde perde inmiş gözleriyle ecel günlerini beklediği günlerden birgün, seyyar satıcı çerçi bir Ermeninin, altmış sene önceleri sevdiği ve izini kaybettiği, aşkıyla yandığı Telli Senem'den selâm getirmesi üzerine doksan yaşından sonra aşkı yeniden alevlenen *dedemin dedesi yazıcıoğlu ozan Osman Ağa'nın* dillerde destan *TELLİ SENEM* şiiriyle başlıyorum bu esere.

TELLİ SENEM

«Bir haber geldi de Telli Senem'den
Deli gönlüm şâdolmaya başladı.
Akmaz iken kör pınarın ayağı
Suyu geldi çağlamaya başladı.

Senem'in giydiği sarıdır sarı
Ölmeden yüzünü göreydim bari
Yıkık değirmenin bozuk çarkevi
Suyu geldi düzelmeye başladı.

Aşkın cezveside ocakta kaynar
Durmaz deli gönül havada oynar
Ermeni dillerin şekerler çiyner
Tatlı tatlı söz olmaya başladı.

Hele bakın şu feleğin işine
Ağu kattı benim pişmiş aşıma
Senem değmiş seksen, doksan yaşına
Benimki de yüz olmaya başladı.

Şu görünen Binboğa'nın dağları
Aşılmıyor gıcı, boran belleri
YAZICIOĞLU Şerefli'nin beyleri
Koca Tanır yaz olmaya başladı.»

Ozan

YAZICIOĞLU OSMAN AĞA

İDDİA

Yunus Emre'yi Saygıyle anarak

Âlem «Yunus Yunus» der ya,
Yunus'dan neyim noksan ki.
Dilim bülbül, gönlüm derya
Yunus'dan neyim noksan ki.

Ne evim var, ne de barkım
Ne değirmen, ne de çarkım
Dervişlerden yoktur farkım
Yunus'dan neyim noksan ki.

Benim mürşidim ilimdir
Fen, marifet hem bilimdir
Kalbimin sesi dilimdir
Yunus'dan neyim noksan ki

Derya ummana dalarım
Dalar dostlukla dolarım
Şiir yazar, saz çalarım
Yunus'dan neyim noksan ki.

Dostlukla kaynar kazanım
Dost yoluna kurban canım
Yunus ozan, ben ozanım
Yunus'dan neyim noksan ki.

Düzenim bulmadı ayar
Aklım, talihime uyar
Gurbetteyim diyar diyar
Yunus'dan neyim noksanki.

Gezerim avare, naçar
Ne gidecek bir yerim var
Çile çektim Yunus kadar
Yunus'dan neyim noksan ki.

Tutmam zalimden yanlığı
Sevmem kini, düşmanlığı
Severim tüm insanlığı
Yunus'dan neyim noksan ki.

AŞIK YENER etme zari
Gel hakkı teslim et bari
Deyişlerim Yunusvari
Yunus'dan neyim noksan ki.

BU VATAN KİMİN

Orhan Şaik Gökyay'a Cevap

Bu vatan toprağın tam üzerinde
Dipdiri ayakta duranlarındır.
Büyük şehirlerin orta yerinde
On katlı saraylar kuranlarındır.

Sivri zekâsıyla bin tuzak kurup
Tilki düzeniyle tetikte durup
Halkımın sırtından milyonlar vurup
«Daha var mı» diye soranlarındır.

Yoksul bir iş için girer sıraya
Bekle ki iş bulsun seneye, aya
Tekmil Bakanlıklar, hem Çankaya'ya
Teklifsiz, destursuz girenlerindir.

Hanlar, köşkler, yatlar tüm sıra sıra
Elli kat elbise, yüz çift kundura
Gönlü çektiği an Paris, Londra
Atlayıp uçağa görenlerindir.

Ele kalkın yapıp imanı, dini
İçinde saklayıp garazı, kini
Kendi günde alıp doksan, yüzbini
İşçiye yüz lira verenlerindir.

Sevgili nazlanır durur kolunda
Cins köpek sağında, uşak solunda
Tarabya'ya doğru sahil yolunda
Binip Mersedeze sürenlerindir.

Boğaz otelleri bakar denize
Siyah havyar yenir beşbinbeşyüze
Ellibini sayıp bâkire kıza
Sütün kaymağını derenlerindir.

AŞIK YENER aşkı devrim kızının
Teli de devrimci divan sazının
Halk için söyleyen halk ozanının
Koluna zincirler vuranlarındır.

GENE BİZİM ELLER DÜŞTÜ AKLIMA

Gönül kalk gidelim bu İstanbul'dan
Gene bizim eller düştü aklıma.
Kar yağıp kervanım kalmasın yoldan
Gene bizim eller düştü aklıma.

Yollar çekip gitsin döne, dolaşa
İç Anadolu'yu bir baştan başa
Varıp kavuşalım koca Maraş'a
Gene bizim eller düştü aklıma.

Pazarcık çölünde avlanır suna
Andırın yiğidi çıkar oyuna
Saraycık Beli'nden geçem Göksun'a
Gene bizim eller düştü aklıma.

Ceyhanın etrafı bağ ile bostan
Donansın güzeller giysin al fistan
Çok göresim geldi seni Elbistan
Gene bizim eller düştü aklıma.

Karlı Binboğa'nın coşsun selleri
Afşin ovasının açsın gülleri
Çobanahmet'leri, Göğcebel'leri
Gene bizim eller düştü aklıma.

Yiğitler düğünde silâh atarlar
Güzeller donanıp çalım satarlar
Ünlü pehlivanlar güreş tutarlar
Gene bizim eller düştü aklıma.

AŞIK YENER aslım Şerefli Beyi
Ben fani dünyada gördüm her şeyi
Aklımdan çıkmazsın oy Tanır köyü
Gene bizim eller düştü aklıma.

AFFEYLE BENİ

Güzeller güzeli nazlı meleğim
Günâhım var ise affeyle beni.
Geldim eşiğine, senden dileğim:
Günâhım var ise affeyle beni.

Geçirdim cumayı, geldim pazarla
Kurban olam bakma kötü nazarla
İster kov kapından, ister azarla
Günâhım var ise affeyle beni.

Zülfüne bağlanıp olalı esir
Günüm yıl geçiyor, yıllarım asır
Büyükten affetmek, küçükten kusur
Günâhım var ise affeyle beni.

Aşıp aşıp geldim karlı tepede
Yolunda öleyim ben ön cephede
Gel koyma gönlümü şekde, şüphede
Günâhım var ise affeyle beni.

Hasretlik kalbimde bitmeyen sancı
Ben garip yolcuyum, sen ise hancı
Yiğit yalan değil kavli yalancı
Günâhım var ise affeyle beni.

Var mı benden başka yoluna ölen
Neşeni paylaşıp, derdini bölen
Sen şahım, sultanım, ben kulun, kölen
Günâhım var ise affeyle beni.

Güzeller köyüne yol çeker gider
Gönül cananından gayrisin nider
Aşık kusur işler, maşuk affeder
Günahım var ise affeyle beni.

Bu AŞIK YENER'e sevdalı densin
Beni kınayanlar hep bana dönsün
Allahım, kitabım, resulüm sensin
Günâhım var ise affeyle beni.

MEMLEKETTEN SELÂM

Yaban ellerde çalışan tüm işçi kardeşlerime

Yollar çekip geldi döne, dolaşa
Size memleketten selâm getirdim.
Güzel yurdumuzdan bir baştan başa
Size memleketten selâm getirdim.

İsmi tarih boyu gelir çağlardan
Bizim Anadolu zümrüt bağlardan
Engin vadilerden, karlı dağlardan
Size memleketten selâm getirdim.

Anadan, babadan, yâran, yoldaşdan
Emmiden, dayıdan, bacı, kardeşden
Küçük yavrulardan, vefakâr eşden
Size memleketten selâm getirdim.

Zonguldak, Sakarya yeşil çölünden
Güzel İstanbul'dan, Bolu ilinden,
Edirne, Tekirdağ, Kırklareli'nden
Size memleketten selâm getirdim.

İzmit, Bilecik'ten, Eskişehir'den,
Çanakkale, Bursa, Balıkesir'den
Kütahya, Manisa, cennet İzmir'den
Size memleketten selâm getirdim.

Afyon'la, İsparta, Denizli, Burdur,
Başkent Ankara'nın dağları kardır
Uşak'tan, Aydın'dan efeler vardır
Size memleketten selâm getirdim.

Türklüğün izi var koca Dünya'dan
Belçika, Fransa hem Almanya'dan
Kırşehir, Nevşehir, Niğde, Konya'dan
Size memleketten selâm getirdim.

Eşsiz Anadolu bir küçük Asya
Kastamonu, Sinop, Samsun, Amasya,
Çankırı, Çorum'la, Yozgat bir dosya
Size memleketten selâm getirdim.

Tokat, Sivas, Ordu, Giresun, Rize
Trabzon, Artvin'den selâm var size
Sahil şeridinden Karadeniz'e
Size memleketten selâm getirdim.

Kayseri, Malatya, Urfa bozkırdan
Keban Barajımız çelik bir surdan
Mardin, Hakkâri'den, Diyarbakır'dan
Size memleketten selâm getirdim.

Muğla, Antalya'yla, Mersin bir sempten
Hatay'la, Adana güneyli hepten
Kahramanmaraş'tan, Gaziantep'ten
Size memleketten selâm getirdim.

Tunceli, Elâzığ, Adıyaman'dan
Gümüşhane ili hem Erzincan'dan
Kars'tan, Erzurum'dan, Ağrı'dan, Van'dan
Size memleketten selâm getirdim.

Saydım anayurdu yeni bir baştan
Doğulu ekmeğin çıkarır taştan
Bingöl'den, Bitlis'ten, Siirt'ten, Mustan
Size memleketten selâm getirdim.

1980 Şubat ayından
Elbistan, Afşin'den Ceyhan suyundan
Binboğa dağları Hurman çayından
Size memleketten selâm getirdim.

Ozanın her sözü fenden, hünerden
İnsanlık izinden gider her yerden
Güzel tanır köyü AŞIK YENER'den
Size memleketten selâm getirdim.

BİZİM

Bitmez çile, tükenmeyen sefalet
Yıllar yılı başımızda taç bizim.
Vicdansızlar kanun çiğner maharet,
Gerçekleri söylememiz suç bizim.

Anadolu susuz susuz kuyular
Hergün artar işsiz, güçsüz sayılar
Havyar yerken komprador dayılar
Halk sınıfı tüm midemiz aç bizim.

Ankara'da türlü türlü plân var
İstanbul'da açık açık talan var
Seksenbine köpek satıp, alan var
Sorsak hele kıymetimiz bizim.

Paylaşılmış denizlerle, karalar
Ağalara tapulanmış buralar
Patronların bankalarla paralar
Üretici tüm çalışan güç bizim.

Kanunî Han önder olup askere
Seferi var Avrupa'ya, on kere
Ecdadının at sürdüğü yerlere
Çöpçülüğe akın eden göç bizim.

Vurguncular sayfiyede Ada'da
Köşkleri var Şişli, Levent, Moda'da
Yedi nüfus kiracı tek odada
İki metre yerimiz yok hiç bizim.

AŞIK YENER bozma gene asabı
Soysun hele fırsatçılar kasabı
Elbet birgün sorulacak hesabı
En sonunda alınacak öç bizim.

BUNDAN SONRA

İkrarı yalancı, vefasız yârim
Bana düğün, bayram yas bundan sonra.
Senin hasretliğin beni öldürür
Elleri bağrına bas bundan sonra.

Hasretle günleri, ayları saydım
«Unuttum» demişin, ellerden duydum
Ben senin adını «Vefasız» koydum
İster gücen, ister küs bundan sonra.

Nazlanma nazlı dost kurbanım olam
Hani el bastığın Kur'anı Kelâm
Aşkımızdan kalan bir kuru selâm
Gönderme onu da kes bundan sonra.

Hatırla. an AŞIK YENER ismimi
Hayalde, düşde gör bazen cismimi
Sendeki hatıra kalan resmimi
Götür bir kenara as bundan sonra.

TOPKAPI'NIN ÇAYIRI

Eriyoruz gün günü amansız dert elinden
Yandı bağrımız pişti fakirliğin çölünden
Siz yüzün derya, deniz hergün servet gölünden
Topkapı'nın çayırı bize döşek, yastıktır,
İtoğlu itler sizin astığınız astıktır, kestiğiniz kestiktir.

Beş çocuk, karı, koca vatana adanmışız
Hergün kuru ekmekle, soğana dadanmışız
Sizin sahte dillerin dediğine kanmışız
Topkapı'nın çayırı bize döşek, yastıktır,
İtoğlu itler sizin astığınız astıktır kestiğiniz kestiktir.

Benim kahraman dedem vatan için cenk etmiş
Senin vurguncu baban altınları denk etmiş
Ne yurt için çalışmış, ne de askere gitmiş
Topkapı'nın çayırı bize döşek, yastıktır,
İtoğlu itler sizin astığınız astıktır kestiğiniz kestiktir.

Sizin üç baş nüfusa üç kat daire yetmez,
Bizim ev yok, yatak yok, odun yok ocak tütmez.
Derdimiz hiç dinlenmez, sözümüz hoşa gitmez
Topkapı'nın çayırı bize döşek, yastıktır,
İtoğlu itler sizin astığınız astıktır kestiğiniz kestiktir.

Çifte çifte Mersedez, Marmara'da bağlı Yat,
Adalar'da villalar, Nişantaş'ta dokuz kat
Yiyin domuzlar yiyin, fırsat işte bu fırsat
Topkapının çayırı bize döşek, yastıktır,
İtoğlu itler sizin astığınız astıktır kestiğiniz kestiktir.

Boğaz'da iki yaka sıra sıra çok köşk var
Devlet Başkanlarının köşkünün misli kadar
Her şey konfor içinde, bir tek eksiği Radar
Topkapının çayırı bize döşek, yastıktır,
İtoğlu itler sizin astığınız astıktır kestiğiniz kestiktir.

Vatan, millet sevgisi sadece dilinizde
Hep ihtiras içinde diriniz, ölünüz de
Sömürü fermanının mühürü elinizde
Topkapı'nın çayırı bize döşek, yastıktır,
İtoğlu itler sizin astığınız astıktır kestiğiniz kestiktir.

Kapitalist patronlar milli geliri yutan
İthalât, ihracatı tümden elinde tutan
Sizler değil misiniz fakir halkı uyutan
Topkapının çayırı bize döşek, yastıktır,
İtoğlu itler sizin astığınız astıktır kestiğiniz kestiktir.

Tümünüzü doğrasam duymam bir tek nedâmet
Açsanız şu bağrımı kin dolu demet demet
«Doğru Yol Oteli»nden kovdu bizi Lâz Memet
Topkapı'nın çayırı bize döşek, yastıktır,
İtoğlu itler sizin astığınız astıktır kestiğiniz kestiktir.

Menfaat caddesine çıkar hep yollarınız
Şu dev-ri Süleyman'da sıvayın kollarınız
Yobazlar has dostunuz, bizler düşmanlarınız
Topkapı'nın çayırı bize döşek, yastıktır,
İtoğlu itler sizin astığınız astıktır kestiğiniz kestiktir.

Uşak, çırak, kapıcı, şoför, sekreteriniz
Arzunuz yemek, içmek yok bir tek eseriniz
Her gün kilo alın ki yırtılsın pis deriniz
Topkapı'nın çayırı bize döşek, yastıktır,
İtoğlu itler sizin astığınız astıktır kestiğiniz kestiktir.

AŞIK YENER diyor ki: yokluk bizi eledi
Sizi anne, babanız servetlere beledi
Tomar yap milyonları mirasyedi veledi
Topkapı'nın çayırı bize döşek, yastıktır,
İtoğlu itler sizin astığınız astıktır kestiğiniz kestiktir.

K A L M A D I

Bu ne biçim kimsesizlik
Bir tek soranım kalmadı.
Gelip elimden tutacak
Dostum, yâranım kalmadı.

Köhne dünyanın yapısın
Eller çıkarmış tapusun
Garip odamın kapısın
Açıp girenim kalmadı.

Gittiğim yolu bilemem
Çağlar gözyaşım silemem
Eller güler, ben gülemem
Öğüt verenim kalmadı.

Neşem yok ki gönlüm güle
Terkeyledi yârim bile
Karşımda hep eda ile
Gezip duranım kalmadı.

İçim dolu gurbet gurbet
Çekerim sılaya hasret
AŞIK YENER ölür elbet
Yaram saranım kalmadı.

OZANLAR ŞAİRLER GİBİ

Nice ozan çıkmış hep senden beri
Çıkıpta yerini tutmamış biri
Ey Karacaoğlan aşıklar piri
Ayağının tozu olamam elbet.

Ömer Hayyam gibi meydan çekemem,
Yunus Emre olup derdim dökemem,
Bir Mevlâna misli coşup akamam,
Baki'yle ummana dalamam elbet.

Fuzuli dert yanar bize yârinden,
Sürmeli, Senem'e yanmış derinden,
Hatayi söylemiş çok eserinden
Nice sırlar vardır bilemem elbet.

Bir Köroğlu gezer Bolu Dağında
Yiğitlik yolunda, dostluk bağında
Büyük çığır açtı kendi çağında
Ben bir tek parmağı olamam elbet.

Yandı Aslı için bir Dertli Kerem,
Leylâ'sı, Mecnun'u eyledi verem ,
Bir Şirin'im yok ki kanımı serem
Ferhat gibi dağlar delemem elbet.

Dönmedi yolunda yazdı her şeyi
Diline doladı paşayı, beyi
Aşık Pir Sultan'ı astılar deyi
Ağlarım gözyaşım silemem elbet.

Ruhsati yokluğun tatmış tadını,
Gene Kul Himmet'in anam adını,
Emrah alamamış hiç muradını
Ben de onun gibi alamam elbet.

Kalkmış göç eylemiş Afşar elleri
Arap atlar aşmış karlı belleri
Yiğitleme söyler şirin dilleri
Ben bir Dadaloğlu olamam elbet.

Hepsi bu ecelin meyin içtiler
Şu fani dünyaya konup, göçtüler
Kaygusuz Abdal'lar, Aşık Dertli'ler
Ben bir Kul Mustafa olamam elbet.

Namık Kemal demiş hep: Vatan, vatan,
Biz Ziya Paşa var halkını tutan,
Püf noktasın bulup hiciv yaratan
Ben bir Şair Eşref olamam elbet.

Hâmid'e ellerin değdi nazarı
Yârinin Beyrut'ta kaldı mezarı,
İstiklâl Marşı'nın ölmez yazarı
Ben bir Mehmet Akif olamam elbet.

Yahya Kemal mezbut eser yaratmış,
Behçet Kemal daim kendin aratmış,
Şiir dünyamıza yeni renk katmış,
Ben bir Nazım Hikmet olamam elbet.

Çok sayarım Nafiz Çamlıbel beyi,
«Cımbızlı Şiir»le Orhan Veli'yi,
Elinde kalemi, ağzında neyi
Ben bir Neyzen Tevfik olamam elbet.

Kapalı gözüyle dünyayı gördü
Nice unutulmaz eserler verdi
«Hayat yalan, ölüm bir gerçek» derdi
Ben bir Aşık Veysel olamam elbet.

Üstadım Derdiçok ruhun şâdolsun
Yattığın topraklar nur ile dolsun,
Benden Seyrâni'ye çok selâm olsun
Sizler gibi ozan olamam elbet.

Felek genç yaşına kıydı koymadı
Gönüllerde kaldı hayâli, adı
«Otuz Beş Yaş» şiirinin üstadı
Ben bir Cahit Sıtkı olamam elbet.

Çağdaş şairliğin yolunda önde
Kılıcı kalemdir, bugün de, dünde
Ozanlık fermanı olsa da bende
Ben bir Fazıl Hüsnü olamam elbet.

Daim methedilir halimin huyu
Dostların yoluna kazdırmaz kuyu
Sanatının ehli, hem Seyit soyu
Bir Aşık Daîmi olamam elbet.

İkinci bir Âkif Karakoç dostum,
Ahmet Çıtak'ı da anmaktır kastım
Ozan dergâhında olsa da postum
İncelik sırrını bilemem elbet.

O'nun soyu temiz, asildir kanı
Usul boyu ile canların canı
Afşin ellerinin yiğit ozanı
Bir aşık fermani olamam elbet.

İsa Dirgenoğlu bizim Lorşun'dan
Alnının çatı var yarım arşından
Ne atomdan korkar, ne de kurşundan
Onlar gibi yiğit olamam elbet.

Bu destan yazılsa uzarda uzar
Çıkıp şu âlemi edelim nazar
Aruzdan, heceden, serbestten yazar
Bir Hayati Vasfi olamam elbet.

Kırık gönlüm döndü viraneye
Yaşantım benziyor hep bigâneye
AŞIK YENER derler ben divaneye
Ben bir çırak bile olamam elbet.

YURDUM

Bize ecdad yâdigarı
Ben yurdumu çok severim.
Kalbimin, gönlümün varı
Ben yurdumu çok severim.

Haritada durur resmi
Her ülkeden üstün cismi
TÜRKİYE'dir güzel ismi
Ben yurdumu çok severim.

Ovası bağ, dağları kar
Anamdan çok sevgisi var
Batıdan, doğuya kadar
Ben yurdumu çok severim.

Bizler arı, kendi petek
Nimet verir etek etek
Güneyinden, kuzeye dek
Ben yurdumu çok severim.

Yağmur yağar coşar çayı
Cennet olur bahar ayı
ANADOLU, TRRAKYA'yı
Ben yurdumu çok severim.

Yama vururda hırkama
Alır giyerim arkama
Evim, mülküm yoktur ama
Ben yurdumu çok severim.

Yolunda olsam şühedâ
Borcumu eylerim edâ
Canım bin kez olsun fedâ
Ben yurdumu çok severim.

AŞIK YENER gönlüm serin
Sözlerimde mana derin
TÜRKİYE'miz biz TÜRK'lerin
Ben yurdumu çok severim.

ELVEDA

Kader uzak attı o yârden bizi
Boynuma dolanan kollar elveda.
Gelin hasret ile öpeyim sizi
Al kına yakılı eller elveda.

Gönül coşa geldi özler sılayı
Toplanıp derilsin düğün alayı
Kızlar sıra sıra çeksin halayı
Yeşiller elveda, allar elveda.

Tanır vadisinin gelsin baharı
Garbi yeli ile erisin karı
Göçler katar tutsun alttan yukarı
Çimene bezenen beller elveda.

Sakızçal, Göğcebel doysun rahmete
Pehlivan yiğitler girsin zahmete
Çadırlar kurulsun çobanahmet'e
Dumanlı dağlarda sallar elveda.

Kuruhan, Naldöken meşeli Fenk'ler
Hayâl, meyâl oldu şimdi gerçekler
Ovacık düzünde açsın çiçekler
Goncalar elveda, güller elveda.

Kuşlar sökün etsin Nisan içinde
Türküler söylensin yayla göçünde
Gülyüzlü yârimin sırma saçında
Menekşe kokulu teller elveda.

Gelip gurbet ele düştüm düşeli
Kimsesiz, yalınız deloldum deli
Yâranlı, yoldaşlı, zevkli, neşeli
Maziye karışan yıllar elveda.

Sevgiyle kışımı, bahar yaz eden
Sazımdan, sözümden, benden haz eden.
Bakıp eda ile sitem, naz eden
Gönlümün neşesi diller elveda.

Kanadı kırık kuş kalkmaz havaya
Kalır bir köşede dönmez yuvaya
Taşsın yeşil Hurman düze, ovaya
Bozbulanık akan seller elveda.

Kan ağlar garibin dertli yüreği
Bilinmez menzili, olmaz durağı
Bakımsız gülşeni çalar kırağı
Solup gazel döken dallar elveda.

Olur mu mecnunun fendi hüneri
Divane gönlümün söndü feneri
Bu hasret öldürür AŞIK YENER'i
Yâre kavuşmayan yollar elveda.

NAZLI

Öğretmen Nazlı Sevilen'e

Bizim Nazlı Hocahanım
Gezer nazlanı nazlanı.
Ak elleri kalem tutar.
Yazar nazlanı nazlanı.

Şiir olur düşer dile
Makam olup geçer tele
Sırma saçlar ince bele
Uzar nazlanı nazlanı.

Parmağı ferman kalemi
Yüzü gül müdür, lâle mi
Ahu gözleri âlemi
Süzer nazlanı nazlanı.

Birkez gören, bin ah çeker
Nazlı nazlı diller döker
İnci dişler badem şeker
Ezer nazlanı nazlanı.

Nazlanır durur güngünü
Tüm Maraş'ı tutmuş ünü
AŞIK YENER'in gönlünü
Üzer nazlanı nazlanı.

CEZA

Düz yerde şaşırdım doğru yolumu
Ne sağımı bildim, nede solumu
On kere kelepçe giyen kolumu
Takıp mengeneye bükmeli benim.

Ne bir göz evim var, ne bahçe, ne bağ
Yaşam üzerimde sanki karlı dağ
Boynumdan değilde, elden ayrık sağ
Ayağımdan dâra çekmeli benim.

Sarıldım dikene, attım gülümü
Binkez hakeyledim erken ölümü
Vücudumu yakıp, sonra külümü
Götürüp çöplüğe dökmeli benim.

Çileden şu sinem hep delik delik
Cebimde bulunmaz onbeş metelik
Ellerimi kırıp birde üstelik
Tutup tırnağımı sökmeli benim.

Meclise girmedim hep hırdalaştım
Gereksiz işlere varıp bulaştım
Eli mebus yaptım, ben boş dolaştım
Divane aklımı nitmeli benim.

Bre AŞIK YENER çıkam pazara
Servetim mi var ki gelem nazara
Daha sağlığımda sokup mezara
Başucuma bir taş dikmeli benim.

NİCOLDU

Aşık Mahzuni Şerif'e

Bu destanım sana Mahzuni Şerif
Arayıp, sorduğun günler nicoldu.
Ne çabuk unuttun vefasız herif
Meşveret kurduğun günler nicoldu.

Tutunduğun dalı kırıp budama
Puşt derler vefasız çıkan adama
Kalbim gibi açık konuk odama
Sığınıp girdiğin günler nicoldu.

Kaldır gözlerine inen perdeyi
Karşındaki gene Şerefli Beyi
«İzin ver, yolunda öleyim» deyi
Hani, söz verdiğin günler nicoldu.

Çok sözler geliyor ama dilime
Şahsıma uymuyor basit kelime
«Mürşidimsin» deyi iki elime
Yüzünü sürdüğün günler nicoldu.

Hırsızlık şiirle servet mi buldun
Bulalıda burnu havalı oldun
«Hani ben sultanın, sen de bir kuldun»
Rüyanda gördüğün günler nicoldu.

Sen yokken, ben vardım Maraş ilinde
İsmim söylenirdi âlem dilinde
Susuz Berçenek'in tozlu yolunda
Kendini yorduğun günler nicoldu.

Asalet mi verdi sana bu para
Fazla soysuz çıktın he yüzü kara
Her daim bunalıp düşünce dara
Gelip baş vurduğun günler nicoldu.

Aslı bozuk olan bilmezmiş kıymet
Nankör kedi gibi sendeki tıynet
Gözlerine dursun yediğin nimet
Soframı derdiğin günler nicoldu.

Bu devran sana da vurur tekmeyi
Göçenlere bakda öğren her şeyi
Verdiğim ilâçla «Lokmansın» deyi
Yaranı sardığın günler nicoldu.

AŞIK YENER boş ver, köpek zâde mi
Ağyar sunsa bile sanki bâde mi
Sözlerim yalan mı, yok ziyade mi
Kıyama durduğun günler nicoldu.

AKROSTİŞ

(Bu şiir Hemşire Saadet Karbeyaz Hanıma
Aşık Yenerden sevgilerle sunulur)

Bakışı gonca gonca melek yüzlü saadet
Unutamam seni ben, sevgilimsin tek adet
Şarab-ı aşk meyine öyle doyamadım pek
İçeyim sun da bari söyle ta ölene dek
İksir-i kevser gibi gülüşün inci inci
Rahmeyle öldürme gel, güzel olur mu kinci
Hayat dolu neş'enden, neş'e ver derman bulam
Eziyet eyleme gel, gözüne kurban olam
Mis kokulu saçların sevipde kokkayayım
Şâdeylesin gönlümü koynumda saklayayım
İçin için yakarsın, bu mu sen de meziyet
Reva görür yârine çektirirsin eziyet
Ellerin pamuk pamuk, gül tenin yürek ezer
Saadet'im dersin ya, saadetin ne gezer
Âşığına vefan yok, cevreyleyip gidersin
Ağlatmak san'atındır, cana ceza edersin
Doktoru ol gönlümün, dindir gözüm selini
Eller gelip yarama vurmasınlar elini
Tut elini elimden bakam elâ gözlere
Kahirlenme ne olur, kanma yalan sözlere
Ayağına turabım, çiğneyerek geç beni
Ruyine dek âşığım bilmez misin hiç beni
Beklerim yollarını geleceksin diyerek
Ey benim suna boylum eller bana ne gerek
Yakın gel, kıskanırım uzaktan dursan bile
Açık bu sine sana neşterle yarsan bile
Zalim bir avcısın sen kollarımı bağlarsın
Heder olup giden bu mahzun kalbi dağlarsın
Aç beyaz gerdanını, o can bin ömre bedel

Nazlanma nazlı cânan uzak durma yakın gel
Itır kokulu yârim sana yâdel değmesin
Meltem vurup dalını soldurupda eğmesin
Asılırda zülfüne öldürürüm beni ben
Arşa çıkar figânım göremezsem seni ben
Şanına yakışır mı sevip sevip terketmek
Issız, sessiz koyupda başka ellere gitmek
Kına yak ellerine, çok severim alı ben
Yârim bir goncasın sen, yaprağı ben, dalı ben
Esip esip durursun seher yelleri gibi
Nehir olup coşarsın bahar selleri gibi
Elimle şiir yazar sevgimi bildiririm
Rakip çıkarsa eğer mavzerle öldürürüm
Deli, divane ettin yeter yeter gel artık
Eza eyleme cânan sen de bize gül artık
Nevbaharın neş'esi kalmayacak bülbülde
Sararacak, solacak yaprak da, gonca gül de
Elbet dönecek bir gün, sende de mevzim güze
Vasil olur ebedde buluşuruz yüz yüze
Girdab-ı mihneti var, zevki yoktur sürurun
İncinmesin sevgilim senin hüsnü gururun
Lânetlerim gayriye gidip gönül verirsen
Esirgeme sevgini düşde bile görürsen
Ruhuma dua olur mısraların her biri
Lâyık görür okursan bu hatıra şiiri
Elem, keder yığılır ağlayan gönüllere
Serap olur bu hayat döner ıssız çöllere
Uzak yolculuk başlar insan döner mi yakın
Nedamet hissi duyup beni terketme sakın
Unutursun ola ki gün geçtikçe ismimi
Lâkin hayal edersen hatırlarsın cismimi
Uzak düşüp sonsuza çevirirse yolunu
Rahmetle an, unutma AŞIK YENER kulunu.

YIL DÖNÜMÜNDE

30 AĞUSTOS ZAFER DESTANI

— I —

Yenik düşmüş ordular, parçalanmış bir vatan
Bize miras kalmıştı yıkılan saltanattan.
Çöküyordu bir millet tüm gücüyle birlikte
Milyonları yok eden kanlı Seferberlikte
Tarihin bu en büyük, en korkunç savaşında
Satılmış bir Pâdişah milletimin başında
İşgalci kuvvetlere yurdu bırakıyordu
Kendisi sarayında zevkine bakıyordu.
Emperyalizm sürüsü boğmak isterdi bizi
Amerika, Fransız, Rus, Yunan, İngiliz'i.
Doğuda düşman girmiş Kars, Artvin, Ardahan'a
Güneyde işgâldeydi Urfa, Antep, Adana.
Maraş'ın kalesine düşman bayrak asmıştı
İtalya Adalara çizmesini basmıştı.
Batıda İzmir, Aydın, Manisa'yla, Afyon'u
Bir matem bürümüştü tüm Sakarya boyunu
Akdeniz elden çıkmış kokusu yosun yosun
Kemiği sızlıyordu kabrinde Barbaros'un
Boğazların üstüne sis çökmüştü kapkara
Düşmana göl olmuştu baştan başa Marmara
Dünya diplomatları İstanbul'a dolmuştu
Cennet şehir onlara baş karargâh olmuştu.
Fırsatı fırsat sayan yerli kapitalistler
Elele vermişlerdi hep soysuz egoistler
Memdundu bu durumdan imtiyazlı azınlık
Sönmemişti içinde sinsi kinle, kızgınlık
Bir felâket çökmüştü memleketin.. üstüne
Ufalıp gidiyordu durmadan günden güne

— II —

Barut kokan, kan kusan düşman gemilerinden
Vatan yara almıştı can alıcı yerinden
Anafartalar ile Arıburun, Conkbayır
Ateşe hedef olmuş yanarken cayır cayır
Hançer gibi kalplere saplanan zırhlıları
Söküp atmak gerekti sinemizden dışarı
Cengâver milletimin kahraman gazileri
Göğsünü siper yapıp atıldılar ileri
Ordu ile cesur halk savaştılar elele
Düğüne gider gibi savaştı güle güle
Kilitbahir sırtında şehit yatan Mehmetçik
Yağız çehren azimli, eğilmez başın dimdik
Çekinmeden atıldın ölüme bile bile
Eşsiz büyük Kumandan Mustafa Kemal ile.
Millet için, yurt için siper ettin göğsünü
Tüm cihana duyurdun kahramanlık ününü
Yirmiyin baharında vatan için ölen sen
Tarihte benzerin yok, ölürken de gülen sen
Sinesinde çıktığın bu asil soylu millet
Senin yüce şanına getirir mi hiç zillet
Şehitlik mertebene ulaşıp ermek için
Vatan, namus uğruna canımız vermek için
Azrail'le ölümle yarış ettik başa baş
Elbette zafer ile bitecekti bu savaş.
1915 in 18 Mart şafağı
Zaferle dalgalandı Türk'ün şanlı bayrağı
Bir avuç toprağında bin şehit yatan diyar
Dünyalar durdukça dur, varol yaşa bahtiyar
Şehitlerin ruhuna selâm olsun bin kere
18 Mart kutlolsun Çanakkalelire.

— III —

Tarih: 19 Mayıs 1919
Samsun'a bir Kumandan ayak bastı korkusuz
Bu geliş bir umuttu, yeni doğan güneşti
Mavi hançer bakışlar tüm deryalara eşti.
Toplandı etrafına tüm yurt sever insanlar
Kurtuluş yolu için çizildi ilk plânlar
Birlik, beraberliğe muhtaçtık bu durumda
Kongreler yapıldı Sivas'da, Erzurumda
Atatürk'le başbaşa inançlı kahramanlar
Son karar vermek için toplandı bir zamanlar
Millî mücadeleye baştan başlamak için
İşgâl kuvvetlerini yurttan taşlamak için
Toplandı bütün yurtta silâh tutan her kişi
Yaşlı nine, dedeler, kız, gelinle, er kişi
Emir kumanda için merkez Ankara oldu
Gönüllere bir umut, kalplere neşe doldu
Mustafa Kemal geçti orduların başına
Biz böylece başladık Kurtuluş Savaşı'na.

— IV —

Karadeniz uşağı, Adana'nın gardaşı
İzmir'in efeleri, Erzurumun Dadaşı
Maraşlı kahramanlar, Antep'li gazilere
Urfa'nın yiğitleri selâm selâm sizlere.
Kucağında bebesi, sırtında top mermisi
Koşup cepheye giden kahraman Türk annesi
Günlerce aç, uykusuz çekilmez çile çekti
Elbette bu emekler boşa gitmiyecekti
Topa, tüfeğe karşı imanıyla savaştı
Sonunda erişilmez zaferlere ulaştı
Bu sarsılmaz, yıkılmaz inançlı bir akındı
Kurtuluş günlerinin müjdesi pek yakındı.

— V —

26 Ağustos tan yeriyle beraber
«HÜCUM» emri verildi. Tüm yayıldı bu haber
Kocatepe sırtında deniz gözlü Kumandan
Emir emir üstüne veriyordu durmadan.
Dizilmişti ordular, dopdoluydu sağ ve sol
Atıldı ileriye hepsi birer çelik kol
Durmadan koşacaktı, hedefi: Akdeniz'di
Mehmetçiğin azmini bütün düşman da sezdi
Baktılar kurtuluş yok, ayağı tutan kaçtı
Korkudan kaçamayan teslim bayrağı açtı
Esir kumandanları saygı ile eğildi
Türk'ün gücü ne imiş anladı, o da bildi
Mehmetçiğin imanla dopdolu yanık bağrı
Bir sel gibi kükredi, coştu İzmir'e doğru
Kaçtılar sonuna dek ödlek Palikaryalar
Kıpkızıl kana döndü, masmavi akan sular
Şehirleri, köyleri geçti şanlı askerler
Sevinçten bayram yaptı geçtikleri tüm yerler
Gözü yaşlı babalar, bağrı yanık anneler
Zalim düşman elinden neler çekmişti neler
Afyon'dan, İzmir'e dek hep yanıp, yıkılmıştı
Vatanın sinesine bir hançer çakılmıştı
Söktü bunu azmiyle milletimin kudreti
Bütün dünya bildiki yenilemez kuvveti
Düşman dize gelirken Dumlupınar önünde.
Cephede bayram vardı: Eşme'de, İnönü'nde
Bir hedefte birleşti tüm muzaffer ordular
9 Eylül sabahı Akdeniz'e vardılar
Bu zaferle son buldu matem de, karagün de
Dün nasıl sevinçliysek, hep aynıyız bugün de
«Yurtta sulh, cihanda sulh» istemişti Atatürk
Ebediyen istiyor bunu bugün de her Türk

Ey aslanlar aslanı Mustafa Kemal Paşa
Milletin kalbindesin bu yurtta baştan başa
Dedeler iksir içmiş, nineler zinde zinde
Hürriyetin bekçisi bütün gençlik izinde
Nişansız Mehmetçik'le, son rutbeli kumandan
Emrindeyiz hepimiz, sen Başbuğsun her zaman
Artık durgun akıyor kanlı Sakarya suyu
Anıttepe sırtında Atam sen rahat uyu
Hudutları çizilmiş ecdadının kanıyla
Bu millet yaşayacak şerefiyle, şanıyla
Ey Ata yâdigarı, Ana kucağı vatan
Sinende hürriyetle sensin bizi yaşatan
Yabancı el değmesin dalına, yaprağına
Bin AŞIK YENER kurban bir avuç toprağına

UNUTMA KARDAŞIM

Hak var, adalet var, kanun var deriz
Uuntma kardaşım unutma beni.
Kaderde, kıvançta, tasada biriz
Unutma kardaşım unutma beni,

Ben gecekondu'da hasta yatarken
İlâç parasına kurşun atarken...
Mersedeze binip çalım satarken
Unutma kardaşım unutma beni.

Ben Terkos suyuna hasret çekerken
Sen pembe kadehe viski dökerken
Kurulmuş masaya varıp çökerken
Unutma kardaşım unutma beni.

Ben eti kasapta seyir ederken
Sen kuzu kızartma yiyip giderken
Garsona bin lira hahşiş öderken
Unutma kardaşım unutma beni.

AŞIK YENER ömrü geçti gün gibi
Sen de vatandaşsın hani ben gibi
Ben de bir insanım kardaş sen gibi
Unutma kardaşım unutma beni.

NEM KALDI

Selâm olsun size şu bizim eller
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.
Başı karlı dağlar, ovalar, çöller
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Marabuz'da çoktur yeğen hem dayı
Çavundur eteği Topaktaş köyü
Hurman kalesinden Kerevin suyu
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Şu karşıki dağlar acep neresi
Olsa olsa bizim elin yöresi
Yayla Armutalan, Söğütderesi
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Bizim elde çıkar mert delikanlı
Belleri silâhlı, gözleri kanlı
Koçova. Çöllolar, Tatlar, Kaşanlı
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Oğlakkaya ile Haticepınar
Maşat yaylasına aşiret konar
Gönül Örenli'li dostları anar
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Sarıçiçek sana varıp kalmalı
Eğlenip sinende konuk olmalı
Dayılarım yurdu şirin Elmalı
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Körücek'ten inip düze aşmalı
Büvet'in bendinde coşup, taşmalı
Berçenek köyüne dosta koşmalı
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Çomudüz, Alemdar, koca Çoğulhan
Koçyiğitler tutar burayı mekân
Kuşkaya ovasın etmeli seyran
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Karagöz, Kapılı, yeşil Sinekli
Kabakulak boyu ağaçlı, büklü
Hurman, Tepebaşı gülü al renkli
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Kangal'la İnciğin eski durağım
Hasretlik ateşi yakar yüreğim
Bozyer'e, Kalfa'ya şimdi ırağım
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

İncirli, Bostanbel, gidip görelim
İnipde Lorşin'de biraz duralım
Ahbap Dirgenlerden hatır soralım
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Türkçayırı köyü Binboğa yanı
Çekilsin sürüler, çalınsın çanı
Eski dostlar yurdu ey koca Hunu
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Göllüce, Kamalak çıkar yaylaya
Gözübenli karlı beli boylaya
Yol dönüpde gelir Çobanbeyli'ye
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Arıstıl'da çıkar cins atın hası
Karşıda görünür Kızılkaya'sı
Çok severdim ama Emirilyas'ı
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Büyük-küçük Sevin, Binboğa köyü
Gönül coştu gene iyiden iyi
Emirli'nin çoktur ağası, beyi
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Nişanıt köyüne haber verelim
Ashabülkehf'i de gidip görelim
Yediler aşkına kıyam duralım
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Kabaağaç yedi yolun kavşağı
Ceyhan nehri akıp gider aşağı
Güreşe tutuşsun Altaş uşağı
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Çağılhan, Erçene sümbüllü bağlı
Nadır'la, Soğulcak Tülüce dağlı
Kitiz'in yaylası nergiz otağlı
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Tilafşin köyünde ey dostum Aşık
Sorma işlerimi karmakarışık
Çiftlik, Alimpınar dosttur, barışık
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Aşiret Kötüre, Ördek, Ağcaşar
Yazıköy'e giden çok gedik aşar
Deveboynu çayı her bahar coşar
Çetim ayağımı sizde nem kaldı.

İki Karagabük'ün gitsem köyüne
Aşağı, yukarı boylu boyuna
Çerkez güzelleri çıksın oyuna
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Kaderin kalemi bilmiyor sınır
Halimi görenler delolmuş sanır
Ata, ecdat yurdu ey koca Tanır
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Ölesi severdim seni her yönden
Afşin kazasına çok selâm benden
Bütün köylerinden hem dahi senden
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Gönül der: sılaya geri dön geri
Gençliğin eriyip söndü cevheri
Elbistan, Pazarcık, Maraş'tan beri
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

Okusun destanım mahalle, oba
Size İstanbul'dan selâm, merhaba
Emmi, dayı, eş, dost, hısım, akraba
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

AŞIK YENER gene gam ile doldum
Geleli dünyaya ne murat aldım
Gurbet ellerinde eğlendim; kaldım
Çektim ayağımı sizde nem kaldı.

BİTMEZ BİTMEZ

Can bülbülü küstü güle
Ötmez ötmez ötmez ötmez.
Dost olan dostuna cefa
Etmez etmez etmez etmez.

Çıktım yaylanın beline
Düştüm ellerin diline
Bu yol çekip dost iline
Gitmez gitmez gitmez gitmez.

Gökte bulut küme küme
Yağmur olup vurur cama
Gönlümü aşk yakar ama
Tütmez tütmez tütmez tütmez.

AŞIK YENER uzar yollar
Yâra hasret kaldı kollar
Bu hasretlik nice yıllar
Bitmez bitmez bitmez bitmez.

BU GÖMLEK

Bana gömlek söz veripde getirmeyen Başçavuş M. Ali kardeşe.

Rüyamda üstüme giydim bir süre
Gayet hoş yakıştı bana bu gömlek.
Gönül razı olmaz göz göre göre
Bedeldir vallahi cana bu gömlek.

Mehmet Ali kardeş sözünde dursa
Gönlüne merhamet ışığı vursa
Benden başkasına nasip olursa
Bulansın al-kızıl kana bu gömlek.

Erenler sen geldin, gömlek nerede
Dönüp caymayasın Allah verede
Benim olmaz ise, susuz derede
Ateşlere düşüp yana bu gömlek.

Yerinden çıkması gayette zormuş
Saklana saklana rengi sararmış
Antika kadar da kıymeti varmış
Kaça malolmuştu sana bu gömlek.

AŞIK YENER boşa yola-yırtına
Bekledi, gönlünde koptu fırtına
Sonra eskitirsin, takma sırtına
Yıkanıp dolaba kona bu gömlek.

PARASIZLIK

Dertlerin en büyüğüdür
Parasızlık parasızlık.
Gam düzünün höyüğüdür
Parasızlık parasızlık.

Kalplere hüzün dağıtır
Ezer un gibi öğütür
Anayı, kızdan soğutur
Parasızlık parasızlık.

Olacak işi oldurmaz
Hastaya ilâç aldırmaz
Ekmek bulsan, aş buldurmaz
Parasızlık parasızlık.

Ne zevkli ne işman eder
Dostun ile düşman eder
Doğduğuna pişman eder
Parasızlık parasızlık.

Ne oynatır, ne güldürür
İsmin defterden sildirir
Onbeş yıl evvel öldürür
Parasızlık parasızlık.

AŞIK YENER mecnun gene
Bugünü uymuyor düne
Kocatıyor günden güne
Parasızlık parasızlık.

G Ö N Ü L

Pembe gül, yeşil yapraklar
Solacaklar bir gün gönül.
Elâ gözüne topraklar
Dolacaklar bir gün gönül.

Eğlen gönül enginlerde
Gelip geçer bugünlerde
Mağrurlanan zenginlerde
Ölecekler bir gün gönül.

Yazılısın hep sırada
İsmin, cismin bir arada
Seni de gelip burada
Alacaklar bir gün gönül.

Hayat son bulur ansızın
Yasa batar oğlun, kızın
Musalla'da son namazın
Kılacaklar bir gün gönül.

AŞIK YENER hani kârın
Göçeceksin bugün, yarın
Dost ağlayıp, düşmanların
Gülecekler bir gün gönül.

Ö Z L E M

Yol ver dağlar, ben sılamı özlerim
Varsın gitsin destan olsun sözlerim
Yıllar varki yollarını gözlerim
Hak'tan nasip açılsında geleyim.

Benim yurdum İstanbul'a bin bedel
Coştu gene gözyaşlarım oldu sel
Köroğlu'nun cenk ettiği Çamlıbel
Geçit versin geçilsinde geleyim.

Yenik düştüm girdiğim her savaştan
Ben yurduma hasret kaldım genç yaştan
Göğcebel'e bahar gelsin yavaştan
Lale, sümbül saçılsında geleyim.

Hurman çayı aksın aksın yorulsun
Afşin ovasına insin durulsun
Beşdirekli çadırları kurulsun
Yaylalara göçülsünde geleyim.

Coşa gelsin coşsun gene Körkuyu
Göğkıratlar doğursunlar Al tayı
Nergiz, Üçgül kalksın hele diz boyu
Vakti gelsin biçilsinde geleyim.

Çıkmaz oldu yüreğimde sızılar
Çimen dolsun düz ovalar yazılar
Büyüsünler karakaşlı kuzular
Anasından seçilsinde geleyim.

Ayrandede ayran ayran kaynasın
Başucunda gelin, kızlar oynasın
AŞIK YENER Mevlâ darda koymasın
Aşk badesi içilsinde geleyim.

GEL BANA

Aşkıyla yandığım gül yüzlü yârim
Mavi sular gibi akda gel bana.
Bir bahar mevsimi akşam üzeri
Saçına sümbüller takda gel bana.

Hasretle tutuşur sevdanı çeken
Goncalar kuruyup olmadan diken
Senin hayalinle avunur iken
Şöyle usul usul çıkda gel bana.

Ölürüm gözlerim seni görmezse
Gönlüm aşk bağından güller dermezse
Eğer annen duyup izin vermezse
Uykuya dalsında çekde gel bana.

Şâdolsun bu gönlüm yeniden yeni
Mestane bakışın mestetsin beni
AŞIK YENER kulun özledi seni
Hasretle yollara bakda gel bana.

ÜÇ BÜYÜKLER

Kırk milyon insanın baş temsilcisi
Vehbi Koç, Sabancı, Banker Kastelli.
Başların baş tacı, tacın incisi
Vehbi Koç, Sabancı, Banker Kastelli.

Bu ne biçim düzen, biz miyiz suçlu
Dünyaya ün saldı bu büyük üçlü
Devletten güç alır, devletten güçlü
Vehbi Koç, Sabancı, Banker Kastelli.

Reklâmlar milletin canına yetti
Şekvâdan dillerde bütün tüy bitti
T.R.T. yi tümden angaje etti
Vehbi Koç, Sabancı, Banker Kastelli.

Maskara oldular başsanatkârlar
Karşımıza hergün onkez çıkarlar,
Sömürür, semirir keyfe bakarlar
Vehbi Koç, Sabancı, Banker Kastelli.

Nice hanedanlar göçüp gittiler,
Nice derebeyler ölüp yittiler
Güz mantarı gibi birden bittiler
Vehbi Koç, Sabancı ,Banker Kastelli.

Bu sözler arzuhal Devlet Katına
Bizler eremezken geçim atına
Binip kuruldular servet yatına
Vehbi Koç, Sabancı, Banker Kastelli.

AŞIK YENER bizler sarardı, soldu,
«Üç büyükler» Karun misali doldu
Bizim destanda baş konu oldu
Vehbi Koç, Sabancı, Banker Kastelli.

KİMSEM YOKTUR

Yalınızım gurbet elde
Benden başka kimsem yoktur.
Tek başıma kaldım çölde
Benden başka kimsem yoktur.

Yüceden engine indim
Bir mum gibi yanıp, söndüm
Anasız kuzuya döndüm
Benden başka kimsem yoktur.

Yel olup gurbete estim
Sıladan umudum kestim
Ne eşim var, ne de dostum
Benden başka kimsem yoktur.

Geçiyor gençlik çağlarım
Yas tutar, kara bağlarım
Birgün ölsem yok ağlarım
Benden başka kimsem yoktur.

AŞIK YENER'im biçare
Yüreğimde türlü yare
Mecnun gezerim avare
Benden başka kimsem yoktur.

NEYİM KALACAK

Kırık sazım tutmaz ayar
Aklım talihime uyar
Çıkam gidem diyar diyar
Neyim kalacak gurbette.

Düzensiz sazımda teller
Usandı gezdiğim yollar
Bu serseri deyi eller
Bana gülecek gurbette.

Döner devran susuz, çarksız
Yaşantım mecnundan farksız
Böyle yurtsuz, evsiz, barksız
Ömrüm dolacak gurbette.

Görgün AŞIK YENER görgün
Yasa girer hergün hergün
Vadem yetip ecel birgün
Beni bulacak gurbette.

GEÇER HA

Dr. Filiz Hanımı

Mağrurlanma elâ gözü sürmeli
Bu güzellik senden bile geçer ha...
Ecel girer gülistanı tırpanlar
Gonca demez, yaprak demez biçer ha...

Görmez misin paşasını, beyini
Koyup gider olanca her şeyini
Felek sunar hayatın son meyini
Fani insan yudum yudum içer ha...

Ovasında, yaylasında yol veren
Bahçesinde çiçek veren, gül veren
Mamur yerler bir gün olur hep viran
Kara toprak sana kucak açar ha...

AŞIK YENER böyle her gün ağlanmaz
Bu dünyaya kanıpta bel bağlanmaz
Mekân tutup can cesetten eğlenmez,
Kanat açıp başka ele uçar ha...

GİDERİM

Kar yağdı dağlara hep duman duman
Şaşırdım yolumu çöle giderim.
Felek ok vurduda kırık kanadım
Çırpına çırpına göle giderim.

Bulut küme küme durur havada
Yavru kuşlar gibi düştüm yuvada
Tutacak dalım yok kaldım ovada
Yağan yağmur ile sele giderim.

Dilekler diledim yerin almadı
Kitap kitap yazdım çilem dolmadı
Sılaya dönmemiz nasip olmadı
Her sene bir gurbet ele giderim.

AŞIK YENER gene gam ile doldum
Bağ gazeli gibi sarardım, soldum
Köz düştü bağrıma yandım, kül oldum
Savrula savrula yele giderim.

ÖTME BÜLBÜL

Ötme bülbül ötme seher vaktinde
Sen de benim gibi garip mi kaldın.
Gelde dertleşelim, dalından inde
Sen de benim gibi garip mi kaldın.

Ötme bağındaki gülün mü soldu
Siyecini bozup hoyrat mı doldu
Ok kirpikli yârin eller mi aldı
Sen de benim gibi garip mi kaldın.

Yâr elinin al al durur kınası
Benim gibi oylum oylum yanası
Sanada mı düşman dostun anası
Sen de benim gibi garip mi kaldın.

Yağmur yağıp seller ovaya aksa
Yâr çıkıp yaylada yoluma baksa
AŞIK YENER'e mi benzedin yoksa
Sen de benim gibi garip mi kaldın.

KAYSERİ'DE BAHAR

—Öğretmen Hikmet Hanıma—

Beyaz donlarını soyundu dağlar
Gene Kayserinin yazı geliyor.
Yeşil atlas giydi bahçeler, bağlar
Gene Kayserinin yazı geliyor.

Erciyes baş tutar sanki havaya
Dumanlı başıyla bakar ovaya
Kuşlar süzülerek döner yuvaya
Gene Kayserinin yazı geliyor.

Ocak, Şubat derken, Mart gelip geçti
Katar katar olup Turnalar uçtu
Erik dallarından çiçekler açtı
Gene Kayserinin yazı geliyor.

Nisan yağmurları yağdı sel oldu
Aktı enginlerde mavi göl oldu
Mendiller sallandı, dosttan gel oldu
Gene Kayserinin yazı geliyor.

Mor sümbüller açar Ali Dağı'ndan
Kuzular meleşir körpe çağından
Menekşe kokusu yayık yağından
Gene Kayserinin yazı geliyor.

Afşarlar yaylaya çıkar bu aylar
Aşiret, Türkmenler, hep diğer boylar
Deli gönlüm gibi bulanık çaylar
Gene Kayserinin yazı geliyor.

Âşık sevgiliyi eğler söz ile
Sevgili aşığa bakar naz ile
Ozan türkü söyler elde saz ile
Gene Kayserinin yazı geliyor.

Gesi güzelleri halı dokurlar
Tezgâhın başında şarkı okurlar
Sanki bülbül olmuş dalda şakırlar
Gene Kayserinin yazı geliyor.

Erkilet, Hacılar, Hisarcık, Talas
Açar pembe pembe gonca gülü has
Kalmaz gönüllerde ne keder, ne yas
Gene Kayserinin yazı geliyor.

Ağzı altın dişli dilber güzeller
Sivas Caddesinde top top gezerler
İşveli diliyle şeker ezerler
Gene Kayserinin yazı geliyor.

AŞIK YENER hasret yetti canıma
Bir ahu bakışlı girdi kanıma
Benden selâm olsun Hocahanıma
Gene Kayserinin yazı geliyor.

GEREKSİZ

Avareyim mecnun gibi
Ben ne işe yararım ki.
Eriyorum bir mum gibi
Ben ne işe yararım ki.

Devasız dertlerim çoktur
Hasretlik sinemde oktur
Yurdum yoktur, yuvam yoktur
Ben ne işe yararım ki.

Sarpta gezer, düzü bilmem
Yanarım ya közü bilmem
Hoşa giden sözü bilmem
Ben ne işe yararım ki.

Kışım gelir Ağustosta
Yaranamam eşe, dosta
Kalbim üzgün, gönlüm hasta
Ben ne işe yararım ki.

Gidip sılamı bulamam
Dostun kapısın çalamam
Yârime mihman olamam
Ben ne işe yararım ki.

Bir ummana dalsam bile
Şiir şiir dolsam bile
AŞIK YENER olsam bile
Ben ne işe yararım ki.

KIZ SEN İSTANBUL'UN NERESİNDENSİN

Ne gezip durursun hep garip garip
Kız sen İstanbulun neresindensin.
Gel söyle, derdine olayım tabip
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Esirge sen seni yabandan, kurttan
Başın ağrımasın belâdan, dertten
Çekmece, Florya, ya Yeşilyurt'tan
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Güzellik sana has, yoksa soydan mı
Merih'ten mi geldin, bilmem Ay'dan mı
Zeytinburnu'ndan mı, Bakırköy'den mi
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Kurtar güzelliğin dile düşmeden
Bana dök derdini, ele deşmeden
Yenimahalle'den, Kazlıçeşme'den
Kız sen İstanbulun neresindensin.

İhânet mi gördün yârdan, ağyardan
Döndür yönünüde kurtar zarardan
Bahçeli, Topkapı, Sağmalcılar'dan
Kız sen İstanbulun neresindesin.

Soyun buralı mı, başka yerden mi
Huyun âşığına küsenlerden mi
Ayvalıdere'den, Esenler'den mi
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Kolla etrafını gitme ırağa
Çalım satıp durma hep sola, sağa
Eyüp, Taşlıtarla, Silâhtarağa
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Entarin ipek mi, başka şeyden mi
Haliç boyundan mı, Alibey'den mi
Beşyüzevler'den mi, Küçükköy'den mi
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Seni birkez gören gitmez yanından
Gözünü kırpmadan geçer canından
Balat'tan, Fener'den Unkapanı'ndan
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Her tavrı halinle yamansın yaman,
Yaradan sana çok ayırmış zaman
Fatih, Yavuzselim, Malta, Dıraman
Kız sen İstanbulun neresindesin.

Bir tek tebessümün makbul sefadan
Güzel haz mı alır cevri cefadan
Şehzadebaşı'ndan, semti vefa'dan
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Gerilmiş kem gözler sana her yerden
Alma nasibini belâdan, şerden
Süleymaniye'den, Vezneciler'den
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Kirpiklerin ok ok, kaşların bir yay
Acep gelir misin bu semte her ay
Tekmil Yedikule, Lânga, Aksaray
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Yanlış mı görürüm, yanılan ben mi
Melekler mi güzel, yoksa kız sen mi
Cerrahpaşa'dan mı, Haseki'den mi
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Sanki beyaz mermer o sütun beden
Durup sana bakar yoluna giden
Şehremini, Çapa, Fındıkzade'den
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Gönüller haz duyar güzelden, hoştan
Gülüşün insanı çıkarır baştan
Lâleli, Beyazıt, Çemberlitaş'tan
Kız Sen İstanbulun neresindensin.

Gel söyle doğruyu kurtar zahmetten
Şâdolsun ecdadın nurdan, rahmetten
Kadırga, Kumkapı, Sultanahmet'ten
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Kiraz dudakların pembe etlice
Konuşman işveli, dilin tatlıca
Hasköy, Halıcıoğlu, yada Sütlüce
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Değmesin sana bir yabancı eli
Gerdanda benlerin inci taneli
Kasımpaşa, yada Kâğıthane'li
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Ozanın sazı mı, ya dili misin
Âşığa uzanan dost eli misin
Acıçeşme'li mi, Rami'li misin
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Annen de sen gibi böyle şanlı mı
Yoksa cana kıyan eli kanlı mı
Hacıhüsrev'li mi, Okmeydan'lı mı
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Kalbini fetheden aşkın seli mi
Gönlündeki esen sevda yeli mi
Sarıyer, Tarabya, İstinye'li mi
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Bilmem sözlü müsün, ya nişanlı mı
Sevgilin yaşlı mı, delikanlı mı
Emirgân, Bebek'li, Âşiyan'lı mı
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Duruşun andırır asil soylumu,
Hisar, Kuruçeşme sahil boylumu
Arnavutköylü mü, ortaköylü mü
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Bu ne biçim bakış, bu ne biçim şey
Bakıpda insanı öldürürsün hey...
Leventler, Etiler, Mecidiyeköy
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Merhametin bahar, yoksa kıştan mı
Kalbin de sen gibi güzel, hoştan mı
Esentepe, Yıldız Beşiktaş'tan mı
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Böyle tek dururda gezmezsen eşli
Avına çıkarlar takıpda beşli
Çağlayan, Gültepe, Bomonti, Şişli
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Bir gonca gül müsün, bir içim su mu
Göreni yakarsın meramın bu mu
Pangaltı, Feriköy, Kurtuluş'lu mu
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Ceylân bakışlısın, bir kalem kaşlı
Ağladın mı yoksa gözlerin yaşlı
Maçka. Teşvikiye, ya Nişantaş'lı
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Sevda gamze gamze alyanağından
Yanında durayım yer ver sağından
Ayazpaşa, Taksim, Elmadağ'ından
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Öyle melûl melûl duruşun neden
Gül güzel gözlerle, gül açsın beden
Cihangir, Beyoğlu, Talimhane'den
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Senin tek yönüne yoktur bahane
Mevlâ özenmişte yapmış bir tane
Karaköy, Galata, yada Şişhane
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Ruha neşe verir o güzel sesin
Huri mi, Melek mi söyle sen nesin
Kartal, Maltepe'li, Pendik'li misin
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Güzeller hep böyle sitemkârlı mı
Büyük Çamlıca'nın başı karlı mı
Erenköy, Kadıköy, Üsküdar'lı mı
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Varıp konuk olma âleme, yada
Sana benim gönlüm döşenmiş oda
Göztepe, Bostancı, Kalamış, Moda
Kız sen İstanbulun neresindensin.

O pamuk ellerin bir asma dalı
Başka biçimlisin, başka modalı
Kınalı, Heybeli, Büyük Ada'lı
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Seni gören geçer olan şeyinden
Göster endamını Beylerbeyi'nden
Kuzguncuk, Kandilli, Çengelköy'ünden
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Yüzünü görenler çıkıyor kârlı
Duruşun, bakışın edepli, arlı
Kanlıca, Küçüksu, yoksa Hisar'lı
Kız sen İstanbulun neresindensin.

Bir ahu bakışlı, suna boylusun
Gözleriyin rengi hep yosun yosun
Paşabahçe'li mi, Beykoz'lu musun
Kız sen İstanbulun neresindensin.

AŞIK YENER aşksız bade içmiyor
Senin kıymetine paha biçmiyor
Yaş kırkı geçse de, gönül geçmiyor
Kız sen İstanbulun neresindensin.

TEZEKTEN TERAZİNİN

Sağlık Bakanlığına bir talepte bulunduk
Öpülmez çok el öptük, bazen turab olunduk
Bin müşkülle bir yere tutup tayin kılındık
Meğer Lâz, Kürt, Bulgar'la hercümerçmiş merhemi
Tezekten terazinin boktan olur dirhemi.

Dispanserin kapısın hademe erken kapar
Doktoru hiç uğramaz, ebesi fuhuş yapar
Ambulansın şoförü kırkında yoldan sapar
Hastalar yoldan döner bilmez ilâç, merhemi
Tezekten terazinin boktan olur dirhemi.

Ezdi ilmi, irfanı baskın çıktı cehalet
Doğruluk enayilik, hırsızlık baş maharet
Sakın olur, deme ha, necasetten taharet
Bok oğlu boka lâyık boktan işin merhemi
Tezekten terazinin boktan olur dirhemi.

Benim serseri başım hiç bir işe yaramaz
Rakiple lütfen eder, gerçek dostun aramaz
Bu akılla elbette menziline varamaz
Has yarayı azdırır kötülerin merhemi
Tezekten terazinin boktan olur dirhemi.

Ah benim deli gönlüm, kırk yıldır uslanmadın
Uyamadın düzene, serkeşe çıktı adın
Yenik düştün her daim olmadı bir muradın
Senin yaranı deşti bu devranın merhemi
Tezekten terazinin boktan olur dirhemi.

Dünyada sende midir doğruluğun hamuru
Gördüğün her yapının boktan-balçık çamuru
Üçkâğıtçı âmirin, hırsız gerek memuru
Sakın sürme hastaya çal götür her merhemi
Tezekten terazinin boktan olur dirhemi.

Gene ârifane git, feyz alasın sözünden
Cahil eşet olur ha, yanmayasın közünden
Arasan ne bulursun bed mayanın özünden
Gayriye derman olmaz natabibin merhemi
Tezekten terazinin boktan olur dirhemi.

Türlü derde müptelâ bu mecnen AŞIK YENER
Boş lâfın ustasıdır, bilmez başka bir hüner
Hangi işe uzatsa daim eli boş döner
Yaramadı derdine kâinatın merhemi
Tezekten terazinin boktan olur dirhemi.

BİZİM ŞOFÖR MEMET AĞA

Arnavutköy dispanseri
Tekke imiş çoktanberi,
Bildiğinden kalmaz geri
Bizim şoför Memet Ağa.

Ambulansı etmez tamir
Teker kayar, yollar çamur
Ne âmir sayar ne memur
Bizim şoför Memet Ağa

Dispanserde rakı içmiş
İçmişte kendinden geçmiş
Başına buyruk yol seçmiş
Bizim şoför Memet Ağa

Fikir etmez ince ince
Ne mantık var, ne düşünce
Hareket eder keyfince
Bizim şoför Memet Ağa

Hâli, tavrı birhoş birhoş
Ebe ile arası hoş
İçmese de gezer sarhoş
Bizim şoför Memet Ağa

AŞIK YENER pek gülmüyor
Boktan işe eğilmiyor
Zanneder ki hiç bilmiyor
Bizim şoför Memet Ağa

DEVRAN O DEVRAN

Köylü kazanıyor, Ağa alıyor
Irgat aynı ırgat, harman o harman.
Yoksullar açlıktan verem oluyor
Hekim ayni hekim, derman o derman.

İşçiler zahmete göğüs germekte
Patronlar bu yurdun günün görmekte
Ortaçağ düzenli hüküm sürmekte
Kılıç ayni kılıç, kirman o kirman.

Softa, aydınları suçlu saymakta
Kargalar, şahinin gözün oymakta
Vurguncu, tefeci halkı soymakta
Soygun ayni soygun, üryan o üryan.

Susuz Anadolu san ki Kerbelâ
Açlık, sefaletten derde müptelâ
Şeyhler, derebeyler başa bin belâ
Yezit ayni Yezit, Mervan o Mervan

Zindanda çürüyor doğru yazanlar
Sarayda, onlara kuyu kazanlar
Yırtık donla gezer gerçek ozanlar
Yürek ayni yürek, püryan o püryan.

Yaylaya yol çıkmaz yıkık derbentten
Aba öz kıyafet köy ile kentten
Zenginler kumaşın getirtir Hint'ten
Katar ayni katar, kervan o kervan.

Hafiyeler çıkmış dinler sesimiz
Kontrole tabi her nefesimiz
İstibdat yolunda demokrasimiz
Zaman ayni zaman, devran o devran.

AŞIK YENER susmaz kuru can gibi
Mertlik bayrağını açar kan gibi
Dadaloğlu gibi, Pir Sultan gibi,
Yiğit ayni yiğit, ferman o ferman.

AMAN USTAM KURBAN OLAM

—Terzi Kâmil Turan Bey'e—

Aman ustam kurban olam
Tez çıkar şu elbisemi.
Gözlerine hayran olam
Tez çıkar şu elbisemi.

Gönlüm sevinç dola dola
İstanbul'dan düştüm yola
Ne dileğin varsa ola
Tez çıkar şu elbisemi.

Kalbimden şüpheyi sildim
Sözüyün erisin bildim
Tam dediğin günde geldim
Tez çıkar şu elbisemi.

Başkent'in etrafı dağlık
İçerisi bahçe, bağlık
Eline bin kere sağlık
Tez çıkar şu elbisemi.

Çok yaşasın kalfaların
Günden güne artsın kârın
Sevinerek giyem yarın
Tez çıkar şu elbisemi.

Giyem sevine sevine
Gidem bayrama, düğüne
Aman atma başka güne
Tez çıkar şu elbisemi.

Şiir şairin meyvesi
İçimde koyma hevesi
Yeğenimin hediyesi
Tez çıkar şu elbisemi.

AŞIK YENER dem sürmedi
Varlığa kıymet vermedi
Üçyıldır sırtım görmedi
Tez çıkar şu elbisemi.

BU İŞLER

Bu işler
Anasının gözü gibi işler.
Ve de hiç durmadan
Hep saat gib işler.
Turgut, Erol'u öğütler
Erol, Ayten'i dişler.
Ayten'in ağabeyi
Tutar Erol'u şişler.
«Olur böyle vak'alar
Türk polisi yakalar»
Bilinmez nere gider
Bu yollar, bu gidişler.
Bu kaçıncı kalkışlar,
Bu kaçıncı düşüşler.
Şu yirminci asırda
Olağan böyle işler.
Kumarhanede döner
Paralar, pullar, fişler.
Saza, kıza çağırır
Duvardaki afişler.
Cennet'e gitmek için
Yalvarır tanrı'sına
Camilerde hocalar,
Kilisede keşişler.
Sırtında yırtık gömlek,
Midesi aç olanlar
AŞIK YENER misali
Görür börekli düşler.
Bu işler böyle işler,
Bu işler başka işler.
Bu işler anasının gözü gibi işler.

DURAK

Bir otobüs kalkar
Ceza Evi durağından.
Gülen yüzyer,
Şakalaşan sevgililer var içinde.
Bir tarafta hüzünlü çehreler
Sevdiklerini koymuş gidiyor arkada.
Dokunsan ağlayacak
Eleminden
Firakından.

Korkunç bir dev bina kalır geride
Binlerin
Üçbinlerin
Beşbinlerin bir araya geldiği.
Ender görülür buradakilerin
Oynadığı
Güldüğü.
Kaderin cilvesine kurban gitmiş bir çoğu
Kimisi bile bile takmış boynuna günâh halkasını,
Çile doldurur burada yıllar yılı
Fakat
Kınamamalı
Başkasını.
Bazen tersine döner feleğin çarkı
Kimin, kimden olur ki farkı.
Neler görmüş bu aldatıcı, yalan dünya.
Tahtından olmuş nice Sultanlar,
Hakanlar,
Hanlar.
Koskoca ordusuyla yenilmiş
Nice kumandanlar.

Anasından, babasından, sevgilisinden,
Köyünden, ocağından
Uzak düşmüş bahtı karalılar.
Hergün toplanır ayni yerde,
Ayni çatı altında,
Ayni koğuşta
Bağrı yanık,
Yüreği yaralılar.

Bir otobüs kalkar bu duraktan.
Yolcuları var hüzünlü dönen,
Kimi yakından gelmiş
Kimi ıraktan.

Hayat bir hiçtir,
Hayat bir muammadır
Ömür sürer gider böyle derbeder
Ve
Ölüncüye dek
Böyle gider.

BİZİM EVDE

Düzen bozuldu çarkı yok
Bizim evde bizim evde.
Sağın, ölüden farkı yok
Bizim evde bizim evde.

Fakirlikten boğuluruz
Nere varsak koğuluruz
Tek odaya yığılırız
Bizim evde bizim evde.

Hiç bir işe varmaz elim
Yorgan yırtık dilim dilim
Ne halı var, ne de kilim
Bizim evde bizim evde

Yıkık, dökük dört bir köşe
Lâmba gazsız, kırık şişe
Ne zevk vardır ne de neşe
Bizim evde bizim evde.

Yokluk satılmaz ki satak
Götürüp denize atak
Yedi nüfus, üç tek yatak
Bizim evde bizim evde.

Bu dertler kimseye denmez
Zehirden acıdır yenmez
Odun yoktur ocak yanmaz
Bizim evde bizim evde.

Döğüş çıkar bazen bazen
Çok durum var gönül üzen
Ne dirlik var, ne de düzen
Bizim evde bizim evde.

Çocuklar avare gezer
Karı asabını bozar
AŞIK YENER destan yazar
Bizim evde bizim evde.

BANA SENİ HATIRLATIR

Yaprak yaprak yeşil yonca
Bana seni hatırlatır.
Pembe pembe açan gonca
Bana seni hatırlatır.

Aşkın bir köz attı bana
Dolaşırım yana yana
Bir boy görsem suna suna
Bana seni hatırlatır.

Sen bizim ele gelince
Güller açılır gülünce
Bir bel görsem ince ince
Bana seni hatırlatır.

Menzile varmadı dilek
Bizi tez ayırdı felek
Bir yüz görsem melek melek
Bana seni hatırlatır.

Bu âşıklık başa belâ
Neyleyim, gönlüm müptelâ
Bir göz görsem elâ elâ
Bana seni hatırlatır.

Başımdan dağılmaz duman
Kışa döner zaman zaman
Bir kaş görsem keman keman
Bana seni hatırlatır.

Bu sevdanın cefası çok
Çekerim ya, vefası yok
Bir kirpik görürsem ok ok
Bana seni hatırlatır.

Neşen bahar, gülüşün yaz
Gel yanıma eğlen biraz
Bir leb görsem kiraz kiraz
Bana seni hatırlatır.

Olma yârim olma kinci
Getir gönlüme sevinci
Bir diş görsem inci inci
Bana seni hatırlatır.

Al entarin mor desenli
Bir hurisin beyaz tenli
Bir döş görsem benli benli
Bana seni hatırlatır.

Tatlı dilin yayla balı
Parmakların asma dalı
Bir el görsem al kınalı
Bana seni hatırlatır.

Deli benim gönlüm deli
Aşıp gelir karlı beli
Bir söz duyarsam işveli
Bana seni hatırlatır.

Sen çiçek ben arı olsam
Uçupta yanına gelsem
Bir nergiz kokusu alsam
Bana seni hatırlatır.

Sevdanı çeker giderim
Yoluna koymuşum serim
Rüyalarım, hayallerim
Bana seni hatırlatır.

Söyle AŞIK YENER durma
Gel nazlı yâr gönlüm kırma
Bir saç görsem sırma sırma
Bana seni hatırlatır.

CAN PAZARLIĞI

Hasta Mustafa'nın babası Memet Ağa ile doktor (....) arasında geçen pazarlığın hikâyesidir.

Mehmet Ağa — Abe duktor bizim kızan çok sayrı
Nah getirdim, hallerini gör hele.
Bunun derdi elinkinden apayrı
Aman şifa ellerini sür hele.

DOKTOR — Mehmet Ağa sen hoş geldin, hem safa
Üç-beş değil, bakacağız on defa
Adın neydi, söyle bakim. «MUSTAFA»
Aferin be., Böyle olmak lâzımdır.

Mehmet Ağa — Hastalar çok, bu tez çıksın sıradan
Şöylece bir idare et aradan
Gidecek mi, kalacak mı buradan
Ne edelim, kararını ver hele.

DOKTOR — Senin hasta ağam değil pek kavi
Üç - beş hekim olacağız müdavi
Esaslı bir tetkik, hem de tedavi
Olmak için bir ay kalmak lâzımdır.

Mehmet Ağa — Haber verem emmi ile dayıya
Sualleri gelmez ki hiç sayıya
Bir ay kalsın peki güzel, iyi ya
Borç ne yapar, bir hesaba vur hele.

DOKTOR — *Evvelemir SKOPİ'ye sokulur*
Bir kaç kere GRAFİSİ çekilir
Ve de tekmil tahlillere bakılır
Bir onbini göze almak lâzımdır.

Mehmet Ağa — *Bu yıl girdik zaten yerin dibine*
Kimin girdi onbin lira cebine
Ayçiçeğin güç hâl sattık beşbine
Beyim bütçem kaldırır mı sor hele.

DOKTOR — *Hastanede yatıp yiyip, içecek*
Asistan bey özel dosya açacak
Hemşiranım tartıp, ölçüp biçecek
Onbin neki, hemen bulmak lâzımdır.

Mehmet Ağa — *Gel seninle sulh olalım ikimiz*
Uylaşalım, hır yapmasın tekimiz
Onbin nerde, aman beyim biz kimiz
Bir düşünde vicdanına vur hele.

DOKTOR — *Behey adam lâf mı senin dediğin*
Lâftan çıktı, herze artık yediğin
Zaten senin belliydi ne idiğin
Kıçına bir tekme çalmak lâzımdır.

Mehmet Ağa — *Çorlu'danız. Orası da vatan be*
Söylediğin şu sözlerden utan be
Vatandaşın hasta olup yatan be
Yaptıkların ölümden de zor hele,

OZAN — *Bu hâl üzdü AŞIK YENER ustayı*
Halk aç iken siz yutmayın pastayı
Hiç üzmeden babasını, hastayı
Memnun edip hemen salmak lâzımdır.

GÖNLÜM EFKÂRLANDI

Gönlüm gene efkârlandı gurbette
Göçmen kuşlar sökün edip uçmaz mı
Kar bürümüş gideceğim yolları
Bahar gelip garbi ile açmaz mı.

Yüce Nurhak çalımını satarken
Koyağında meri keklik öterken
Türkmen gelip Berit Dağ'ın tutarken
Bizim eller Binboğa'ya göçmez mi.

Hurman, Ceyhan Suçatı'nda kavuşur
Ak köpükler birbiriyle dövüşür
Afşin yolu Elbistan'a savuşur
Mor çiçekler kokusunu saçmaz mı.

Ayrandede aşka gelir yazınan
Başı dolar al fistanlı kızınan
Binbir türlü edayınan, nazınan
Ak gelinler soğuk suyun içmez mi.

Bir ah çeksem eller beni kınıyor
Kimi deli, kimi mecnun sanıyor
Bir köz düştü oylum oylum yanıyor
AŞIK YENER kül olupda geçmez mi.

VURGUNCULAR

Tüm fırsatlar, tüm çareler
Hep sizlerin, bizim değil.
Asansörlü daireler
Hep sizlerin, bizim değil.

Biz uyurken, sizler çalar
Siz yer, bizler avuç yalar
Mersedezler, İmpala'lar
Hep sizlerin, bizim değil.

Bizim nasip bir iki kap
Siz yersiniz metre mikap
Televizyon, radyo, pikap
Hep sizlerin, bizim değil.

Bize kilo, size tonlar
Bize üç, size milyonlar
Perapalas'lar, Hilton'lar
Hep sizlerin, bizim değil.

Doksanbinlik cins köpekler
Tül perde, atlas ipekler
Bankada paralar, çekler
Hep sizlerin, bizim değil.

Villalar çiçekler, setler
Dolmuş hindi, nefis etler
Ballı kaymak, yağlı sütler
Hep sizlerin, bizim değil.

Boğaz'daki köşkler, yatlar
Şişli'de milyonluk katlar
Yüzbinlik koşuluk atlar
Hep sizlerin, bizim değil.

Sizler hep altın ayıklar
Bizler kuruşu sayıklar
Jonson motorlu kayıklar
Hep sizlerin, bizim değil.

AŞIK YENER yazar, söyler
Yiyin efendiler, beyler
Dünyada olanca şeyler
Hep sizlerin, bizim değil.

BİR TÜRLÜ

Bu dünyanın neşesini, zevkini
El aldı ben alamadım bir türlü.
Bülbül gibi figân ettim her zaman
Hep ağladım, gülemedim bir türlü.

Nazlı yârin penceresi tül perde
Uçun kuşlar mekân tutun o yerde
Çok aradım derman ama bu derde
Devasını bulamadım bir türlü.

Ah bu gönül divane mi, deli mi
Gurbet eller kısık koydu dilimi
Çok özledim ben yurdumu, elimi
Hasret kaldım gelemedim bir türlü.

Gam yükünü benden başka kim taşır
Ne dileğim menziline ulaşır.
AŞIK YENER yâdelleri dolaşır
Yâre mihman olamadım bir türlü.

SÖYLEME DOST

Sen beni eyledin deli
Vefasızsın neylemeli
Bataktır bu aşkın çölü
Geçemezsin boylama dost.

Ben içtim aşkın tasından
Derdim gülün goncasından
Yâdellerin yaylasından
Mekân tutup yaylama dost.

Şaşkın AŞIK YENER şaşkın
Bin derdim var baştan aşkın
Deli gönlüm sana düşkün
Ona cefa eyleme dost.

N İ C O L D U

(Tanır Ağıdı)

— *Gidenlerin ardından*—

Otuz yıl bağrında gezdiğim yerler
Hani yalan dünya hani nicoldu.
Geri dönüp gitsen bilmem ne derler
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Bu mudur kaderin kavli fermanı
Kesildi dizimin feri, dermanı
Hani koca TANIR deli HURMAN'ı
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Emri Hak nizama kani olanlar
Ebede ulaşıp bani olanlar
Genci, ihtiyarı fani olanlar
Hani yalan dünya hani nicoldu

Boğazpınarı'nın başında taşlar
Başına toplanır ötüşen kuşlar
Dayım Durdu, Hasan, Ömer Çavuş'lar
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Şu felek köyüme açtı bir savaş
Alıp götürüyor, seçiyor baş baş
Dayım oğlu Yakup, Nuri Aslantaş
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Bahar gelip ulu çaylar coşalar
Coşup coşup vadilere taşalar
Deli Hasan dayım, Hoca Paşalar
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Kimi boş dünyaya inanıp, kandı
Kimisi yokluğun közünde yandı
Kör Memet emmimiz cömert insandı
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Mateme boğulup eğilen başlar
Sürmeli gözlerden boşanan yaşlar
Ömer Ali oğlu yiğit Bektaş'lar
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Açsın kabristanda çiçekler, güller
Çözülsün genç yaşta bağlanan diller
Yiğit İnce Memet, Deli Halil'ler
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Göçüp göçüp gitti genci, kocası
Söndü nicelerin tüten bacası
Mamo Kâhya'ların Musa Hoca'sı
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Baş verir, sır vermez yok idi eşi
Sayıya katmazdı üç ile beşi
Aslan Kara Memet, Yusuf kardeşi
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Farta'nın toprağı, çayırı mümbit
Gittiler, dönmeye yoktur bir ümit
Hani Hacı Osman, hani Şeyhamit
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Memet kardeşimdir, evi, evimiz
Onlar baba dostu, soyları temiz
Ali dayı, Ahmet, Gazi Feramiz
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Severdi, yoluma çekti zahmetler
Kabrinde ruhuna dolsun rahmetler
Hani Çavuşoğlu dilsiz Ahmet'ler
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Geçiyor yılların günü, ayları
Ününü duyardı Maraş köyleri
Hüseyin Ağa, Behçet Şeref Beyleri
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Bulut kümelenir karşıki dağa
Beyaza bürünür kar yağa yağa
Hani nazlı insan küçük Hacı ağa
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Aman yalan dünya elinden aman
Hani Ömer Kâhya vardı bir zaman
Bizim yiğit yeğen Ali Karahan
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Tanır'ın etrafı çimenli yokuş
İnip kabristana tünemiş baykuş
Hani yiğit insan İbrahim Çavuş
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Abdullah yas tutup ağıda başlar
Çerkez'in, Eyüb'ün gözünde yaşlar
Kara Hasan emmi, Ahmet Çavuşlar
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Felek bozdu nice yuvayı yurdu
Çok canları alıp yerlere serdi
Abukert Şerif'le, kardeşi Durdu
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Azaldı köyümün hatır soranı
Rehberimiz olsun Hak'kın Kur'anı
Hani Dervişler'in yiğit Duran'ı
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Bu yolun yolcusu atlı, yayalar
Kulak verip destanımı duyalar
Hani koca Asaf Çetinkaya'lar
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Yiğitliği dilde sürsün bir zaman
Aslan yapısıyle gönlümde her an
Yemliha emminin Yiğit Ramazan
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Pırtılı Hasan'lar tez göçtü, çok tez
Gidip kabristanı tuttular merkez
Herkesin dostuydu ya Bekçi Çerkez
Hani yalan dünya hani nicoldu.

İnsanlar fanidir, sürse de demi
Varıp bir deryada batar bu gemi
Hani Dedeler'in yiğit Durdu emmi
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Sözünü keserdi koca bir köyün
Konuk eyleridi ağasın,beyin
Davut Ağa, Ahmet, Hasan Hüseyin
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Göçüp göçüp gider yiğit cömertler
Ecel tırpan gibi biçer, demetler
Hani Mevlüt Çavuş, Terzi Memet'ler
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Hep yürek dağlıyor atılan oklar
Büyük Mustafa'yı topraklar saklar
Süleyman Kâhya'lar oğlu İshak'lar
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Yağmur, sepken yağıp Hurman coşası
Benim gibi gurbet gurbet koşası
Hani Bektaş dayı, Küçük Paşa'sı
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Hani Gerce Asaf, hem Ali Osman
Sefil Dumu Durdu, ya Hacı Bostan
Hani ya Başçavuş Mahmut Gündoğan
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Kalanın gidenle bir olur hali
İster Kaymakam ol, istersen Vâli
Veli Kâhya'ların pehlivan Ali
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Ecel günü gelir bulur Azrail
Kullar Mevlâ'sına olacak vasil
Hani Battal emmi oğlu İsmail
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Kör Veliler soyu çökmüş bir uca
Hani yiğit Bali tütmüyor baca
Ali dayı, Musa, Şeyhali Hoca
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Her kimki yer ise felekten bir ok
Lokmanı bulunmaz, ilâcı hiç yok
Hani ünlü ozan koca DERDİÇOK
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Şam, Halep, Musul'da alaylar yendi
Kırkbeş yıl hizmetle sılaya döndü
Kahraman Yüzbaşı Dede Efendi
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Hep hane yıkmaktır feleğin işi
Mateme boğdurur yâranı, eşi
Hani Kılıç Veli, Mikdat kardeşi
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Üç beş pehlivana karşı kor idi
Onun bileğini bükmek zor idi
Hani bir pehlivan Seydi var idi
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Kel Yakup var idi pek halim, selim
O öldü demeye varmıyor dilim
Muso oğlu Memet, ya Abduselim
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Fanisin ey gönül, sanma ki sahim
Bir tek baki olan Rahmanı Rahim
Hani Koçovalı yiğit İbrahim
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Yazgı değiştirmez bizim dememiz
Konuk ağırlardı, odası temiz
Aşiret büyüğü Mamo Kivremiz
Hani yalan dünya hani nicoldu.

İyilik severdi o bencileyin
Ozanın sözüne yanlış demeyin
Hani sadık insan Cıbıl Hüseyin
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Canlar yutmak karatoprağın işi
Saysam gidenleri belki bin kişi
Uzun Hasan emmi, Hamit kardeşi
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Yıl geçse yürekte çıkmaz acılar
Yas tutar analar, ağlar bacılar
Hani Haydar, hani oğlu Hacı'lar
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Bir demet mor çiçek derem derede
Götürüp kabrine serem orada
Hani kivremgilin Ali nerede
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Felek yudum yudum verir zehirin
Kalana çektirir, acı kâhirin
Cömert Hüseyin'i Hacı Tahir'in
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Hani Küçük Memo, Büvetli Cuma
Çürüyüp karışmış toprağa, kuma
Bir Lorşin'li Himmet var idi ama
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Hani Hak Nebi'ler, hani Veli'ler
Hani akıldane, hani deliler
Alican Mustafa, Tatar Ali'ler
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Çalışıp didinip kendin yordular
Son menzile varıp mekân kurdular
Hani Cehiz Ali, Gago Durdu'lar
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Tanır'lılar yayla göçün vursunlar
Çıkıp göğcebel'e çadır kursunlar
Hüseyin Kaçar'lar, Serçe Dursun'lar
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Attık okunuzu, astık yayımız
Güngünü azalıp durdu sayımız
Hani Marabuzlu Memet dayımız
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Yasa koyup gittin eli, obanı
Acılara boğdun, yaktın babanı
Uzo Emmimgilin güzel Şaban'ı
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Ali'ye, Yusuf'a verirdi emir
Konuk ağırladı geçti bir ömür
Hanedan insandı ya Kürdo Demir
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Gurbette geçse de yıllarım, ayım
Gönlümle, özümle hep Tanır'dayım
Çevik Hüseyin'le Muharrem dayım
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Gençlik hoş olsa da son demler vahim
Yaşlanıp çökersen, sormazlar bu kim
Hani Haydaroğlu küçük İbrahim
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Bir başı ovalı, bir başı dağlı
Gözü düzde, gönlü yaylaya bağlı
Hani Tatlı, Memik, hani ya oğlu
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Hangi bir gideni sayayım baş baş
Gönlüm hüzün dolu, gözüm kanlı yaş
Bozyer'in ağası Ali Topaktaş
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Bozyer'de köyümüz, Tanır'ın eşi
Duran'ın genç yaşta söndü güneşi
Hani Eyüp emmi, Hoca kardeşi
Hani yalan dünya hani nicoldu.

İnsanlar konuktur, son mekân lâhit
Doymaz karatoprak, oldum bin şahit
Hani Kuşçu Memet, hani ya Cahit
Hani yalan dünya hani nicoldu.

İster sev dünyayı, istersen usan
Günden güne artar gam ile tasan
Hani Cindar Abbas, Geliraş Hasan
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Helâl kazançlıydı biçerdi ekin
Kimseye tutmazdı garaz ile kin
İyilik severdi Kara Hüseyin
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Felek her doğana atar bir kement
Biçer tırpan gibi eyler bir demet
Hani Gaso dayı, ya küçük Memet
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Konup, göçenleri sayarken baş baş
Oturup ağladım gözüm kanlı yaş
Kuru Yusuf dayım, İsmail Aktaş
Hani yalan dünya hani nicoldu.

İki emmi oğlu tatlıydı dili
Sevip, sayarlardı Elbistan eli
Hani yiğit Obba, yiğit Memili
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Hayatın her türlü darbesin yedim
Yas tuttum kalbimde ele demedim
Hani Ali emmim, yiğit Memedim
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Gitti gençlik çağım, söndü demim de
Uçsuz bir deryada battı gemim de
Hani Paşa emmim, Asaf emmim de
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Feleğin kılıcı vermiyor aman
Tırpan gibi biçip yapıyor harman
Malla Ali oğlu emmim Süleyman
İhani yalan dünya hani nicoldu

Şereflioğlu'yum verin bir öğüt
İshak dedem için yakayım ağıt
Benim Çavuş emmim aslan koçyiğit
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Başı duman duman şu Binboğa'lar
Başına tipili karlar yağalar
Gökkıratlı dayım Memet Ağa'lar
Hani yalan dünya hani nicoldu.

Tükenmez mülk varken köyde ovada
Felek pençe vurdu bize yuvada
Babam garip öldü Çukurovada
Hani yalan dünya hani nicoldu

İner deli gönül engine iner
Aylar yıllar geçer devran da döner
Birgün gelir derler: bu AŞIK YENER
Hani yalan dünya hani nicoldu

NEYİM VAR BENİM

Bazı gün uslanıp benliğin bulan
Bazı gün köz düşüp yanıp, kavrulan
Bazı gün yel vurup külü savrulan
Bir özümden başka neyim var benim.

Bazı gün inatla naza çekilen
Bazı gün hüzünle boynu bükülen
Bazı gün telinden dertler dökülen
Bir sazımdan başka neyim var benim.

Bazı gün selâmım dosta götüren
Bazı gün gönlümde güller bitiren
Bazı gün aşkımı dile getiren
Bir sözümden başka neyim var benim.

Bazı gün bu AŞIK YENER'i yoran
Bazı gün kaybolup, bazı gün duran
Bazı gün sitemkâr yâre yalvaran
Bir yazımdan başka neyim var benim.

B E N İ M

Gurbet ellerinde ağlar gezerim
Her daim gözlerim yaş olur benim.
Ne yazım bellidir, ne ilkbaharım
Dört mevsim başımda kış olur benim..

Bağım yok ki gonca gülleri bite
Konupda dalında bülbüller öte
Bir iş başaramam hayâlden öte
Bütün umutlarım düş olur benim.

AŞIK YENER göçer kalkıyor kervan
Güldürmedi beni bu çarkı devran
Ali dediklerim, hep çıktı Mervan
Bağrıma bastığım taş olur benim.

BİZİM ELDEN HAVADİS

Bir dosta mektup

Orak bitti tarlaları sürüldü
Başıboşlar küllüklere derildi
Güz gelince Hurman suyu duruldu
Bozbulanık akmasından vazgeçti.

Deli Hasan yırtar oldu üstünü
Kısakol'un tez soydular postunu
Kürt gelini evde buldu dostunu
Dışarıya çıkmasından vazgeçti.

Paşa ile ortaklığı hiç etti
Bu diyara gelmemeye öç etti
Mithat Kılıç Adana'ya göç etti
Sümüğünü dökmesinden vazgeçti.

Kürt Halil der bu halimiz nolacak
Kumar için Çerkez para bulacak
İsa emmim her hal adam olacak
Hatır, gönül yıkmasından vazgeçti.

Serçe Dursun doğruluktan sapmıyor
Cıbıl artık her hizmete kopmuyor
Davut ağa gayri hayır yapmıyor
Verip başa kakmasından vazgeçti.

Atçı Mustafa'da hayattan bıktı
Hamza da avrada çok para döktü
Muharrem de katırlığı bıraktı
Çifte atıp tekmesinden vazgeçti.

Motor aldı evde hapis yatıyor
İki kârı birbirine katıyor
Termi Memet karpuz, kavun satıyor
Ceket,gömlek dikmesinden vazgeçti.

Dede Durdu haksız tarla sürüyor
Kılıç Veli ona arka veriyor
Muhtar Veli düzen ile yürüyor
Birem birem sekmesinden vazgeçti.

Biz de şaştık Boklosman'ın işine
Beşbin taktı gelinliğin döşüne
Dam çökünce Kelle dayının başına
Ayağa ip takmasından vazgeçti.

Beleş rakı içe içe mestoldu
Düğünlerde oynayarak hastaoldu
Namuslu Ali herkes ile dost oldu
Gizli hayma yakmasından vazgeçti.

Vabis yedi talaları tavlandı
Büvetloğlu Memet bu yıl kevlandı
Haydar öldü, oğlu Hacı evlendi
Her sofraya çökmesinden vazgeçti.

Bu yılki mahsulü çok iyi geldi
Eli harçlıklandı, yüzü de güldü
Kara Ali'de tütün bulunur oldu
El cebine bakmasından vazgeçti.

Ne sürüyor, ne bir tohum atıyor
Tarlaları teker teker satıyor
Kuru Bayram değirmende yatıyor
Avrat kahri çekmesinden vazgeçti.

Hasan Çavuş tarlaları kuraktı
Şansı varmış zenginlik çok ıraktı
Hacı Bayram hırsızlığı bıraktı
Dikme, çubuk sökmesinden vazgeçti.

Pallo Hasan gene davar güdüyor
Derviş aynen koltukculuk ediyor
Kütür Memet kazanmaya gidiyor
Şunun, bunun lokmasından vazgeçti.

Anladılar, arkasına giden yok
Dalevere, dubarası gayet çok
Baki ile alış-veriş eden yok
Yılan gibi sokmasından vazgeçti.

Dara getirdide kırdı kolunu
Yedi kayınının hayli malını
Bizim eniştenin kestik yalını
Gelip gidip kekmesinden vazgeçti.

Bu asırda seviyorlar kâr için
Hatırını gözetirler var için
AŞIK YENER bir vefasız yâr için
Türkü ağıt yakmasından vazgeçti.

K A L D I

Benim cefakâr ömrümün
Çoğu gitti, azı kaldı
Gurbet elde geçti günüm
Yüreğimde sızı kaldı.

Sevinip sâdoldu âlem
Benim hiç dolmadı çilem
Felek çaldı kara kalem
Bahtımda bir yazı kaldı.

Göçeceğim bugün, yarın
Diyecekler hani kârın
Vefasın görmedim yârin
Bize, sitem, nazı kaldı.

Günler geçer devran döner
Umut biter, hayat söner
Birgün derler: AŞIK YENER
Kendi gitti, sazı kaldı.

BU YOKSULLUK

Bu yoksulluk benim ile
Süre geldi, süre gitti.
Ben çevirdim, o yüzümü
Göre geldi, göre gitti.

Sinemde açtı çok yara
Güldürmedi, bahtım kara
İsa gibi çarmıhlara
Gere geldi, gere gitti.

Ne söz anlar, ne ricadan
Ders almış Dede, Hoca'dan,
Kapıdan kovdum, bacadan
Gire geldi, gire gitti.

Kurtulam dedim bin kere
Kaçsam kovalar dağ, dere
Pestil gibi beni yere
Sere geldi, sere gitti.

AŞIK YENER dertlerimi
Artırdı, yüzdü derimi
Ben açtım, o defterimi
Düre geldi, düre gitti.

BİR DAHA

— Türkân Şoray'a geçmiş olsun dilekleriyle —

Güzellik ilâhesi, ay yüzlü Türkân Şoray
Seni gelip kem gözler bulmasınlar bir daha.
Fethettiğin kalplerle sana kuralım saray
Kara günler kapını çalmasınlar bir daha.

Cennet Boğaziçi'nin binbir renkli deseni
Bakda mavi Marmara gülsün yeniden yeni
Yalvaralım, gökdeki melekler dahi seni
Sinemizden koparıp almasınlar bir daha.

Kimseler dolduramaz gönüllerdeki yerin
Gülüşün gonca gonca, sevgin deryadan derin
Mahmur elâ bakışlı, ok kirpikli gözlerin
Elem yüklü yaş ile dolmasınlar bir daha.

Gelsin sana baş eğsin Ağrı, Istıranca'lar
Çiğne geç yolun olsun, menekşeler, yoncalar
Ümit bağında açan pemde pembe goncalar
Gazel gazel sararıp solmasınlar bir daha.

Huzurundayım işte gönlüm ihtiram yüklü
Sana sevgi taşıyan benim kalbim tam yüklü
AŞIK YENER gemisi her gün her gün gam yüklü
Başkaları ben gibi olmasınlar bir daha.

BİZİM ELLERE

— Sıla hasretiyle —

On yıllık hasretten, sıla derdinden
Geçipde gidelim bizim ellere.
Bağım, bahçem mi var elin yurdundan
Geçipde gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Maraş'a kavuşam.

Toplansın yolcular hep Topkapı'ya
Dizilsin otolar arka arkaya
Boğaz köprüsünden girsin sıraya
Geçipde gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Maraş'a kavuşam.

Gelsin barışalım, varsa küsümüz
Üsküdar'ı geçsin otobüsümüz
Mavi Marmara'ya vursun sesimiz
Geçipde gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Maraş'a kavuşam.

Üsküdar, Kadıköy, Erenköy, Moda
Kartal, Pendik ile tekmil dört Ada
Hoşçakal İstanbul, sana elveda
Geçipde gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Maraş'a kavuşam.

Tuzla, Hereke'den İzmit İli'ni
Adapazarı'nı, Düzce çölünü
Bolu Dağları'nın karlı belini
Geçipde gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Maraş'a kavuşam.

Bolu Beylerinmiş, olsun nidelim
Biz koç Köroğlu'na selâm edelim
Gerede'den düze dönüp gidelim
Geçipde gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Maraş'a kavuşam.

Kızılcahamam'da biraz kalalım
Başkent Ankara'ya vasil olalım
Mühendis yeğeni sorup bulalım
Geçipde gidelim bizim ellere
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Maraş'a kavuşam.

Şereflikoçhisar atalar yurdu
İlk kazmayı ora ecdadım vurdu
Şerefli adına bir belde kurdu
Geçipde gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Maraş'a kavuşam.

Niğde, Aksaray'dan, Hasandağı'ndan
Kardeşler Gediği, Ulukışla'dan
Çiftehan deresi, hem Bozantı'dan
Geçipde gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Maraş'a kavuşam.

Bürücek yaylasın başın aşalım
Tarsus ovasına inip düşelim
Güzel Adana'ya tez ulaşalım
Geçipde gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Maraş'a kavuşam.

Kanlı Çukurova kanlı ovası
Cerit'in, Afşar'la az mı kavgası
Aşık Dadaloğlu çok tuttu yası
Geçipde gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Maraş'a kavuşam.

Ceyhan, Osmaniye, Mamuriye'den
Ulaşır menzile yoluna giden
Kanlıgeçit, Yarbaşı'ndan, Bahçe'den
Geçipde gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Maraş'a kavuşam.

Gâvur Dağları'ndan Alman Pınarı
Yanar Fevzipaşa otlar sapsarı
Kömürler, Türkoğlu alttan yukarı
Geçipde gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Maraş'a kavuşam.

Kapıçam ovası, Ahır Dağları
Ovasında pamuk, yaylada karı
İşte koca Maraş, yeşil bağları
Geçipde gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Afşin'e kavuşam.

Alikayası'ndan Ceyhan'ın selin
Tekir yaylasını, Saraycık Beli'n
Göksun vadisini, çerkez köylerin
Geçipde gidelim bizim ellere
Yol ver dağlar yol ver başından aşam.
Gene gidem ben Afşin'e kavuşam.

Celâ, Şar Dağı'nın karlı başını
Elbistan kazası Köprübaşı'nı
Köprübaşı'nın da mermer taşını
Gecipde gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Afşin'e kavuşam.

Binboğa Dağları, Afşin ovası
Burca burca kokar sıla havası
Silinsin gönlümün kederi, yası
Geçip gidelim bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Tanır'a kavuşam.

Farta gediğini aşıp varalım
Hurman vadisini gene görelim
Aç sineni Tanır, aç ki girelim
Geçipde gidelim, bizim ellere.
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Tanır'a kavuşam.

AŞIK YENER harap gönül pazarım
Sıla hasretiyle destan yazarım
Ölürsem Tanır'da olsun mezarım
Geçipde gidelim bizim ellere
Yol ver dağlar yol ver başından aşam
Gene gidem ben Tanır'a kavuşam.

BELKİ BİR GÜN

Canımın cananı, gülyüzlü yârim
Nettim ki kaşların çatarsın bana.
Senin neşen artar, benim efkârım
Nisbet ile çalım satarsın bana.

Benim tek sevdiğim sensin inan ki.
Neymiş gör sevdayı, ben gibi yan ki
Sana bakıyorum düşmansın san ki
Alıp mavzerini atarsın bana.

Etme bu cefayı etme nolursun
Bana eder isen, Hak'tan bulursun
Açılıp ellere gonca olursun,
Çakır diken olup batarsın bana.

AŞIK YENER ömrü oluyor heder
Geçiyor günleri gam ile keder
Ben öldükten sonra ismim yâdeder
Belki birgün matem tutarsın bana.

M İ S A L İ

Esiyor gönlümde hasret yelleri
Bir boran misali, bir kış misali.
Gene hatırladım bizim elleri
Bir hayâl misali, bir düş misali.

Ne eyledim yârim, nettim ki sana
Selâmı, sabahı kestin sen bana
Acı sözler gelip değer insana
Bir kaya misali, bir taş misali.

Âşıklar derdine tabip aramaz
Dosttan gayrileri yaram saramaz
Seven sevdiğinden ayrı duramaz
Bir gövde misali, bir baş misali.

AŞIK YENER ummaz dünya malından
Ne yeşil, ne pembe, ne de alından.
Bu can birgün uçup gider dalından
Bir yaprak misali, bir kuş misali.

AYRILMAZ

Ömür böyle geçip gitti boş boşa
Gönlüm benzer yaralanmış bir kuşa
Öğüt versen kâreylemez sarhoşa
Rakı dolu şişesinden ayrılmaz.

Zümrüt şebnem ya çimende, ya çimde
Güller açar başka başka biçimde
Nazlı yârin sevdası var içimde
Kalbimin baş köşesinden ayrılmaz.

Kısmet çekip İstanbul'u boylaya
Yaz gelsinde çekip gidem yaylaya
Tutkunum ya mini giymiş Leylâ'ya
Gönül köyde Eşe'sinden ayrılmaz.

Çıkam gene Binboğa'nın başına
Kurban olam toprağına, taşına
AŞIK YENER o dağlara âşina
Ardıcından, meşesinden ayrılmaz.

DÖRTLÜKLER

RESİMALTI

Kendi göçtü dünyada anılmaz ismi kaldı
Ne mal, ne mülk, ne servet, ne hasta cismi kaldı
Mecnun AŞIK YENER'den talihsiz ahvadına
Bir kaç saçma şiirle, birde bu resmi kaldı.

MEZAR TAŞIM İÇİN

Günün savaşla geçti, etmedin istirahat
Yerin üstündekinden alt katı daha rahat.
Ne icraya veren var, ne de dışarı atan
Karatoprak bedava AŞIK YENER hemen yat.

PASTANE DÖLLERİ

Şu pastane salonunda cam olur mu tepsi, hiç
Ye de tuzlu tatlıları üzerine pepsi iç
Divanelik bizde elbet, gelinir mi buraya
Patronu da, ustası da, garsonu da hepsi piç.

BENDEDİR

Gönül dergâhının meyhanesinde
Kırılan kâsenin camı bendedir.
Bu çarkı devranın pervanesinde
Tükenmez dertlerin gamı bendedir.

Ben çektim feleğin nice kahrini
Ele bade sundu, bana zehrini
Mekân tuttum ama gurbet şehrini
Sarayı ellerde, damı bendedir.

Aşıklar toplanıp bir karar verdik
İrfan bahçesine seyrana girdik.
Ayvasın, elmasın, narını derdik
Olgunu onlarda, hamı bendedir.

AŞIK YENER başta dert yığın yığın
Bulutları gibi karşıki dağın
Eşiği olamam ben aşıklığın
Sadece bir kuru namı bendedir.

BU DERT BENİ

Yanar gider yaylam, ovam
Dert dolu bakracım, kovam
Ne yurdum var, ne de yuvam
Bu dert beni öldürecek
Öldürecek bu dert beni.

Eller bir hoş bir hoş bakar
Bu memurluk beni yakar
Her sene bir tayin çıkar
Bu dert beni öldürecek
Öldürecek bu dert beni.

Şu uçan kuşlar sılacı
Çıkmaz yüreğimde acı
Hasta kalbin yok ilâcı
Bu dert beni öldürecek
Öldürecek bu dert beni.

AŞIK YENER sana noldu
Sarardı da benzin soldu
O yâr bize gelmez oldu
Bu dert beni öldürecek
Öldürecek bu dert beni.

UNUTTUM SENİ

Kesme yollarımı bağlama tuzak
Unuttum sevgilim unuttum seni.
Bana el gibisin, elden de uzak
Unuttum sevgilim unuttum seni.

Kanlı düşman olup kıydın canıma
İnsafın kurusun girdin kanıma
Gelme bundan sonra, gelme yanıma
Unuttum sevgilim unuttum seni.

Ok kirpiğin ile kömür gözünü
Sırma saçlarını, melek yüzünü
Sahte ikrarını, yalan sözünü
Unuttum sevgilim unuttum seni.

AŞIK YENER gönlü gamlı, çileli
Gülmedi dünyaya geldi geleli
Aşkın vefasızmış, kalbin hileli
Unuttum sevgilim unuttum seni.

BENİM AHIM

Dertli bülbül ah eyleme boşuna
Benim ahım, ah çektirir ahlara.
Senin ahın bir goncanın başına
Benim ahım, ah çektirir ahlara.

Mecnun gezer benliğimi bilemem
Yollar uzak dost köyüne gelemem
Bayram olur, düğün olur gülemem
Benim ahım, ah çektirir ahlara.

Ele geniş koca dünya, bana dar
Eşim, dostum, ne gidecek yerim var
Dert ortağım dertten başka neyim var
Benim ahım, ah çektirir ahlara.

Yaş yıllarım kırkbeşinci dönemde
Yaya gidem aşk atından inem de
Yâr okunun yarası var sinemde
Benim ahım, ah çektirir ahlara.

Hep dolaştım dağı, taşı, engini
Deli gönlüm bulamadı dengini
Gam şeleğim ağırlaştı gün günü
Benim ahım, ah çektirir ahlara.

AŞIK YENER göz yaşlarım sellerde
Gider isem ismim kalır dillerde
Yüzbin türlü ah olsa da ellerde
Benim ahım, ah çektirir ahlara.

TAKVİMLİ ŞİİR

Aksaray'da AK BANK'ın kara yüzlü müdürü
Beş-on yaprak takvimi bize lâyık görmedi.
Huzurunda kıyamla rica ettim bir sürü
Ufacık dileğime elin dahi sürmedi.

Dedi: Sen tüccar mısın. Dedim: Hayır ozanım.
Dedi: Öyleyse olmaz. Dedim: Günah mı canım.
Dedi: Hesabın yoktur haydi çekil aslanım.
Dedim: Bu kovulmaya benim aklım ermedi.

Dedi: Ancak buraya hesabı olan gelir.
Cüzdanını gösterir. Takvim de alabilir.
Dedim: Beyim fakirler neden hep reddedilir.
Tenezzül eyleyipde cevap dahi vermedi.

Dedi: Çok mu fakirsin. Dedim: Onu hiç sorma.
Dedi: Halin gülünçtür. Dedim: Beyim taş vurma.
Dedi: Hayal bahçesine fidan dik hemen durma.
Dedim: Diktim diktim ya, yeşerip güvermedi.

Dedim: Bütün varlığım, şiirimle bir sazım
Bir karı üç oğlum var, iki de sefil kızım
Adım AŞIK YENER dir eşitliktir niyazım
Öfkeyle ters döndü de yüzün de göstermedi.

TERKİBİBENT'E NAZİRE

Şair Ziya Paşa'nın ruhu şâdolsun

Figân ediyor deyi tânetmeyin bülbülü
Neylesin goncaya O ezelî müptelâdır.
Yalancı sözün hükmü ancak öğleye kadar
Güneş vurur eritir, zira boktan cilâdır.
Okşar isen kargayı GAAK.. deyi zarta çeker
O kafese yakışmaz elbet yeri helâdır.
Konuşmak gümüş ise, susmak altın gibidir.
Geveze dilin cürmü çünkü başa belâdır.
Bin mısra şiir yazsan ne anlar kelpoğlu kelp
Yüz gram beygir eti Ona daha evlâdır.
Müezzin nidâ eder tan vakti her seherde
Minarede dilinde Resûl ile Mevlâ'dır.
Himar o bed sesiyle arpa deyi anırır
Elbette okuduğu ne ezan ne selâdır.
Alçacık tepeleri âlem çiğner de geçer
Ne çıkılmaz zirve O, ne aşılmaz bâlâdır.
Resmî devairdeki işini görmek için
Eğer dayın var ise bulunmaz bir kal'âdır.
Daha çok revaçtadır rüşvet erbabı olmak

Borç para istemekten hem aliyülâlâdır.
Çifte boynuz takıpda bir de yaldızlattın mı
Namus denen nesneden çok âlâyı vâlâdır.
Mahreme baka baka haremzade veledin
Boynu eğri, büğrüce kem gözleri şehlâdır.
Bir muhtacı avare düşerse gurbet ele
Gözü bir tek lokmada, gönlündeki sıladır.
Çekilecek kahrı yok ol nâdânı güruhun
Arkası tümen tümen hem sayısı bilâdır.
Yüklendikçe milletin sırtına, çıkan sesi
Sanmayın ki kahkaha, feryadüheyülâdır.
Her kravat takanı sanmayın ehli irfan
Yüzde doksandokuzu cahili cühelâdır.
Her kim bir makam tutsa kendin dehrî sanıyor
Ötesini yokla ki, bilinçsiz ukalâdır.
Divane AŞIK YENER meftunu bir güzelin
Merhameti yok ama, mühür gözü elâdır .

ARZ—I NAME

Şair Hayati Vasfi'ye

Serbest idim hanım geldi boğazıma taktı tok
Krediden hiç bahsetme, sağa, sola borcum çok
Çay tükendi, şeker bitti, zeytine de para yok
Gömlek ile caket satar bir haldeyim Vasfi bey.

Edat nedir, uslûp nedir, hiç anlamam zamiri
Bu serseri başımızın herkes oldu âmiri
Kaç paraya borca kalsın ayakkabı tamiri
Meteliğe kurşun atar bir haldeyim Vasfi bey.

AŞIK YENER bu yıl böyle olsa gene ne derim
Öbür yılın rızkı için yok bir avuç biderim
Her nereye gider isem körkörüne giderim
Sanki el elimden tutar bir haldeyim Vasfi bey.

ANA GİBİ

Dünya güzellerle dolsa
Ana gibi yâr bulunmaz.
Hepsi birer melek olsa
Ana gibi yâr bulunmaz.

Sevgimizle yanar özü
Her an üstümüzde gözü
Atalar demiş bu sözü:
«Ana gibi yâr bulunmaz»

Hayat veripde yaşatan
Neşemize neşe katan
O'nun kucağı öz vatan
Ana gibi yâr bulunmaz.

O bizi arar her yerde
Derman olur bütün derde
Sever canından ilerde
Ana gibi yâr bulunmaz.

Biz yatarken rahat rahat
O uyumaz iki saat
AŞIK YENER'den nasihat
Ana gibi yâr bulunmaz.

UNUTAMAM SENİ

— Güler'e —

Ok kirpikli, mühür gözlüm
Unutamam seni seni.
Tatlı dilli, şirin sözlüm
Unutamam seni seni.

Esenler'in uzun yolu
Gül bahçesi sağı, solu
Kalbim sevgin dolu
Unutamam seni seni.

Şiir şiir dilimdesin
Mektup mektup elimdesin
Hergün hergün gönlümdesin
Unutamam seni seni.

Sazımdasın beste beste
Sümbül saçın deste deste
Gül kokun var her nefeste
Unutamam seni seni.

Başımdasın bulut bulut
Gönlümdesin umut umut
Diyorsun ki beni unut
Unutamam seni seni.

Hayâlimden gitmez cismin
Tek hatıran gülen resmin
Melek yüzün, GÜLER ismin
Unutamam seni seni.

AŞIK YENER çeker çile
Âşıklığım düştü dile
Unutulmuş olsam bile
Unutamam seni seni.

TURNAM

Eğer bizim ele gidersem turnam
Tanır vadisini görmeden gelme.
Bir mektup yazamda götür yârime
Kurbanın olayım vermeden gelme

Essin seher yeli essin derinden
Uyandır sunamı kaldır yerinden
Var benden dolayı öp gözlerinden
Nazlı hatırını sormadan gelme.

Emanet yedinde kalmasın öyle
Anlat meramımı, dileğim söyle
De ki: ahval böyle, vaziyet böyle
Yüzünü, yüzüne sürmeden gelme.

Tez dönme, bir zaman eğlen orda kal
Yârimin dilinden aksın şeker, bal
Coşsun Hurman çayı sen seyrine dal
Soğuk sularına girmeden gelme.

Bir dara düşerde umarsan medet
Ashabülkef'e var eyle ziyaret
Yediler ruhuna saygı, kıyam et
Divanda el-pençe durmadan gelme.

De ki: AŞIK YENER bıkmış canından
O'nu ayırmışlar öz vatanından
Binboğa dağının Subatan'ından
Bir deste mor sümbül dermeden gelme.

BU OSMAN BAŞKA OSMAN

— YEĞENİM OSMAN'A —

Dünyada gelmiş, geçmiş binlerce Osman var ya
Hiç birine benzemez, bu Osman başka Osman.
Bütün insanlık aksa Kızılırmak, Sakarya
Hiç birine benzemez, bu Osman başka Osman.

Tatil zamanı gezer Tanır, Maraş, Ankara
Derslerine çalışır vermez fasıla, ara
Dayısı gurur duyar, lâyıktır iftihara
Hiç birine benzemez, bu Osman başka Osman.

Fakültede okuyor beş seneden bu yana
İyilik melekleri bile benzemez ona
Yüksek Mühendis çıkıp hizmet eder vatana
Hiç birine benzemez, bu Osman başka Osman.

Bir numara düşmanı vurguncu derebeyler
Soyguncunun, hırsızın ceddine lânet eyler
Hep halkının yanında devrim türküsü söyler
Hiç birine benzemez, bu Osman başka Osman.

Küçüğünü çok sever, büyüğünü pek sayar
Altın bir vicdanı var, hem de yirmidört ayar
AŞIK YENER dayısı Onunla gurur duyar
Hiç birine benzemez, bu Osman başka Osman.

GEÇİP GİTTİ

Birgün olsun gülmedim
Bir ömür geçip gitti.
Dost, düşmanım bilmedim
Bir ömür geçip gitti.

Yüzüm gülmez elbette
Başım belâda, dertte
Yıllar yılı gurbette
Bir ömür geçip gitti.

Felek bana vurdu ok
Onulmayan yaram çok
Neşeli bir günüm yok
Bir ömür geçip gitti.

Dost bağına girmedim
Mutluluğa ermedim
Hasret kaldım, görmedim
Bir ömür geçip gitti.

Günüm geçmez karasız
Bağrım olmaz yarasız
Ömür boyu parasız
Bir ömür geçip gitti.

Gönlüm hep hasta, sayrı
Geçti, gülemem gayrı
Sevdiğim yârden ayrı
Bir ömür geçip gitti.

Ne sevindim, ne güldüm
Ne kendi kendim bildim
Daha yaşarken öldüm
Bir ömür geçip gitti.

Çocuklarım kör cahil
Meclise olmaz dahil
Karım onlardan cahil
Bir ömür geçip gitti.

AŞIK YENER bunaldı
Şiir yazdı, saz çaldı
Şurda kaç günüm kaldı
Bir ömür geçip gitti.

İĞNELİ ŞİİR

Aman kardaş yatmış iken düşe dal
Yum gözünü uyu babam uyu ha.
Rahatın hoş, hep yerinde öyle kal
Hiç uyanma uyu babam uyu ha.

Köylü kardaş zulmet boğmuş yolların
Sanırsın ki budamışlar dalların
Kara saban, cılız öküz, aç karın
Dönde eve uyu babam uyu ha.

İşçi Memet onbeş saat ter döker
Bu hayatın tüm yükünü o çeker
Al bakkaldan veresiye toz şeker
İç çayını uyu babam uyu ha.

Aman düzen hep yürüsün bu tonda
Villa, taksi, mor binlikler patronda
Siyah havyar, beyaz bacak Hilton'da
Zevkine bak uyu babam uyu ha.

Yuuuhhh.. sesleri, bağrışmalar holdur hop
Bir hengâme asker, polis, düdük, cop
Kırkbin insan, yüz liralık meşin top
Seyre dal da uyu babam uyu ha.

Sarpa çekme, şu yollardan in düze
Bir kat alır oturursun bu güze
Rüşvetçi bey gel razı ol beşyüze
Koy cebine uyu babam uyu ha.

Mebus beyim tez unutmuş dününü
Fiyakadan görmez olmuş önünü
Kırkbin aylık, bir tek parmak oy günü
Kaldır hemen uyu babam uyu ha.

AŞIK YENER bir dalga tut el gibi
Soygun, vurgun geçinip git gül gibi
Çek yorganı üzerine tül gibi
Sen de yatda uyu babam uyu ha.

TALİHSİZ DULUN ÖYKÜSÜ

OĞLU — Gençlik çağlarında gelipde aşka
Çıkıp kuruldun mu saraya, köşke
Sayı ver gel bana, babamdan başka
Söyle, kaç kocaya vardın kız ana.

ANA — Oğlum ben namuslu tertemiz dulum
Gidip sinemada loca mı gördüm.
Evlilikten yana talihsiz kulum
Varıp Hint asıllı Raca mı gördüm.

Bir Hasan'ın buldum sıcak kucağın
İki Hüseyin'in sardım bacağın
Beş köy ağasının yaktım ocağın
Başka rahat tüten bacamı gördüm.

Dört tellak değiştim, gördüm dört hamam
Üç bakkal, beş kasap sayı ver tamam
Sekiz tek muallim, dokuz da imam
Bunların dışında hocamı gördüm.

Köse Abdurrahman, çerçi Balaban
İsmail, Süleyman, Ramazan, Şaban
Fazla yaşamadı rahmetli baban
Sanki eller gibi koca mı gördüm

OĞLU — Ne kebap yakmışın, sen ne de şişi
Ne var saydığında sanki kaç kişi
Ben hesap eyledim buldu kırkbeşi
Neden az kocaya vardın kız ana.

OZAN — AŞIK YENER söyler sözü nazlıca
Yolsuza taş atar şöyle hızlıca
Resmisinden başka, söyle gizlice
Daha kaç yatağa girdin kız bacı.

POSTACI

Sürme kıratını sürme meçhule
Çekiver dizginin durdur postacı.
Kuşlar sökün etsin, yaz gelsin hele
Şimdi bizim eller kardır postacı.

Benim günden güne artıyor zârim
Sıladan yolları bekliyor yârim
Ona gönderecek bir bergüzârım,
Bir de arzuhalim vardır postacı.

Sular coşup akar çaylı, dereli
Soruyorlar bana aslın nereli
Gelip bu gurbete postu sereli
Dünyalar başıma dardır postacı.

AŞIK YENER ismim söylenir dilde
Derdimi söyleyim beriye gel de
Bak na hale düştüm bu gurbet elde
Hasretlik ölümden zordur postacı.

GÜZEL ANKARA

Düşüpte yollara geldim ben sana
Ankara Ankara güzel Ankara.
Sen ışık tutarsın bütün vatana
Ankara Ankara güzel Ankara
Senin bahtın akda, benimki kara.

Çankaya'da Köşkün Kartal yuvası
Yüksek dağlarıyın serin havası
Senden umut bekler yurdun davası
Ankara Ankara güzel Ankara
Senin bahtın akda, benimki kara.

Tarihler boyunca öndesin önde
Bütün uygarlığın izi var sende
ATATÜRK yatıyor aziz sinende
Ankara Ankara güzel Ankara
Senin bahtın akda, benimki kara.

Yüce Meclislerin, Bakanlıkların
Nisanda güllerin, Şubatta karın
Daha şen olasın bugünden, yarın
Ankara Ankara güzel, Ankara
Senin bahtın akda, benimki kara.

AŞIK YENER özler her daim seni
Dört köşen mamurdur yeniden yeni
Konuğun olayın kabul et beni
Ankara Ankara güzel Ankara
Senin bahtın akda benimki kara.

ÖLDÜRÜR BENİ

Düzeni yok, darmadağın her işim
Yareler yareler öldürür beni.
Bir vefasız yâre gönül verişim
Yâreler yareler öldürür beni.

Sılaya gitmeye yoktur takatım
Yaya kaldım yok binecek bir atım
Genç yaşımda zehirlenen hayatım
Yareler yareler öldürür beni.

AŞIK YENER dertli destan yazışım
Düştüğüm kuyuyu kendim kazışım
Böyle mecnun gurbet gurbet gezişim
Yareler yareler öldürür beni.

D A Ğ L A R

Gurbet elde efkâr doldum
Aman dağlar, ulu dağlar.
Size yıllar hasret kaldım
Abu hayat sulu dağlar

Yaylasına nur yağası
Çıkar hatunu, ağası
Nurhak, Berit, Binboğa'sı
Bizim elin salı dağlar.

Göçler konar başlar neşe
Oba oba dört bir köşe
Koyağınız ardıç, meşe,
Kamalakla dolu dağlar.

Mor sümbülün açar gider
Türlü reyha saçar gider
Başınızdan geçer gider
Nazlı yârin yolu dağlar.

Rüzgârın var serin esen
Yağmur yağar püsen püsen
Çimenlerin yeşil desen
Sanki ipek halı dağlar.

Yaralarım derin derin
Gelsin, yâre haber verin
Kırıldı AŞIK YENER'in
Kanadıyla, kolu dağlar.

KÜSÜLÜYÜZ ÇOKTANBERİ

Oturmadık seve seve
Hep kovdular söve söve
Hasret kaldık bir göz eve
Küslüyüz çoktanberi.

Beşyüzlük almadık ele
Binlik hiç görmedik hele
Bize hasım yüzlük bile
Küslüyüz çoktanberi.

Şöyle girip gazinoya
Kurulmaklık doya doya
Sinemaya, tiyatroya
Küslüyüz çoktanberi.

Ayran, gazoza, biraya
Tavuk ile yumurtaya
Halis kahve, demli çaya
Küslüyüz çoktanberi.

Buz görmedi bizim kova
Sade yağa hasret tava
Fasulye, nohut, pilâva
Küslüyüz çoktanberi.

Hindi bizden kaçar öte
Hasretiz yoğurda, süte
Yarım kilo kıyma ete
Küslüyüz çoktanberi.

Para mı var muz almaya
Erik, armuda, elmaya
Pirinçli biber dolmaya
Küslüyüz çoktanberi.

Hele kavunlar bu sıra
Dizilmişler sıra sıra
Haşlanmış sarı mısıra
Küsülüyüz çoktanberi.

Balıklar dolmuş pazara
Bakıp görürüz kazara
Karpuza, üzüme, nara
Küsülüyüz çoktanberi.

Bilmem bizim eve noldu
Ancak yokluk ile doldu
Hiç bir nimet girmez oldu
Küsülüyüz çoktanberi.

AŞIK YENER indik düze
İlkbahar, yaz döndü güze
Dostlar bile düşman bize
Küsülüyüz çoktanberi.

BANA SÖZLE TAŞ VURAN

HASAN ASLANTAŞ'A

Yalancılık bilmem, doğru sözlerim
Elden çalma şiir yazmam Hasan bey.
Kimseyi incitmem, hatır gözlerim
Arkadaş gönlünü üzmem Hasan bey.

Ben derya gibiyim, eller ırmaksa
Hiç işime gelmez kafa yormaksa
Maksadınız bana sinir vermekse
Ne söylersen söyle kızmam Hasan bey.

İlki elim girer her tür hünere
Gel dostum sen seni yorma boş yere
Pişkinlik mirastır AŞIK YENER'e
Ne desen istifim bozmam Hasan bey.

HASRETLİ BAYRAM

Gidem dedim ben yurduma, obama
Her daim bir engel çıktı çabama
Çavuş kardeşime, yaşlı babama
Gene hasret bayram ettik gurbette.

Dertli yürek ağlayıpda kanama
Şimdiki rağbetler, rütbeye, nama
Mühendis Sami'ye, soysuz anama
Gene hasret bayram ettik gurbette.

Hep düşman çıkıyor, dost desem kime
Neşem gitti. elem kaldı yedime
Talebe Osman'a, asker Nedim'e
Gene hasret bayram ettik gurbette.

Ezelden küsmüşüm ben kaderime
Hergün gam, gasavet konar serime
Vefasız bacıma, yeğenlerime
Gene hasret bayram ettik gurbette.

Tükenmez çilem var gelmez sayıya
Tuttuğumuz dallar düştü kuyuya
Hısım, akrabaya, emmi, dayıya
Gene hasret bayram ettik gurbette.

Adım AŞIK YENER ele zararsız
Tuttuğum hep işler bana yararsız
Hasta kalbim üzgün, gönlüm kararsız
Gene hasret bayram ettik gurbette

BEN BANA

Dost elinden gelen çile kervanı
Hani, ne getirdin yârdan sen bana
Gönlü hoş olupda selâm mı saldı,
Yoksa tutuyor mu garaz, kin bana.

Yıl geçmez dört mevsim kalbimde sızı
Bir azap misâli baharı, yazı
Hafta yedi, tekmil ayın otuzu
Bitip, tükenmeyen karagün bana,

Bozuk düzen sazım, mızrabım, telim
Kavuşmak muratmış, ayrılık ölüm
Küstürdü yârini söz bilmez dilim
Kendim düşmanmışım meğer ben bana.

Yârim ben yanarım derinden derin
Bana naz eylemek senin hünerin
Gözleri yollarda AŞIK YENER'in
Uzatma arayı yeter dön bana.

SENİN SENDEN HABERİN YOK

Salınarak gelen güzel
Senin senden haberin yok.
Zülüflerin olmuş tel tel
Senin senden haberin yok.

Gözlerin Bağdat hurması,
Saçın Venedik sırması
Gönlümün allı turnası
Senin senden haberin yok.

Kalem parmak, ak ellerin
Duduya benzer dillerin
Sultanısın gönüllerin
Senin senden haberin yok.

Gezişin benzer mayaya
Ceylân inmiş gibi çaya
Dönmüşün onbeşlik aya
Senin senden haberin yok.

Tezgâhta ipek halısın
Pembe goncanın dalısın
Peteğin oğul balısın
Senin senden haberin yok.

Giymişin ipekli fistan
Kirpiğin ok, gözün mestan
Güzelliğin dilde destan
Senin sendin haberin yok.

Bir hoş bir hoş bakma bana
Kız bin ozan kurban sana
Vallahi bedelsin kana
Senin senden haberin yok.

İnci dişin, kiraz dudak
Yüzün beyaz güllerden ak
İstersen bir aynaya bak
Senin senden haberin yok.

Gülmek güzelin hüneri
Sensin gönlümün feneri
Yakarsın AŞIK YENER'i
Senin senden haberin yok.

KIRKBEŞ YILDIR

Bu dünyanın zevkini ben
Alamadım kırkbeş yıldır.
Eller gibi neşelenip
Gülemedim kırbeş yıldır.

Bütün işler ince hesap
Başa geçti, bakkal, kasap
Varıp bir baltaya bir sap
Olamadım kırkbeş yıldır.

Düzenim tutmadı ayar
Gezip durdum diyar diyar
Gönlüme münasip bir yâr
Bulamadım kırkbeş yıldır.

Mecnun olup çöller aştım
Kerem gibi yolum şaştım
Cahil cahil boş dolaştım
Dolamadım kırkbeş yıldır

Bitmedi çektiğim çile
Bana küstü sazım bile
Şöyle alıp heves ile
Çalamadım kırkbeş yıldır.

AŞIK YENER adım dilde
Dolaşırım gurbet elde
Mekân tutup bir menzilde
Kalamadım kırkbeş yıldır.

BİZİM ELLER

Bahar geldi bizim eller
Yaylalara göçtüm-ola
Çobanahmet, Göğcebel'ler
Lâle, sümbül açtım-ola

Ağcaçal'ın namlı karı
Eriyip, coşar suları
Meri keklik yavruları
Kanatlanıp uçtum-ola.

Bu gurbet ölümden beter
Düşenler yanarda tüter
Hurman boyu üçgül biter
Tanır'lılar biçtim-ola.

AŞIK YENER bulmaz karar
Bu gönlümde bir şüphe var
Yollarımı bekler mi yâr
Fariyıpta geçtim-ola.

BİLEMEZLER Kİ

Dünyada muradın almayan kullar
Ağlar hergün hergün gülemezler ki.
Güzeller saf tutup, donansa yollar
Yâr senin dengine gelemezler ki.

Dağılmış zülüfün yüze dökülür
Halka halka olup içe bükülür
Bu sevda gönülden nasıl çekilir
Güzel sevmeyenler bilemezler ki.

Ne güzel yakışmış mor yelek sana
Donan düğün, bayram gez kana kana
Huriler, melekler dolsa cihana
Aşkımı seninle bölemezler ki.

AŞIK YENER yâre helâl bu kanım
Yoluna koymuşum çok mu bir canım
Annen hasmım olsa, baban düşmanım
Kız seni kalbimden silemezler ki.

SÖYLE YÂRİM

Çok özledim nerde kaldın
Annenden mi öğüt aldın
Dönüp bize bakmaz oldun
Küstü isen söyle yârim.

Sırma saçın uzun uzun
Günden güne arttı nazın
Varıp şurda bir soysuzun
Dostu isen söyle yârim.

Ok kirpiğin cana bedel
Suçum varsa affeyle gel
Öldürmeye kitaba el
Bastı isen söyle yârim.

AŞIK YENER çeker ahı
Sensin güzellerin şahı
Bizden selâmı, sabahı
Kesti isen söyle yârim.

İSTİFANAME

Çekildik izzet-i ikbal ile bab-ı Hükûmetten

NAMIK KEMAL

Bu istida hüzünle, saygı ile sunulur
VİLÂYET MAKAMINA ol TEKİRDAĞ iline.
Havele buyurun ki, ulaşsın Ankara'ya
Sağlık Bakanlığı'nca muamelât oluna.
İl Sağlık teşkilatı köhnemiş yapısında
Üçkâğıtçı herifler cem olmuşlar. Biline.
Demirbaş pezevenkler zehirli yılan gibi
Hemen boğmak isterler, kim düşerse eline.
Müdür denen adamda adamlık sıfatı yok
Tüyleri diken diken benzer domuz kılına.
Kerkük'lü bir doktor var, kahpeden daha kahpe
Bir dem güven olunmaz ne sağı ne soluna.
Kimisi «Ben Şefim» der, sinsi sinsi dururda
Hemen ısırır sizi dokunmayın teline.
Bir melez şişkosu var (sözüm ona) hacıdır
Rüşvet toplar açıktan hem salına salına.
Dazlak kafa olanı himar görünüşlü ya

Tilki gibi yönelir menfaatın yoluna.
Taşradan tayin ile bir memur gelir ise
Hemen sürmek isterler ön cephenin çölüne.
Hele sorunuz yahu, hasta mıdır, sayrı mı
Ağır yük yüklenmez ki mecalsizin beline.
Eğer birde paran yok. mali yönün bozuksa
Çabucak düşürürler elâlemin diline.
Sizi bir kaşık suda hemen boğmak isterler
Hepside binmek ister tek garibin dalına.
Ey.. koca Namık Kemal senin memleketinde
Ne veletler yetişmiş, kalkda bak ahvaline.
Marmara çırasından daha fazla yandım ben
Başka kimse düşmeye bu piçlerin eline.
Beddua ediyorum, ciğerimi yaktılar.
İnsafsız hınzırların ciğerleri deline.
Ve dahi ailece tez günde göçe bunlar
Nüfus kütüğündeki isimleri siline.
Beni mecbur edipde, istifaen ayrılmam
Bilmem ki ne sağladı bu kahpeler dölüne.
Yedi baş nüfus ile kalbi hasta bir adamı
Zoraki sürüklendik bir külhanın külüne.
Tutup atılmış gibi daldıkça gidiyoruz
Ucu, dibi görünmez bir ummanın gölüne.
Çekilmez karagünler bize baştacı oldu
Ne mümkün kü el ile karayazı siline.
Kahrım var bu feleğe güldürmedi dünyada
Beni attı sıladan, bu gurbetin eline.
Bir gün çekip giderim dahi dönmemek üzre
Küsüp giden bülbüller dönmüş mü hiç gülüne.
Yirmi yıllık memurluk gitti beni yakarak
Hak sabır ihsan etsin AŞIK YENER kuluna.

GELMEDİN

Güler'e

Sonbahar Ekim ayında
Ortaköy köprü koyunda
Bekledim sahil boyunda
Neden gelmedin cananım.

Ortaköylüm
Güzel huylum
Suna boylum
Gel ha gel.

Hani gelecektin bana
Gidecektik Emirgân'a
Hediye almıştım sana
Neden gelmedin cananım.

Ortaköylüm
Güzel huylum
Suna boylum
Gel ha gel.

Aşkın yüreğime doldu
Aklımı başımdan aldı
Gözlerim yollarda kaldı.
Neden gelmedin cananım.

Ortaköylüm
Güzel huylum
Suna boylum
Gel ha gel.

Çok özledim mah yüzünü
Ok kirpik, kömür gözünü
Niye unuttun sözünü
Neden gelmedin cananım.

Ortaköylüm
Güzel huylum
Suna boylum
Gel ha gel.

Sevmek ozanın hüneri
Olmadın sözüyün eri
Beklettin AŞIK YENER'i
Neden gelmedin cananım.

Ortaköylüm
Güzel huylum
Suna boylum
Gel ha gel.

T I P K I

Bizim köyün düzeni
Tıpkı bıldırki gibi.
İpsiz, sapsız gezeni
Tıpkı bıldırki gibi.

Uzanıp yan yatmalar
Geçersiz lâf atmalar
Borca alıp, satmalar
Tıpkı bıldırki gibi.

Ellerde yok metelik
Cepler gene depdelik
Yalancılık üstelik
Tıpkı bıldırki gibi.

Fiskoslar koyu koyu
Dedi-kodu diz boyu
Parayla satlık oy'u
Tıpkı bıldırki gibi.

Sorma, odun, kömür kok
Tarla kıraç tohum yok
Tütünsüz tiryaki çok
Tıpkı bıldırki gibi.

Bir kalbi var firaklı
Sır yerine dert saklı
AŞIK YENER'in aklı
Tıpkı bıldırki gibi.

GURBET ELDE (2)

Yarı yaşım geçip gitti
Gurbet elde gurbet elde
Genç ömrüm tükenip bitti
Gurbet elde gurbet elde.

Hasretlik yüreğim deler
Hemde bölük bölük böler
Ben ağlarım, eller güler
Gurbet elde gurbet elde.

Nasıl olduğum bilemem
Çile çeker ele demem
Vezir etseler istemem
Gurbet elde gurbet elde.

AŞIK YENER ben niderim
Her gün böyle derbederim
Ölürsem garip giderim
Gurbet elde gurbet elde.

KÜSTÜRME BENİ

Suna boylarına kurban olduğum
Yıllardır aşkıyla yanıp, solduğum
Deryalar misâli taşıp, dolduğum
Sam yelleri gibi estirme beni.

Gözü elâ elâ, saçı sümbülüm
Gel sarıl boynuma sarmaşık gülüm
Senin için öten şeydâ bülbülüm
Taşlara tutupta susturma beni.

Kapılıp gideyim coşkun sel isen,
Suyundan içeyim durgun göl isen
Sana dal olayım gonca gül isen
Verip bir hoyrata kestirme beni.

Emlik kuzu gibi peşinde gelem
Bir derdin var ise seninle bölem
Kapında kul olam, önünde ölem
Mevlâ'yı seversen küstürme beni.

Seni seven kalbi rakibe salma
Hata eylediysem kusura kalma
Kanıma giripte günahkâr olma
Zülfüyün teline astırma beni.

AŞIK YENER sevda dolu özümde
Özlem özlem tütüyorsun gözümde
Vefasız çıkarsam eğer sözümde
Daha eşiğine bastırma beni.

GELİYOR

İnönü'ye mersiye

Açıl ey kara toprak, sinen dar gelmez ise
Tarihlere sığmayan şerefle, şan geliyor.
Doksan yıllık ömrünü vatanına adamış
Demokrasi âşığı eşsiz insan geliyor.
Lozan'ın sulh meleği, cephelerin gazisi
İSMET PAŞA isimli bir kahraman geliyor.
Anıttepe sırtları doğrulda selâma dur
Harpte ordular yenmiş bir kumandan geliyor.
Bu ne kadar yücelik, ölümüm pençesinde
Heran, herdem aklına millet, vatan geliyor.
Çok sevdiğin milletin sana matem tutmakta
Gözlerde yaş yerine kıpkızıl kan geliyor.
Ay - Yıldızlı al bayrak inmiş yarı yarıya
Her yerde bir ağıtla feryat, figân geliyor.
Duymuş seni ecdadın, bağrına basmak için
Bak kabrinden doğrulmuş Cengin Hakan geliyor.
Malazgirt savaşının galip ordularıyla
Kıratına binmişte bak Alparslan geliyor.
Yıldırım Beyazıt'la Yavuz Sultan Selim'le
Üç kıt'aya hükmeden Kanuni Han geliyor.
Ne çok özlemişler ki seni bak, ulu önder
Atatürk'le kolkola Fatih Sultan geliyor.
Sancağını burçlara çekerken şehit düşen
Ulubat'lı er kişi yiğit Hasan geliyor.
Milletin, şanlı ordun, hükûmet, tüm bakanlar
Sana son saygı için mebus, âyan geliyor.
Selâm sana bin kere kahraman büyük asker
Yüce ismin kalplere rütbe, nişan geliyor.
Sanma ki sana hayran AŞIK YENER avunur
Koskoca mamur dünya ona viran geliyor.

KARIM CAHİL OLMASAYDI

Gurbet ele düşmez idim
Karım cahil olmasaydı.
Yanıp yanıp pişmez idim
Karım cahil olmasaydı.

Bu yazıyı ben mi yazdım
Kuyumu kendim mi kazdım
Kırkbeşinde kocamazdım
Karım cahil olmasaydı.

Adıma: Derebey denirdi
Bağım gülle bezenirdi
Âlem bana özenirdi.
Karım cahil olmasaydı.

Odama halı sererdim
Bütün arzuma ererdim
Meclise mebus girerdim
Karım cahil olmasaydı.

Kırşehir, Ankara, Konya
Dahi Fransa, Almanya
Hoş olurdu bana dünya
Karım cahil olmasaydı.

Gurbet sardı dört yanımı
Hasret kavurdu canımı
Terketmezdim vatanımı
Karım cahil olmasaydı.

AŞIK YENER geçti zaman
Umut dağı duman duman
Hallerim olmazdı yaman
Karım cahil olmasaydı.

V A R

Elin saray, köşkü varsa,
Benimde bir kalemim var
Şiir yazar, saz çalarım
Bambaşka bir âlemim var.

Gözüm yok dünya malında
Elin parası pulunda
İzim insanlık yolunda
Dilimde hoş kelâmım var.

İsmim dilde kalmasa da
AŞIK YENER olmasa da
Dostlar bana salmasa da
Tüm dostlara selâmım var.

SAZ DESTANI

Ozanın sazı mı yenir
Üçkâğıtçı sazcı Dursun.
Buna insanlık mı denir
Üçkâğıtçı sazcı Dursun

Bir saz bıraktık emânet
Ona eyledin ihanet
Seni lânet oğlu lânet
Üçkâğıtçı sazcı Dursun.

Saz gözümden kıymetliydi
Gönlüm gene matem giydi
Bu düzen neyin nesiydi
Üçkâğıtçı sazcı Dursun

Emanet saz satılır mı
Hakka haram katılır mı
Üzerine yatılır mı
Üçkâğıtçı sazcı Dursun.

Sazsız türkü söylenmiyor
Gamlı gönül eğlenmiyor
Yandı yürek hiç sönmüyor
Üçkâğıtçı sazcı Dursun.

Bu ne biçim Alevilik
Tuğran silik, yazın silik
Dilinesin dilik dilik
Üçkağıtçı sazcı Dursun.

Ali bunu duysa küser
Hüseyin selâmın keser
İnsanlıktan yokmu eser
Üçkâğıtçı sazcı Dursun.

Anafartalar'ın yolu
Uzanır Ulus'a doğru
Firavun'un Hınzır oğlu
Üçkâğıtçı sazcı Dursun.

He utanmaz yüzü kara
Senin Allah'ın mı para
Çalınasın Zülfikar'a
Üçkâğıtçı sazcı Dursun.

Yezit, Nemrut senden evlâ
Yüzün güldürmesin Mevlâ
Başından kalkmasın belâ
Üçkâğıtçı sazcı Dursun.

Saz antika, teli yeni
Pek fazla incittin beni
Köryılanlar soksun seni
Üçkâğıtçı sazcı Dursun.

Ciğerin közlerde pişe
Gözün çıka karnın şişe
Üleşine kurtlar düşe
Üçkâğıtçı sazcı Dursun.

Saz dükkânın tümden yana
Örenine baykuş kona
Her musibet lâyık sana
Üçkâğıtçı sazcı Dursun.

Oğlun, kızın mezar ola
Bacın saçlarını yola
Karın düşmanına kala
Üçkâğıtçı sazcı Dursun.

AŞIK YENER bedduada
Boğulasın coşkun suda
Edepsizlik sende moda
Üçkâğıtçı sazcı Dursun.

ELÂ GÖZLÜ YÂR

Öyle yükseklere çekme sen seni
İşte gidiyorum elâ gözlü yâr.
İncittin gönlümü, küstürdün beni
İşte gidiyorum elâ gözlü yâr.

Bir sana taparım, birde Allah'a
Umudum kestirip girme günâha
Bu son yalvarışım, dönmem bir daha
İşte gidiyorum elâ gözlü yâr.

Ne sazım kâretti, ne sözüm sana
Giyin elvan elvan, gez kana kana
İstersen dosta kal, ister düşmana
İşte gidiyorum elâ gözlü yâr.

Zaten talihi yok AŞIK YENER'in
***Hekimi bulunmaz yarası** derin*
Bu sonsuz ayrılık senin eserin
İşte gidiyorum elâ gözlü yâr.

VAR DAHA

Şu yirminci asrın son yarısında
Okulsuz, çeşmesiz köyler var daha.
Böyle gider ise kurtulmamıza
Asırlar, seneler, aylar var daha.

Ortaçağ düzeni açmış kolunu
Sana kapamışlar ilim yolunu
Dolaş, bak kardeşim Anadolu'nu
Hüküm süren Derebeyler var daha.

Baba, hoca arar kız kucağında
Muskaya inanır uzay çağında
Batıl itikadın kıl tuzağında
Avlanacak kadar toylar var daha.

AŞIK YENER söyler gönlü pek taşkın
İşçimiz perişan, köylümüz şaşkın
Dertler beş-on değil, bini de aşkın
Yazacak tükenmez şeyler var daha.

YALANCI YÂRİM

Gözüm özlem özlem yollarda kaldı
Hani gelecektin yalancı yârim
Ben ağlarken gönlün murat mı aldı
Hani gelecektin yalancı yârim.

Sarı güneşiyle, beyaz karıyla
Sevabı, günâhı, kış, baharıyla
Yetmişbeş giderken ak saçlarıyla
Hani gelecektin yalancı yârim.

Bütün umutlarım düşürüp suya
Güvel ördek gibi kaçma kıyıya
Yeni yıl girerken yetmişaltıya
Hani gelecektin yalancı yârim.

Ahdin mi vefasız, gönlün mü yüce
Söyle, ettiklerin gitmez mi güce
Bir yılı bir yıla bağlayan gece
Hani gelecektin yalancı yârim.

Ulu Erciyes'ten eser rüzgârlar
Başına dumanlar inip, kalkarlar
Şöyle ince ince yağarken karlar
Hani gelecektin yalancı yârim.

Kız sensin gönlümün bayram, düğünü
Göreyim cananım gel güldüğünü
Salıya olmazsa, Çarşamba günü
Hani gelecektin yalancı yârim.

Gönülde sabır yok hep seni özler
Daha gelir deyi yolların gözler
Hani telefonda verdiğin sözler
Hani gelecektin yalancı yârim.

AŞIK YENER gezer gurbet elleri
Gene bülbül oldu öter dilleri
Geçit mi vermedi İğdebel'leri
Hani gelecektin yalancı yârim.

NESİN

Filiz'e

Dört mevsim onik-ay başımda esen
Boran mı, rüzgâr mı, yel misin nesin.
Yüce dağ başında yolumu kesen
Yağmur mu, sepken mi, sel misin nesin.

Gülüşün gönlümde ayva, portakal
Saçların beline uzanmış dal dal
Rayihan bir başka, yanağın al al
Sümbül mü, nergiz mi, gül müsün nesin.

Düşeyim yollara sazım elimde
Hırkam omuzumda, çantam belimde
Zevkin damağımda, tadın dilimde
Şeker mi, kaymak mı, bal mısın nesin.

Bazen coşa gelir, bazen kurursun
Yaralı sineme bir ok vurursun
Peşine düştükçe kaçıp durursun
Düşman mı, hoyrat mı, el misin nesin.

Bitsin hasretiyin cana yettiği
Bu AŞIK YENER'in yanım tüttüğü
Bülbülün her seher konup öttüğü
Filiz mi, yaprak mı, dal mısın nesin.

YOL VE DAĞLAR

Başın duman pâre pâre
Yol ver dağlar yol ver bana.
Gönlüm gitmek ister yâre
Yol ver dağlar yol ver bana.

Kayseri'nin uzun yolu
Çekip gitsin yâre doğru
Gözlerim yaş dolu dolu
Yol ver dağlar yol ver bana.

Âşıklıktır benim kârım
Çok özledim nazlı yârim
Tatlı dili sitemkârım,
Yol ver dağlar yol ver bana.

Karlı başından esmedim
Ben nazlı yâre küsmedim
Daha umudum kesmedim
Yol ver dağlar yol ver bana,

Filiz yârim yaprak olur
Gazel düşer toprak olur
Sırma saçı ak ak olur
Yol ver dağlar yol ver bana.

Yâr bir rakip bulur sonra
Gidip elin olur sonra
AŞIK YENER ölür sonra
Yol ver dağlar yol ver bana.

ARİFLER BAHÇESİ

Aç kapısın gel kardeşim
Gel arifler bahçesine.
Türlü türlü koku saçmış
Gül arifler bahçesine.

İlim okumakla kaim
Okuyan yücelir daim
Gel durma, sen de müdavim
Ol arifler bahçesine.

Cehaletten olmaz karar
O kendi kendini doğrar
Mürşide giderken uğrar
Yol arifler bahçesine.

Arifler kemlik bilir mi
Eser bırakan ölür mü
Tarife kâfi gelir mi
Dil arifler bahçesine.

AŞIK YENER yol dolaşır
Gider menzile ulaşır
Kum yerine cevher taşır
Sel arifler bahçesine.

ALABALIK

Akdere'li Hüsük Ağa'ya

Yaz mevsimi-Temmuz ayı
Kurudu mu Hurman çayı
Akdere'li Hüsük dayı
Hani bizim alabalık.

Kamyon yolundan mı saptı
Motor arıza mı yaptı
Yoksa kediler mi kaptı
Hani bizim alabalık.

Bakma öyle alık alık
Bugün başım kalabalık
Akdere'li Hüsük Ağa
Hani bizim alabalık.

Sana destan yazdım, çok mu
Büthan mıdır, yoksa hak mı
Sende hiç utanmak yok mu
Hani bizim alabalık.

Gelene, gidene sordum
İnce hesaplara vurdum
Bir aydır bekledim durdum
Hani bizim alabalık.

Akdere'nin yolu dar mı
Çamur mudur, yoksa kar mı
Söz veren yalan çıkar mı
Hani bizim alabalık.

Ne bakarsın alık alık
Bugün başım kalabalık
Afşar beyinin torunu
Hani bizim alabalık.

Ben yolcuyum, sizler hancı
Tutsun seni keskin sancı
Oğlun senden de yalancı
Hani bizim alabalık.

He utanmaz yüzü kara
Gövdeni kaplasın yara
Yem olasın kargalara
Hani bizim alabalık.

Hurmam akar suyu tatlı
Gürün çalı göğkıratlı
Karabaş köpek suratlı
Hani bizim alabalık.

Şiir yazdım sıra sıra
Hüsük Ağa'ya hatıra
Ölün yüklensin katıra
Hani bizim alabalık.

AŞIK YENER'i kızdırdın
Kuyunu kendin kazdırdın
Sana destanlar yazdırdın
Hani bizim alabalık.

DURUR

Hangi bir güzele baksam
Kaşlarını çatıp durur.
Hasta kalbim günden günü
Eriyipte bitip durur.

Arap atım yok ki binem
Varıp dost köyüne inem
Bir köz düştü yanar sinem
Duman duman tütüp durur.

İnsanlık var pazarımda
Dünya boştur nazarımda
Taşta olmaz mezarımda
Yıldan yıla yitip durur.

AŞIK YENER hal perişan
Hasretlik bağrımda nişan
Densiz dilim ahu figân
Boş boşuna ötüp durur.

UMUTSUZ AŞK

Gönlü kalır karşındaki aynanın
Hele bir bak, meleğisin dünyanın
Gençliğimde çekmediğim sevdanın
Yellerini sen başımdan estirdin.

Ok kirpiğe siyah sürme çekince
Eda ile dudağını bükünce
Sırma saçı mah yüzüne dökünce
Cihandaki güzelleri bastırdın.

Senin olsun yeşilin de, alın da
Yaslanıpta naz mı yaptım kolunda
AŞIK YENER ölür iken yolunda
Yârim niye umudunu kestirdin.

AL FİSTANLI SUNA GELİN

Al fistanlı suna gelin
Düşemedin dengine sen.
Ezel yüksekten uçardın
Tez inmişin engine sen.

Goncalar dalında kurur
Bülbül figân edip durur
Pembe rengin meltem vurur
Solarsın ha gün güne sen.

Güzeller içinde birsin
Menendi yok denilirsin
Girme sakın yenilirsin
Bu talihin cengine sen.

AŞIK YENER derde dalar
Gönlü hüzün ile dolar
Vefası yok, çabuk solar
Kanma gülün rengine sen.

BEN O YÂRİ GÖRMEYELİ

Ben o yâri görmeyeli
Aylar değil, yıllar geçti.
El uzatıp dermeyeli
Yaprak soldu, güller geçti.

Can bülbülü uçar yâda
Birgün fani olur o da
Bu yalancı boş dünyada
Nice sultan, kullar geçti.

Bağban göçtü bağ bozuldu
Bağdaki goncalar soldu
Yeşil yaprak gazel oldu
Çiğneyip yâdeller geçti.

Uyan AŞIK YENER uyan
Hasretlik bitmiyor, dayan.
Gidip yâre kavuşmayan
Şu dağdan çok yollar geçti.

HAPİSHANE TÜRKÜSÜ

Kabarıp taştıda sabır taşımız
Doldu kabı, almaz oldu neyleyim.
Yuvası bozulan gönül kuşumuz
Uçtu karar kılmaz oldu neyleyim.

Kara günler yakar oldu özümüz
Mahpus düştük kime geçer sözümüz
Hergün şaka, sohbet gülen yüzümüz
Aylar geçti gülmez oldu neyleyim.

Çaldım bıçağımı kendi etime
Kırıldı umudum döndüm yetime
Günde üç-beş kere ziyaretime
Gelen dostlar, gelmez oldu neyleyim.

Gene tüter oldu gözümde sılam
Kalbimde köz oldu, dilimde kelâm
Gönül umar idi bir kuru selâm
Hiç kimseler salmaz oldu neyleyim.

Su içtiğim ağca taşlı pınarlar
Etrafına garip kuşlar konarlar
Nere varsak mecnun deyi kınarlar
Akıl başta kalmaz oldu neyleyim.

AŞIK YENER geçmez oldu modamız
Ele kaldı beyler konan odamız
Yazıcıoğlu Osman Ağa dedemiz
Şimdi kimse bilmez oldu neyleyim.

GAMLANMA BOŞUNA

Gamlanma boşuna ahu gözlü yâr
Yaz gelip çiçekler açtıktan sonra.
Dosta kavuşmanın zamanı derler
Güller kokusunu saçtıktan sonra.

Yola gel sevdiğim yola gel yola
Göster mah yüzünü gönlüm hoş ola
Sevda kuşu varıp konmaz her dala
Bir kere incinip uçtuktan sonra.

Seveni sevmezsen pişman olursun
Eza eyler isen, cefa bulursun
Sonra alan olmaz evde kalırsın
Yaşın kırkbeşini geçtikten sonra.

Kaçma suna boylum beri gel beri
Ozanın kalbidir güzelin yeri
Çok ararsın amma AŞIK YENER'i
Ben ecel şerbetin içtikten sonra.

AFŞAR KIZI

Karşılıklı söyleşi

AŞIK YENER — Bizim göçler çadır tuttu yaylaya
Gel kaçalım Afşar kızı seninle.
Benim gönlüm sensiz yurdu neyleye
Gel kaçalım Afşar kızı seninle.

AFŞAR KIZI — Bizde adet enginlere inmezler
Kaçar mıyım Tanırlıoğlu seninle.
İnseler de her çiçeğe konmazlar
Kaçar mıyım Tanırlıoğlu seninle.

AŞIK YENER — Kırma beni melek yüzlü güzelim
Seher vakti Hurman boyun gezelim
Elbistan'da cehizini dizelim
Gel kaçalım Afşar kızı seninle.

AFŞAR KIZI — Anam duysa ciğerlerim böldürür
Babam beni kütüğünden sildirir
Kardeşlerim sonra bizi öldürür
Kaçar mıyım Tanırlıoğlu seninle.

AŞIK YENER — Kirpiklerin Kalem midir, ok mudur
Kız hiç senin merhametin yok mudur
Feda olsun bir can sana çok mudur
Gel kaçalım Afşar kızı seninle.

AFŞAR KIZI — Kirpiklerim ok ok olsa nidersin
Bakar bakar birgün geçip gidersin
Doğru söyle, bu sözüme ne dersin
Kaçar mıyım Tanırlıoğlu seninle.

AŞIK YENER — Ozanlar var AŞIK YENER soyundan
Güzel Tanır yeşil Hurman boyundan
Seher vakti şu Haziran ayından
Gel kaçalım Afşar kızı seninle.

AFŞAR KIZI — İsmim HANIM, Dadaloğlu torunu
Soyum sever koçyiğidin erini
Afşar kızı sana verdi serini
Gel kaçalım Tanırlıoğlu seninle.

DÜŞTÜ

Yayla yayla göçen sevdalı başım
Gitti düzovanın çölüne düştü.
Ezel ezelinden bitmeyen işim
Vardı bir zalimin eline düştü.

Her daim gönlümü nazlar var iken
Aşkımı kalbinde gizler var iken
Bana meyil veren kızlar var iken
Gönül bir vefasız geline düştü.

Gel küsme, darılma sana ne dedim
Saçına takmaya gül desteledim
Sana şiir yazdım, ben besteledim
Makamı sazımın teline düştü.

Nenni çal sevgilim uyut dizinden
İkrarı olanlar dönmez sözünden
Mecnun AŞIK YENER senin yüzünden
Bütün elâlemin diline düştü.

YARALAR

Beni derdim ile koyup giden yâr
Hoyrat oldu sen gideli buralar
Elâ gözü mahmur, dili sitemkâr
Gene azdı sinemdeki yaralar
Bu aşk benim yüreğimi paralar.

Bülbül uçup gitmiş gibi dallarda
Sen yoksunda hasretin var kollarda
Gel sevgilim, koyma gözüm yollarda
Aylar geçip uzamadan aralar
Bu aşk benim yüreğimi paralar.

Bin altın çirkinle, güzelin farkı
Durmadan dönüyor devranın çarkı
Yıllar geçip yaşın geçerse kırkı
Ak ak olur saçındaki karalar
Bu aşk benim yüreğimi paralar.

Gönlümde yeşeren umutlar soldu
Günler, aylar değil, seneler doldu
'AŞIK YENER boşa aşık mı oldu
Sevda neymiş gelip bana soralar
Bu aşk benim yüreğimi paralar.

HAYAT BASAMAKLARI

İnsan şu dünyaya yeni gelince
Yıkanır, tuzlanır arırda gider.
Hemen bir yaşını gelip bulunca
Emekler emekler yürürde gider.

Beş yaşında artık azad koyrulur
Koşar düşe, kalka teni sıyrılır
Oğlan mı, kız mıdır hepten ayrılır
Yüzüne nişanı vururda gider.

Oynama çağının gülleri açar
Yavru kuşlar gibi sevinip uçar
Zaman yürür, günler tez gelir, geçer
On yaşına doğru varırda gider.

Onbeş yaş gelipte aşarsa baştan
Delikanlı çağı başlar yavaştan
Esirgemez gözün demirden, taştan
Önüne geleni kürürde gider.

Yirmi yaş sineye gelir baş olur
İçer aşk badesin hem sarhoş olur
Diken bir hoş olur, gül bir hoş olur
Dünyayı tozpembe görürde gider.

Yirmibeşte olur bir yâre hayran
Kevser yâr elinden içilen ayran
Gönül yaylasından edilir seyran
Dağları bir duman bürürde gider.

Otuz yaş gelipte bulursa yoldan
Geçim gailesi yapışır koldan
Hercai gönülü bırakır elden
Kendi kişiliğin korurda gider.

Siyasî olursa otuzbeşinde
Bencillik yüreği çarpar döşünde
Dünya ihtirası onu peşinde
Durmadan çekerek, sürürde gider.

Yaş kırka varınca ibret almışsa
Doğruluk yolunda karar kılmışsa
Eğer o kemâli varıp bulmuşsa
Olgunluk meyvesin verirde gider.

Şer denen nesnenin bağları kopar
Mantık gerçek yolu bulurda tapar
Yaş elliden sonra dönüşüm yapar
Zevkten eser kalmaz, sürurda gider.

Yaş varıp altmışa değdiği zaman
Umutlar kırılır, haller pek yaman
Ne bekleyiş kalır, ne de bir güman
Gönül her sevdadan farırda gider.

Yetmiş yaş ömürden alırsa günü
Geçen her saatler aratır dünü
Ufalır gün günü, solar gün günü
Zaman potasından erirde gider.

Seksen yaşın tekmil zamanı dolar
Düşünce gemisin deryaya salar
Sanki meltem vurmuş gül gibi solar
Dalda yaprak gibi kururda gider.

Doksan yaş felekten alacak payı
Hayat dolduracak günleri, ayı
Hiç görmemiş gibi fani dünyayı
Bir daha bakıpta görürde gider.

Enderdir dünyada yüz yaşın gören
Asırlık ağacın meyvesin deren
Pîrî fani olur bu çağa eren
Nefsi emmareyle gururda gider.

Gider AŞIK YENER tek resmi kalır
Dillerde dolaşan bir ismi kalır
Ne hayali kalır, ne cismi kalır
Birgün mezar olur çürür de gider.

İMTİYAZSIZ, SINIFSIZ KAYNAŞMIŞ BİR KİTLEYİZ

Madde madde yeri var bizim Anayasa'da:
«İmtiyazsızlık, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz»
Cepler delik, mide boş olsa da, olmasa da
İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz.

Doğu Anadolu'nun tüm halleri derbeder
Otosu yok, yolu yok hastalar sırtta gider
İstanbul'la, Ankara sabaha dek danseder
İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz.

Mersedezli çok beyin birde hanım akranı
Yol alırlar başbaşa seyrederek her yanı
Bir yıl hapiste yatmaz çiğnese beş insanı
İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz.

Şemdinli'de, Borçka'da ne doktor ne ilâç var
Ardahan'da, Çorum'da işsiz gezen çok aç var
Hangi kapıyı çalsan torpile ihtiyaç var
İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz.

Bir çok derebeylerin köyü var katar katar
Kendileri Başkent'te kız oynatır, zevk çatar
Devlet borcunun için Hasso ceketin satar
İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz.

Öğrenciler simit yer, döner kuşu-Anka'ya
Komprador amcalar para yığar bankaya
Topkapı sarayı'nın izindedir Çankaya
İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz.

Memet gurbete çıkar suya düşer sevgiler
Ali veremden ölür, Fatma gözyaşın siler
Patronlar viski içer, emekçiler diş biler
İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz.

Mösyö Jak balolarda giyer resmi bir fırak
Villanın zemin katı otoya garaj, durak
Fatihin torunları ya kapıcı, ya çırak
İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz.

İşçi, memur parasız yoluna yaya yürür
Köyler etin yüzünü ancak bayramda görür
Oya hanım finoya hergün pirzola verir
İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz.

Rüşvet erbabı şahin, gelip makama çöker
Otuz yıl ayni yerde, yer de keyfine bakar
Garip AŞIK YENER'e her sene sürgün çıkar
İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz.

O Y

Bu dünyanın bir vefasın görmedim
Bülbül olup gülistana girmedim
El uzatıp gonca gülün dermedim
Viran kalsın aman böyle bağlar oy
Eller güler, benim kalbim ağlar oy.

Göç eylemiş ne bay kalmış, ne gedâ
Toprak olmuş tüm Evliya, Şühedâ
Gidenlerden ne haber var, ne sedâ
Neden böyle mahzun mahzun sağlar oy
Eller güler, benim kalbim ağlar oy.

Öldüm öldüm yâr yüzüme bakmadı,
Yandım yandım pınarların akmadı
AŞIK YENER yaylanıza çıkmadı
Yıkılası karlı karlı dağlar oy
Eller güler, benim kalbim ağlar oy.

DOSTTAN DOSTA

—Aşık Hüdâi'ye—

Dostum diyen, dosta varıp
Dostça selâm vermek gerek.
Menzilin, mekânın sorup
Dost cemalin görmek gerek.

Eğer yolunda yürürsen
Mevlâ yakındır görürsen
Öl ikrar verme, verirsen
İkrarında durmak gerek.

Gönül çıkma Kaf Dağı'na
Var dostuyun otağına
Türab olup ayağına
Yüzün dahi sürmek gerek.

AŞIK YENER bilmem niçin
Hep ağlarsın için için
Hüdâ'ya erişmek için
Hüdâi'ye varmak gerek.

ELBETTE

Ağla nazlı cânan ağla sen bana
Felek acımadan kıyıyor cana
Yeşil otlar boynun büküp bir yana
Mezarımı bürüyecek elbette.

Gönül sulh ararken savaşa rastlar
Elin olsun tüm kavgalar, tüm postlar
Bu diyardan göç eyledi çok dostlar
Bizleri de sürüyecek elbette.

Âlim olsam kâinatı bilsem de
Neşem yoktur, eğlensem de. gülsem de
Ne kaybeder dünya bir ben ölsem de
Devran gene yürüyecek elbette.

Fani ömür ulaşacak son çağa
Gazel olup karışacak yaprağa
Birgün gelir girer karatoprağa
AŞIK YENER çürüyecek elbette.

NE FAYDA

Seyre çıkar yâr zülfünü tararda
Deli gönlüm durmadı bir kararda
Dolaşırım diyar diyar zararda
Elin olan kârdan bize ne fayda.

Yâr benimle açıp gittin arayı
Deştin gene sinemdeki yarayı
Ben yastayım, sende bağlan karayı
Yeşil ile mordan bize ne fayda.

Ben ağlarken hoyratları güldüren
Güldürüpte dertli sinem deldiren
Hasretiyle hergün beni öldüren
Vefası yok yârdan bize ne fayda.

AŞIK YENER gezer gurbet ellerde
Aşamadım mor sümbüllü bellerde
Hasta düştüm, yanıyorum çöllerde
Yaylandaki kardan bize ne fayda.

HANELER

Yedi nüfusuz.
Yedi nüfustan tek uyanık çıkan ben.
Neden.
Neden olacak öyle işte.
Ötekilerin uğramadığı hane kalmadı,
Hiçbir kapı kendilerine açılmadı.
Hatta
Kira ile oturacak tek odalı
Gecekondu bile bulamadılar.
Oysa bana
Ohhooo...
Bütün haneler açık.
Bedavadan dokuz ay tutuklu kaldığım
Hapishane,
Beş kuruş vermeden gezdiğim
Kâğıthane,
Talimhane,
Şişhane,
Saraçhane,
Gülhane.
Göz kirası bile ödemeden seyrettiğim
Tarlabaşı'ndaki
Galatasaray'daki
Meyhane.
Parkında sabahladığım
Tophane.
Hepsi hepsi benim için.

Durun, daha bitmedi benim dostum haneler.
Yalancı Kenan'a telefon açmaya gittiğim
Postahane,
Yirmibeş kuruşa pide almaya girdiğim Gedikpaşa'-
daki
Pastahane,
Kalp ağrılarımın depreştiği zaman koştuğum bir çok
Hastahane,
İki-üç kez yatak misafiri olduğum Bakırköy'deki
Tımarhane.
Bu hanelerin hepsi, hepsi benim için.

Enayiler,
Abdal abdal düşünceye dalmayın
Her vardığınız yerde öyle kovulmayın.
Benim gibi sizde zekânızı kullanın
Ve.
Bamya gibi
Ortada kalmayın.

KİMİM KALDI

Sana çok cefalar ettim mazide
Ulsandım elbette ben gide gide
Gel otur yanıma eşim Nadide
Sizden başka kimim kaldı dünyada.

Bir garip başım var belâlı benim
Kimseye kalmadı garazım, kinim
Seni çok özledim asker Nedim'im
Sizden başka kimim kaldı dünyada.

Yitirdim hayatın dizginin, gemin
Severim, başına olsun ki yemin
İncitme babanı yaramaz Emin
Sizden başka kimim kaldı dünyada.

Çiğneyip geçsinler, her dem turabım
Çökmüş saray gibi tümden harabım
Benim zeki kızım Esen Serab'ım
Sizden başka kimim kaldı dünyada.

Yoksulluk elinden yüreği dağlım
Talihi karalı, kaderi bağlım
Benim çok sevgili Rüştü Bey oğlum
Sizden başka kimim kaldı dünyada

AŞIK YENER gene aldı sazını
Sizden başka kimler çeker nazını
Babası çok sever Necla kızını
Sizden başka kimim kaldı dünyada.

DERLER

Molla dayı ne gamda, ne kederde
Dua okur derman deyi her derde
Müritlerle toplanırlar bir yerde
Gece, gündüz usanmadan «HU» derler.

Kimsesizler düşer gurbet diyara
Hasta olsa ne ilâç var, ne para
İnler durur, sinesinde bir yara
Yanık bağrı söndürmeye «SU» derler.

Türlü türlü yol seçilmiş gidilir
Şahsa göre bir siyaset güdülür
Zengin isen izzet, ikram edilir
Fakir isen «GENE GELDİ ŞU» derler.

Riyâkârca şöyle yüze gülmezsen
Rüşvetçilik, soygunculuk bilmezsen
Gizli gizli verileni almazsan
«ŞU HERİF ÇOK BECERİKSİZ TU» derler.

Gurbet elde kalakaldık bîçare
Elden bir şey gelmiyor ki ne çare,
AŞIK YENER gönül verse bir yâre
«YA MECNUNDUR, YA DİVANE BU» derler.

POSTACI

Bir arzuhal yazam götür postacı
Ayrılık ağını örmesin yârim.
Kendinden yadigâr kaldı bu acı
Benim vebalime girmesin yârim.

Issız kalan bağım gelip yoklasın
Açan güllerini sevip koklasın
Ölürsem hatıram daim saklasın
Başkasına meyil vermesin yârim.

Hasretliğe attı beni hiç yoktan
Sılayı, köyümü terkettim çoktan
Günah bende ise bulayım Hak'tan
Yoksa muradına ermesin yârim.

AŞIK YENER gayri hasta, hem sayrı
Uzadı seneler yol düştü ayrı
Gelse de yanıma istemem gayrı
Beni bu halimle görmesin yârim.

HOŞ GÖR

Yeğenim Kenan'a

Gençlik yıllarıyın hayal kuşları
Vakitsiz bırakıp gittiyse hoş gör.
Gönül bağladığın vefasız yârla
Aranızda diken bittiyse hoş gör.

Eser serin serin seherde yeller
Sevdanın sırrını ne bilsin eller
Kalbine girdiğin nice güzeller
Yanıp yanıp içten tüttüyse hoş gör.

Sağlık taze fidan, hayat pembe gül
Tanyeri şafakla ağarır tül tül
Bir goncaya âşık garip bir bülbül
Konup dertli dertli öttüyse hoş gör.

AŞIK YENER dayın gözleri kanda
İnsanlar konuktur bu fani handa
Herşey lâyık ama sana cihanda
Bir şiire gücüm yettiyse hoş gör.

SENELER

Hayâl gibi, bir düş gibi
Geçti seneler seneler.
Kanatlanıp bir kuş gibi
Uçtu seneler seneler.

Derindir mazinin cebi
Bakarsın görünmez dibi
Gençliğimi tırpan gibi
Biçti seneler seneler.

Bu feleğin sillesi sert
Dostluğu yok, kendi namert
Dertsiz iken bana bin dert
Açtı seneler seneler.

AŞIK YENER keder senden
Ayrılıp gitmez bedenden
Beni yârden, yâri benden
Seçti seneler seneler.

GARİPLİK

Adım destan oldu dolaşır dilde
Ne gülde gözüm var, ne de bülbülde
Gene yarelendi kalbim yâdelde
Merhem çalıp bağlayacak kimsem yok.

Gurbette geçirdim yarı yaşımı
Bir sokacak yerimde yok başımı
Zamanında ekmeğimi, aşımı
Yemek yapıp yağlayacak kimsem yok.

AŞIK YENER yârsız eli niderim
Her geceler böyle figân ederim
Ölsem birgün garip garip giderim
Başucumda ağlayacak kimsem yok.

DİLEKÇE PEŞİNDE

Âlem bir düzen tutmuş, elbette terketmezler
Yolunu bırakıp da, peşin sıra gitmezler
Dik kafanın üstünde tokmak eksik etmezler
Garipsin şu dünyada, ne annen var, ne baban
Sersem başın cezasın çeker bîçare taban.

Borç para bulamazsın çoluk, çocuk aç kalır
Herkes kendi suyunun çarkına dümen bulur
Sende boş durma deyi angarya teklif olur
Bu işler bir ince iş, giy abayı ol çoban
Sersem başın cezasın çeker bîçare taban.

Yedikule, İmrahor, Lânga'da, Aksaray'da
Belediye, Vilâyet böyle geçti bu ayda
O mühür, şu muavin mekik doku saray'da
Kuş olsan uçamazsın, değilsin ya balaban
Sersem başın cezasın çeker bîçare taban.

Kimi çabuk atlatır, kimi yapar bahane
O daire, bu makam dolaş dur hane hane
Sabaha Cağaloğlu, öğleye Saraçhane
Havuzlu Saray yolu sana görünür yaban
Sersem başın cezasın çeker bîçare taban.

Kanun, nizam bilemezsen, köprüsü dar Sırat'ın
Âmir bey köle deyi seni almalı satın
«Evet efendimcilik» olmalı baş sanatın
Eğilmek bilmez isen boşuna gider çaban
Sersem başın cezasın çeker bîçare taban.

Serseri AŞIK YENER sen hiç yola gelmezsin
Memurluk bir meslektir sen (M) sini bilmezsin
Rüşvet denen kısmeti akrep deyi almazsın
Bir çiftliğe çırak dur, eline al bir saban
Sersem başın cezasın çeker bîçare taban.

DAĞLARDAN OLDUM

Bütün emeklerim kaptırdım sele
Hasret yaka yaka sinemi dele
Terkettim sılayı, çıktım yâdele
Eski günler, eski çağlardan oldum

Dost bildiğim dostlar hep düşman oldu
Yolunda öldüğüm yâr sana noldu
Daha güz gelmeden sarardı, soldu
Mor sümbüllü yeşil bağlardan oldum.

AŞIK YENER der ki: kıratım harlı
Yaylasın yaylardıla yazlı, baharlı
Otu menekşeli, koyağı karlı
Başı duman duman dağlardan oldum.

GENÇLİK YILLARIM

Ağaran saçlarla mazide sizi
Koyup gidiyorum gençlik yıllarım.
Gönlümde bir hüzün, kalbimde sızı
Duyup gidiyorum gençlik yıllarım.

Şaşar da bakarım gamsız gezene
Eller şâdolup da gülse, bize ne
«Tabiat Kanunu» denen düzene
Uyup gidiyorum gençlik yıllarım

Neyleyim ben böyle yalan dünyayı
Ok fırlayıp gitti, kırıldı yayı
Kırkbeşinden sonra günleri, ayı
Sayıp gidiyorum gençlik yıllarım.

Dalında kuruyor goncanın hası
Benlikten topladım tarağı, tası
Kin, ihtiras dolu köhne libası
Soyup gidiyorum gençlik yıllarım.

Dalma AŞIK YENER dalma derine
Feleğin dileği geldi yerine
Hayatın çekilmez gam, kederine
Doyup gidiyorum gençlik yıllarım.

BİLEN OLMAZ

Siyah saçım oldu kırca
Dert yükselip çıktı burca
Kefeni verseler borca
Bizden evel ölen olmaz.

Hergün karalar bağlarız
Kendi özümüz dağlarız
Yedi nüfus hep ağlarız
İçimizden gülen olmaz.

Hayattan zevk almadık biz
Bu şehirde hep garibiz
Sanki yılanız, akrebiz
Yanımıza gelen olmaz.

Dertler büyük tutmaz yama
Bir hüzün çöker odama
AŞIK YENER cevher ama
Kıymetini bilen olmaz.

DURURUM

Alıp aşk hırkasın dalıma takam
Çıkıpta yârimin yoluna bakam
İster dolu çıkam, ister boş çıkam
Sonsuz ummanlara dalar dururum.

Bazı gün atarım kederi, yası
Bazı gün ağlarım şöyle doyası
Bazı gün hoş olur kahpe dünyası
Bazı gün gam ile dolar dururum.

Yârimdir dünyada, sultanım, şahım
Kâfirlik kabulüm buysa günâhım
Şiirim kitabım, sazım Allah'ım
Alır doya doya çalar dururum.

Umutlar savruldu uçtu kül gibi
Kapandı talihim siyah tül gibi
Melteme uğramış gonca gül gibi
Böyle günden güne solar dururum.

AŞIK YENER adlı ozan olmuşum
Olmuşda dünyada ne zevk almışım
Yurdumdan ayrılmış yurtsuz kalmışım
Daha arsız arsız güler dururum.

DOKTOR BEY

Çok dərdim var, teker teker söyleyim
Şöyle biraz gelir misin doktor bey.
Lokman sensin, ben gayriyi neyleyim
Derde derman bulur musun doktor bey.

Gör halimi hele gelde şöylece
Günüm zından, bir yıl bana her gece
Oturmazsan ayak üstü böylece
Beş dakika kalır mısın doktor bey.

Kör cahil mi, yutmuş mudur ilimi
Mecnun mudur, sevdalı mı, deli mi
Âlim midir, Evliya mı, Veli mi
Kimde ne var bilir misin doktor bey.

Savaşım var bu hayatla başabaş
Yalnız kuşa gelen, geçer vurur taş
Desem sana derdime ol arkadaş
Kabul edip olur musun doktor bey.

AŞIK YENER yakışır mı saraya
Kader bizi sürükledi buraya
İlâç neyler yürekteki yaraya
Neşter vurup alır mısın doktor bey.

GİDER

Ey şu fani dünyada pula tapan gafiller
Maziden gelir fakat, mazi bilmez cahiller
Feleğin pençesiyle yırtılır pembe tüller
Cilâlı sahte yüzler harab olurda gider.

Alevde bir pervâne her dem dönüp çark eder
Gülşenin gülü solar, bülbüller figân eder
Bahçivan bahçesini, bağban bağın terkeder
Güzelim mamur yerler harab olur da gider.

Bir nedamet sezilir mekâna çöken sisde
Çoğaldıkça çoğalır kalplerdeki yeis de
Mey dökülür kâseden, zevkte kalmaz meclisde
Gül desenli halılar şarab olurda gider.

Aşk dolu gönüllerde neşe gider, gam kalır
Grubun şavkı söner, karanlık akşam kalır
Hayatın denizinde su çekilir, kum kalır
Çöldeki umut gibi serab olur da gider.

Ecelden mey sunarlar sen bilmeden içersin
Ne ektiysen elinle elbet onu biçersin
Divane AŞIK YENER bir gün sen de göçersin
Dünyaya gelen fani turab olur da gider.

YARINIMIN UMUDU YOK

Ne hekim var, ne ilâcım
Yarınımın umudu yok.
Bozuldu tahtımla, tacım
Yarınımın umudu yok.

Dolaşırım işsiz, güçsüz
Suçlu sayılırım suçsuz
Bir yoldayım sonsuz, uçsuz
Yarınımın umudu yok.

Kültürsüzdür çocuklarım
Halden bilmez cahil karım
Bugün, dünden ihtiyarım
Yarınımın umudu yok.

Bakarım çağlayan suya
Pay umarım, akıl bu ya.
Düşmüşüm bir kör kuyuya
Yarınımın umudu yok.

Tüm keder AŞIK YENER'de
Düşüp durur dertten derde
Hani yurdum yuvam nerde
Yarınımın umudu yok.

AYRILIK TRENİ

Gel sürme makinist, sürme treni
Bana ağlayanlar kaldı geride.
Kurbanın olayım kırma gel beni
Bana ağlayanlar kaldı geride.

Gül, Taner, Saadet, canım Osman'ım
Dert ortağım bacım Hatice hanım
Hasretlik ateşi yakıyor canım
Bana ağlayanlar kaldı geride.

Efkârlı gönlümün gamı gitmedi
Sorup sual etmek, cevap bitmedi
On yıllık hasrete, dört gün yetmedi
Bana ağlayanlar kaldı geride.

Bitsin bu ayrılık, bu hasret bitsin
Ne mümkün İstanbul gözümde tütsün
Gönlüm istemiyor, çekipde gitsin
Bana ağlayanlar kaldı geride.

Ayrılık saatı geldi akşamla
Çıkıp yola düştüm kederle, gamla
Elâ gözlerinden yaş damla damla
Bana ağlayanlar kaldı geride.

Emir ver Şeftren, dursun bu tren
Bu gurbettir beni yiyip, bitiren
AŞIK YENER ismin dile getiren
Bana ağlayanlar kaldı geride

B İ Z

Artık yeter diyoruz, arşa çıkan bu aha
Boyun eğmek zül bize hem Krala, hem Şaha
Yüklendik dağlar kadar, yüklesin varsa daha
Alışkınız feleğin mihneti, derdine biz.

Selâmet arar iken başımıza dert çıktı
Yumuşacık dikenler, çelik gibi sert çıktı
Dostlarımız vefasız, düşmanlar namert çıktı
Rastlamadık yâr ile ağyârın merdine biz.

Âlem zümrüt, cevher de, biz sanki kara taşız
Binlik, yüzlük görmedik, kuruşla başabaşız
Sefalet kardeşimiz, yokluk ile yoldaşız
Boş verdik boş dünyanın üçüne, dördüne biz.

Kırk liraya çalışır Ayşe, Fatma, Emine
Hergün havyar katılır Hiristo'nun yemine
Sömürücü zümrenin savaş açtık tümüne
Meydan mı vereceğiz bunların ferdine biz.

AŞIK YENER ayrılmaz doğruluktan özümüz
Menfaat torbasında asla yoktur gözümüz
Halkın gönlü, dilidir sazımız hem sözümüz
Madem mekân kurmuşuz ozanlar yurduna biz.

GEÇMİYOR Kİ

Felek hasım, devran düşman
Yâr, ağyarı seçmiyor ki.
Gül solar olursun pişman
Her dem gonca açmıyor ki.

Yâr gözlerin elâ elâ
Ben sana oldum müptelâ
Garip başa türlü belâ
Kondu ama uçmuyor ki.

AŞIK YENER gidem desem
Bu eli terkedem desem
Vefası yok, nidem desem
Gönül yârden geçmiyor ki.

SÖYLE MEKTUP

İstanbul'dan Ankara'ya
Söyle mektup selâm söyle
Mühürlende gir sıraya
Söyle mektup selâm söyle.

Gül dikerler has bahçeye
Bülbül figan etsin diye
Nazlı bacım Hatice'ye
Söyle mektup selâm söyle.

Bayraktır şeref, şanıma
Parmağı bedel canıma
Benim yiğit Osman'ıma
Söyle mektup selâm söyle.

Var git dağlar aşa aşa
Emekler gitmesin boşa
Bizim Saadet yoldaşa
Söyle mektup selâm söyle.

Bingöl, Kiğı gezmiş ama
Yetmemiş, benziyor hama
Benden yeğenim Nizam'a
Söyle mektup selâm söyle.

Gönlüm coşa geldi gene
Hasretlik var bunca sene
Sevgili Taner yeğene
Söyle mektup selâm söyle.

Ders çalışır yaza, boza
Kendini pek çeker naza
Tez küsen Gülümser kıza
Söyle mektup selâm söyle.

Oy almaya gitmiş köye
Kazanırım diye diye
Tefeci enişte beye
Söyle mektup selâm söyle.

Ben nüfusum çaldım taşa
Anmaz oldu Kenan Paşa
Uğra Kahramanmaraş'a
Söyle mektup selâm söyle.

Gurbet sanki sinemde ok
Berçenek'ten hiç haber yok
Arif yeğenime çok çok
Söyle mektup selâm söyle.

AŞIK YENER İstanbul'da
Haber bekler gözü yolda
Beni sevenleri bul da
Söyle mektup selâm söyle.

OLMADI

Elimde karakalem, zihnimde ak düşünce,
Ağzımda kalk borusu çaldım öttüremedim.
Mimar olup hesabın yapmıştım ince ince
Harç attım, taş koydum ya temel tutturamadım.

Boş lâfa yuh çekerim, demem Vatan, Sakarya
Herkes bana bu yüzden birhoş birhoş bakar ya
Devrimcilik, ozanlık topuğumdan akar ya
Ben bir türlü kendimi kabul ettiremedim.

Eyyam dümbelekliği yapmadım hiç ömrümde
İşte hergün böyleyim, topun ağzında gümde
İnançlı bir yürek var şevkle atar göğsümde
Çok dostlara bu hazzı alıp tattıramadım.

AŞIK YENER sırtıma ozan hırkasın taktım
Düğün kurdum meydana, ben oynadım ben baktım
Odun yığdım kucakla, üstünde çakmak çaktım
Umut ocaklarını yakıp tüttüremedim.

NEDENDİR

Günler günü yazılır tüm basından
Vehbi Koç, Sabancı, Mete Has'ından,
Hasan ölür, Fatma solar yasından
Tek kelime bahsedilmez nedendir.

Anadolu bozkır bozkır yollar toz
Yeşil yeşil Paşabahçe hem Beykoz
Madam Lusi yerde havyar, istakoz
Eşe nine balık bilmez nedendir.

Kaçakçısı, hilekârı hep onlar
Hanımefendide rengârenk donlar
Kahkahada mersedezli patronlar
Emekçinin yüzü gülmez nedendir.

Mişon beyin gönlü Paris isterse
Uçak hazır, emrindedir binerse
Çalışmaya Memo gitmek dilerse
Beş senede sıra gelmez nedendir.

Bir salgında mezardadır şu Ahmet
Tek nasibi iki dua, bir rahmet,
Biner jete Londra'ya hareket
Oya hanım hemen ölmez nedendir.

Siyasiler toplanır bir odaya
Yalan sözler uygun düşer modaya
Hücum başlar Florya'ya, Ada'ya
Ardahan'a hiç gidilmez nedendir.

Asırlarca fakir köylü ezilmiş
İşçilere türlü kuyu kazılmış
Derler: sana kara yazı yazılmış
Bu yazıyı kimse silmez nedendir.

Uyan kardeş, olma artık bihâber
Tefeciden, vurguncudan ne haber
AŞIK YENER hep dert ile beraber
Ortak olup dostlar bölmez nedendir.

UMDUĞUMUZ DAĞLARA

43. ncü dönem Yedek Şubay Okulunda öğrenciliğim sırasında kıt'a dağıtım kurasında umut ettiğim yerleri çekememem üzerine kaleme alınan şiir

Ömrüm heder olduda gülmedi gözü ahu
Nere gitse şâdolmaz, garibin gamlı ruhu
İstanbul, İzmir varken nerden çektik Çoruh'u
Maraş'a razı idik, olmasa da Ankara
Tipi esti, kar yağdı umduğumuz dağlara.

Bu ayrılık içime sonsuz bir elem döker
Sevgiliye yâdolan hasret ile ah çeker
Arkadaşdan, yoldaşdan ayrıldık teker teker
Devri âlem içinde ben kaldım bahtı kara
Tipi esti, kar yağdı umduğumuz dağlara.

Gurbet elde kimsesiz yıllar yılı gözledim
Kimseye açılmadım, derdimi hep gizledim
Her şeyim neyse ama, oğlumu çok özledim
Yârimden uzak düştüm, boyun eğdim ağyâra
Tipi esti, kar yağdı umduğumuz dağlara.

AŞIK YENER gündüzün sılayı hayâlledi
Gece rüyalarımda yârim bana gel dedi.
Umut fidanlarımın meyvesini el yedi
Daha Eylül gelmeden gazel düştü bağlara
Tipi esti, kar yağdı umduğumuz dağlara.

NİYAZ

Ahu gözlerine kurban olduğum
Sevdiğim mi var ki, yâr senden başka.
Aklımda, fikrimde, gönlümde sensin
Benim kimim var ki bir senden başka.

Umutla bekletir gelen her posta
Gelmezsin ne Nisan, ne Ağustosta
Yoluna canını koyan bir dosta
Cefa eden var mı gör senden başka.

Söyle AŞIK YENER için sızılı
Siyecin dağılık, bağın bozulu
Kalbimde hatıra ismin yazılı
Hasretliğin kaldı kâr senden başka.

VEDA

Cananım ismimiz düştü dillere
Gelmek haram oldu sizin ellere
Gezip dolaştığım tozlu yollara
Bakıpta izimi arayacaksın.

İçin burkulacak çöken akşamla
Ayna karşısında kederle, gamla
Kömür gözlerinde yaş damla damla
Dağılmış saçların tarayacaksın.

Yüzüyün gül-pembe rengi solunca
Yaşın menzilini varıp bulunca
AŞIK YENER gibi kırkbeş olunca
O zaman ne işe yarayacaksın.

HAYATIN SON BAHARI

Birgün hoş olmayan belâlı başım
Keder deryasına daldı, dalıyor.
Ne yâranım kaldı, nede yoldaşım
Gurbet elde çilem doldu, doluyor.

Her daim kış olur benim bağımda
Bin serencam gördüm gençlik çağımda
Umut goncaları gönül bağımda
Açmadan dalından soldu, soluyor.

Uslan AŞIK YENER saçların ak ak
Sonunda mekânın şu kara toprak
Ömür takviminden hergün bir yaprak
Düşüp menzilini buldu, buluyor.

DÖNÜŞÜM

Havada başbaşa çatan bulutlar
Yağmur olup yağar sele dönüşür.
Dua makbul ise tutar umutlar
Ova mavi mavi göle dönüşür.

Dalda halka halka filiz kancalar
Şebnem şebnem güler yeşil yoncalar
Tomurcuk tomurcuk duran goncalar
Bir seher açarda güle dönüşür.

Başak olgun olgun tutar dengini
Altın sarısında bulur rengini
Zamandan bir yaprak düşer güngünü
Mevsim serap serap çöle dönüşür.

Seven aşk atından yorulmaz ise
Binipte menzile varılmaz ise
Aşık sevdiğine sarılmaz ise
Muhabbet kalkarda ele dönüşür.

Ozanın bir mızrap, birde sazı var
İçten içe yanan birde özü var
Gönlünden çağlayan birde sözü var
Nağme nağme olup dile dönüşür.

AŞIK YENER aşkın kaç para değer
Dünyaya boşuna gelmişin meğer,
Yiğit menendine düşmezse eğer
Yanar benim gibi küle dönüşür.

GEÇTİ

Çocukluk yıllarını, gençliğim, derken
Seneler ne çabuk geldide geçti.
İçimde yaşamak umudu varken
Felek kozlarını böldüde geçti.

Çok dostlar vakitsiz bizi boşladı
Gönlümde hüzünlü dönem başladı
Kimisi serseri deyi taşladı.
Kimi mecnun diye güldüde geçti.

AŞIK YENER yoktur garazım, kastım
Dostluk dergâhında serili postum
Ben vefa beklerken, vefasız dostum
Ok attı sinemi deldide geçti.

ÖYLE

Ortaköylü Güler'e

Her akşam sahil boyuna
Salınarak çıkma öyle.
Eller gibi uzak durup
Hatırımı yıkma öyle.

Gitme bayrama, düğüne
Nazar değer günden güne
Mavi kazağın üstüne
Sarı kolye takma öyle.

Bağlanmıştım her yönümle
Yirmidört saatlik günümle
Madem dargınsın benimle
Hep gülerek bakma öyle.

Beri gel sevgilim beri
Kalbimdir sevgiyin yeri
Aşığın AŞIK YENER'i
Hasretinle yakma öyle.

I

BİLEMİYORUM

Kader mi küs bana, felek mi düşman
Ben niye el gibi olamıyorum.
Doğup geldiğime oldum bin pişman
Bir türlü ben beni bulamıyorum.

İçimdeki derdi getirsem dile
Bir değil, beş değil çektiğim çile
Yüzümde tebessüm görünse bile
Şöyle doya doya gülemiyorum.

Benim dert ortağım nazlı bağlamam
Senden başkasına gönül bağlamam
Ne çilem son buldu, ne de ağlamam
Gözlerimin yaşın silemiyorum.

AŞIK YENER tutmaz gönülde firen
Umut vadisinden kalktı son tren
Ne öğüt veren var, ne yol gösteren
Nere gideceğim bilemiyorum.

GURBET ELDE

Felek vurdu gam yükünü
Taşıyorum gurbet elde.
Menzilim yok, durağım yok
Koşuyorum gurbet elde.

Bahtımdaki siyah perde
Açılmadı hiç bir yerde
Günden güne türlü derde
Düşüyorum gurbet elde.

Kör gezerim göre göre
Düşe, kalka elli kere
Kimsem yok ki yol göstere
Şaşıyorum gurbet elde.

AŞIK YENER bağrım taşlı
Doğmuşum belâlı başlı
Hiç gülmedim, gözüm yaşlı
Yaşıyorum gurbet elde.

SEVGİ

Düzde bahçe, dağda orman
Ağaç yurdun neşesidir.
Yeşil dalı harman harman
Ağaç yurdun neşesidir.

Meyvelisi, meyvesizi
Yaprakları dizi dizi
Gölge olur korur bizi
Ağaç yurdun neşesidir.

Koyu-yeşil atlas rengi
Rüzgârla tutar ahengi
Her biri bir cennet dengi
Ağaç yurdun neşesidir.

Beyaz, pembe çiçek açar
Her yana hoş koku saçar
Evlât kadar sevgisi var
Ağaç yurdun neşesidir.

Yaprak yeşil, gazel sarı
Onlarda sever baharı
Sevelim tüm ağaçları
Ağaç yurdun neşesidir.

Kuşlar yuva yapar O'na
Dallarına kona kona
Her asır, ezelden sona
Ağaç yurdun neşesidir.

İnsanlığa hizmet eyler
Kurulur şehirler, köyler
AŞIK YENER gerçek söyler
Ağaç yurdun neşesidir.

GAZEL

Ok kirpikli, kalem kaşlı, suna boylu nazlı yâr
Sen gülersin, ben ağlarım eyliyerek ahüzâr
Aşkınla ben ~~anra~~ Nâra düştüm, olma bu dem sitemkâr
Maşuk olan eza etmez, âşık olan insana
Söyle zalim ne ettimki, neyledimki ben sana.

Sen sultanım, ben kapında kul olam ölene dek
Senin hüsnü cemâlini günde bin kez görem tek
Lütfeyle gel nazlı cânan, öyle nâzan olma pek
Güzelliğin geçer birgün mağrurlanma sen sana
Söyle hain ne ettim ki, neyledim ki ben sana.

El miyim ki bana böyle reva gördün gayrılık
Mukadderse varsın gelsin devasız bir sayrılık
Binkez ölmekten betermiş, bir saatlik ayrılık
AŞIK YENER firakınla kül oldu yana yana
Söyle yârim ne ettim ki, neyledim ki ben sana.

AŞIK VEYSEL'E AĞIT

Kanlı Kızılırmak, Yıldız dağları
Hani Aşık Veysel, Sivas elleri.
Yansın Şarkışla'nın viran bağları
Hani Aşık Veysel Sivas elleri.

Naz ile duvara yaslansın sazı
Karalar bağlansın gelini, kızı
Kavurdu gönlümü derin bir sızı
Hani Aşık Veysel Sivas elleri.

Nice yıl dolaştı söyledi, çaldı
Eseri yurduna yadigâr kaldı
O'nu sadık yâri toprak mı aldı
Hani Aşık Veysel Sivas elleri.

Başkent Ankara'ya ulaştı posta
Karalı bir haber geldi sivas'ta
Başvekil, bakanlar, mebuslar yasta
Hani Aşık Veysel Sivas elleri.

Karanlık dünyasın aydınlık gördü
Nice unutulmaz eserler verdi
«Hayat yalan, ölüm bir gerçek» derdi
Hani Aşık Veysel Sivas elleri.

Uzun, ince yolda hem bile bile
Gâhi ağlayarak, gâhide güle
Yolcusu sonunda vardı menzile
Hani Aşık Veysel Sivas elleri.

Derdini döktüğü derin dereler
Rakipler gitsin ki geçit vereler
Sivrialan Köyü, bütün yöreler
Hani Aşık Veysel Sivas elleri.

Ünü duyulurdu bütün dünyada
İngiliz, Fransız hem Almanya'da
Mevlâna duymuşta ağlar Konya'da
Hani Aşık Veysel Sivas elleri.

Dağlan benim gönlüm yürekten dağlan
Ağla Veysel için, karalar bağlan
Emrah, Yunus Emre, Karacaoğlan
Hani Aşık Veysel Sivas elleri.

Nice yiğitleri, nice canları
Nice ozanları, nice hanları
Aşık Ruhsatıyle, Pir Sultan'ları
Hani Aşık Veysel Sivas elleri.

Ferhat ah eyleyip dağlar deliyor
Aslı Han Kerem'e sabır diliyor
Açın sinenizi Veysel geliyor
Hani Aşık Veysel Sivas elleri.

Bak göçüp gidiyor günleri dolan
Üç damla gözyaşı geride kalan
Kanma AŞIK YENER bu dünya yalan
Hani Aşık Veysel Sivas elleri.

ARZUHAL

Arzuhalcibaşı yaz bir arzuhal,
Dertler üç-beş iken on'u da geçti.
Yok mu bu dertlere bir çare, bir hal
Pahalılık oku canı da geçti.

Kimi gam yükünü almış taşıyor,
Kimi efkâr ile dolup, taşıyor
Fiyatlar başıboş hızla koşuyor
Şimdiye dek Bingöl, Van'ı da geçti.

Eller gider iken gökteki Ay'a
Bizler muhtaç kaldık ekmek, hırkaya
Köyler hicret etti tüm Avrupa'ya
Göçler Viyana'yı, Bon'u da geçti.

Viski çeker sevap vurguncu şahı,
Memet şarap içse çoktur günahı
İşçinin, memurun figânı, ahı
Feryat ile öten çanı da geçti.

Kıyma manav amca bizlere yazık
Patates yüz lira tek öğün azık
Hele bakkalların attığı kazık
Batman, çeki değil, tonu da geçti.

«Et görmedik» deyi sızlanır karı
Kızın kansızlıktan benzi sapsarı
Oğlanda pantolon alttan yukarı
Yırtıla yırtıla donu da geçti

Şekvacıyız senden kahveci dayı
Gidip göreceğiz Reis Baba'yı
On lira yaptınız bir bardak çayı
Zıkkımın bedeli kanı da geçti.

Mazlumun sırtından çalan çalana
Dişliler diş attı, dişsiz olana
Vurguncu, tefeci çıktı talana
Herifler Teksas'lı Con'u da geçti.

Hangi birin sayam, dert dizi dizi
Soyun fırsatçılar görelim sizi
Yokluk değirmeni öğüttü bizi
***İncelik ölçümüz unu** da geçti.*

Daldı AŞIK YENER derine daldı
Bir iş için beş yıl bin kapı çaldı
Satmadık ne yorgan, ne döşek kaldı
Tamtakır bizim ev, hanı da geçti.

İŞTE BEN GELDİM

Öğretmen Hikmet Hanıma

Gönlüm özlem özlem düşüp yollara
Merhaba hocanım işte ben geldim.
Dağlar yol mu vermez âşık kullara
Merhaba hocanım işte ben geldim.

Beyazlar giyinmiş ulu Erciyes
Kayseri'ye doğru yankılar bir ses
Kalbimde bin arzu, içimde heves
Merhaba hocanım işte ben geldim.

Bilemezsin nasıl geçirdim ayı
Birer birer saydım günü, haftayı
Geçtim düzovayı, dereyi, çayı
Merhaba hocanım işte ben geldim.

Erkilet'in üstü Emmiler köyü
Gönlüm coşa geldi iyiden iyi
Seni bir kez daha göreyim deyi
Merhaba hocanım işte ben geldim.

Âşığın gözleri güzel sarrafı
Eler çirkinleri, ayırır safı
Çerkez beyleri mi baban tarafı
Merhaba hocanım işte ben geldim.

Yüzün güle benzer, saçın sümbüle
Kaşın yaya benzer, sesin bülbüle
Çok özledim seni yakın gel hele
Merhaba hocanım işte ben geldim.

Nerdeyim bilemem günlerdenberi
İki gün usluyum, üçgün serseri
Güzelin yanıdır aşığın yeri
Merhaba hocanım işte ben geldim.

Gitmez suna boyun bir dem karşımda
Gündüz hayâlimde, gece düşümde
Alıp tac yapayım seni başımda
Merhaba hocanım işte ben geldim.

Ne güzel yakışır önlüklü urban
Giyipte mektebin önünde durman
Ahu gözlerine bin ozan kurban
Merhaba hocanım işte ben geldim.

Ak inci gibisin al yemenide
Bu aşk oylum oylum yaksın seni de
Taleben olayım okut beni de
Merhaba hocanım işte ben geldim.

Al kına olayım pamuk eline
Kemerler olayım ince beline
Türküler olayım şirin diline
Merhaba hocanım işte ben geldim.

İçimde bir sevda yeniden yeni
Varıp bir değmeze yâr etme seni
Kulluğuna kabul eylersen beni
Merhaba hocanım işte ben geldim.

Konup eğlendiğin dalın olayım
Odana serdiğin halın olayım
Çiğne geç bağrımı yolun olayım
Merhaba hocanım işte ben geldim.

Bu AŞIK YENER'e sevdalı densin
Beni kınayanlar hep bana dönsün
Kalbimde taht kuran sultanım sensin
Merhaba hocanım işte ben geldim.

NE KALDI Kİ

Gönül değirmenim kökten yıktılar
Kırılan çarkında per mi kaldı ki.
Kime dost dedimse düşman çıktılar
Varıp sığınacak yer mi kaldı ki.

İki gün usluyum, üçgün serseri
Gülmedi talihim ezeldenberi
Dost bildim yüzüme gülen her yeri
Açıp, dökmediğim sır mı kaldı ki.

Hedef ben olurum her bahaneye
İsmimi sokarlar türlü naneye
Bazen hapis, bazen tımarhaneye
Girip çıkmadığım yer mi kaldı ki.

Doğmuşum dertlere ortak olmaya
Gam ile kederi satın almaya
Gideceğim amma yâri bulmaya
Yol ırak, dizimde fer mi kaldı ki.

Yaylasına çıktım yolum puslandı
Sepkene tutuldum üstüm ıslandı
AŞIK YENER başım çoktan uslandı
Gözümde, gönlümde şer mi kaldı ki.

OSMAN

Mühendis yeğenim Osman'a

Yücenin yücesi yüce dağlar var
Çıkma yükseğine, donarsın Osman.
Enginlerden akar insanlık nehri
İçtikçe haz alır, kanarsın Osman.

Gençlik cevherine biçilmez paha
Uçarsa elinden dönmez bir daha
Vefasız güzele gönül verme ha
Sonra benim gibi yanarsın Osman.

Ömür doldurunca yılı, ayını
Ecel vadisinin geçer çayını
Kaybedersen AŞIK YENER dayını
Resmine baktıkça anarsın Osman.

NETMİŞLER

Kız saçların dalga dalga örgülü
Sırma ile örmüşler mi netmişler.
Gelinm-oldun nazlı sunam sürmeyi
Elâ göze sürmüşler mi netmişler.

Top belikler mesken tutmuş enseni
Kem gözlerden uzak eyle sen seni
Uğrun uğrun ağlar gördüm ben seni
Bir kötüye vermişler mi netmişler.

Sana ermez güzellikte yarışan
Ya melektir aslın, ya da hurişan
Saçların dağınık, halin perişan
Gonca gülün dermişler mi netmişler.

Sordum haberini esen yellerden
Alyanağın rengin almış güllerden
Her gün lâfın dolaşıyor dillerden
Eller ile görmüşler mi netmişler.

AŞIK YENER söyler gerçek şeyleri
Gel gidelim dolaşarak köyleri
Seni benden saklar Beşen Beyleri
Sırrımıza ermişler mi netmişler.

DAHA BİR BAŞKA

Durup mahzun mahzun birhoş bakarsın
Senin güzelliğin daha bir başka.
Görenin kalbini içten yakarsın
Senin güzelliğin daha bir başka.

Yüzün güle benzer, saçın sümbüle
Giyinip alları gez güle güle
Kız uzaktan durma yakın gel hele
Senin güzelliğin daha bir başka.

Huri mi, melek mi, peri mi nesin
İnsanı büyüler işveli sesin
Şah kızı mı, yoksa Prenses misin
Senin güzelliğin daha bir başka.

Kirpiklerin ok ok, sırma saç belde
Hele suna boyun cihan bedelde
Bin türlü güzellik olsa da elde,
Senin güzelliğin daha bir başka.

Ozanlık duygumu coşturdun yine
Tebessüm eyleki gönlüm sevine
Ceylân bakışların bedel yüzbine
Senin güzelliğin daha bir başka.

Ahu gözleriyin menekşe rengi
Değişmem Başkent'e, İstanbul dengi
Konuşman bahçede bülbül ahengi
Senin güzelliğin daha bir başka.

Güzeli methetmek aşığa töre
Varıp bir kötüye meyil mi vere
Mah yüzüne bakmak sevap bin kere
Senin güzelliğin daha bir başka.

Gönlüm hoş olmazsa, eğlenip gülmem
Güzel olmayanın yanına gelmem
Benim gözümde mi böylesin bilmem
Senin güzelliğin daha bir başka.

Bu aşıklık başa belâymış meğer
Nerde güzel görse eğlenip öğer
İpekli beyazlar giyme göz değer
Senin güzelliğin daha bir başka

Ozan AŞIK YENER elinde sazı
Bazen efkârlanır, şen olur bazı
Bir ömre bedeldir güzelin nazı
Senin güzelliğin daha bir başka.

İCRA HÂKİMİ

Mal beyanı ister İcra Hâkimi
Beyana yazacak malım mı var ki.
Çiftlik alıp, saray kurarken kimi
Benim bir tutacak dalım mı var ki.

Bir sazım var, birde kalem elimde
Kiralık evimde fakir hâlimde
Serip otururum yırtık kilimde
Bünyan tezgâhından halım mı var ki.

İnsanım, bulunmaz inci değilim
Gönlüm hoş görülü, kinci değilim
Tarikat tutmadım, dinci değilim
İnsanlıktan öte yolum mu var ki.

AŞIK YENER kendi kendim bulmadım
Kırk yıllık memurum adam olmadım
Hırsızlık yapmadım, rüşvet almadım
Zincire müstehak kolum mu var ki.

ÖĞRETMENİM

Bize ilim, bilim verir
Öğretmenim öğretmenim.
En doğru yolu gösterir.
Öğretmenim öğretmenim.

Öğüt verir dizi dizi
Ayırt etmez birimizi
Evlât gibi korur bizi
Öğretmenim öğretmenim.

Ulusumdur tek güvenim
Okul, sınıf, öğretmenim
Candan sevdiklerim benim
Öğretmenim öğretmenim

Çok severim bayrağımı
Vatanımı, toprağımı
Bağladım gönül bağımı
Öğretmenim öğretmenim.

Ak saçların, beyaz kardır
Gülüşlerin ilkbahardır
Annem kadar sevgin vardır
Öğretmenim öğretmenim.

AŞIK YENER benim adım
İzindeyim adım adım
İnsan olmak tek muradım
Öğretmenim öğretmenim.

BEKLE BENİ

Elâ gözlüm bahar geldi
Geleceğim bekle beni.
Hasretlik sinemi deldi
Geleceğim bekle beni.

Eline kalem almışın
İnce fikire dalmışın
Gel deyi mektup salmışın
Geleceğim bekle beni.

Ovalarda açsın güller
Koyaklarda mor sümbüller
Geçit versin karlı beller
Geleceğim bekle beni.

Günler doldu saya saya
Döşeceğim yola yaya
Köyler çıkarken yaylaya
Geleceğim bekle beni.

Bitsin yürekte sızılar
Çimenlensin tüm yazılar
Meleşirken ak kuzular
Geleceğim bekle beni.

Bir çift küpem var hediye
Alıpta takarsın diye
Yol ver dağlar diye diye
Geleceğim bekle beni.

Gönlüm senden geçmiş değil
Türkü söyler sana bu dil
Sakın verme ele meyil
Geleceğim bekle beni.

AŞIK YENER aşık sana
Ayrılık kâretti cana
Mart çıksında bu Nisana
Geleceğim bekle beni.

BU SEVDANIN SONU

Yıllar yılı sefasını sürdüğüm
Bu sevdanın sonu gelip bitti mi.
Hele bakın ne haldedir nazlı yâr
Kaşlarını birhoş birhoş çattı mı.

Bir fırsat yok hatırını sormaya
Bu komşular cennet yüzü görmeye
Engel çıktı annengile varmaya
Fitne dayın muradına yetti mi.

AŞIK YENER ahdin yerde koymasın
Çok uğraştım emmilerin duymasın
O Saadet yaşlarına doymasın
İfade de bülbül gibi öttü mü.

İŞTE O BENİM

Avare dolaşan bir garip varsa
Sormadan bilin ki, işte o benim.
Dermansız derdine, Lokman ararsa
Sormadan bilin ki, işte o benim.

Bilinmez oralı, ya da buralı
Talihe küsülü, bahtı karalı
Felekten ok yemiş kalbi yaralı
Sormadan bilin ki, işte o benim.

Köhne meyhanenin bir köşesinden
Sıyrılmış dünyanın her neşesinden
Gönlünü oyalar mey şişesinden
Sormadan bilin ki, işte o benim.

Yürüyor önünde bir uzun yol var
Kurumuş bedeni ne yaprak, dal var
AŞIK YENER adlı bir mecnun kul var
Sormadan bilin ki, işte o benim.

O L M A Z

Gurbet kâreyledi öze
Yandı yürek düştü köze
İnanmayın yalan söze
Vefasızdan cânan olmaz.

Umudum boğuldu çölde
Kışta kaldım karlı belde
Birgün ölsem gurbet elde
Ağlayıpda yanan olmaz.

Acı hayat görünür hoş
Beyhudeye durmadan koş
İnsan fani, bu dünya boş
Eğlenecek bir han olmaz.

Divane bu AŞIK YENER
Elinden gelmez bir hüner
Günler geçer, devran döner
Garip ismim anan olmaz.

YALANCI

Yaktı beni gurbet eller
Yüreğime koydu sancı.
Ne sözü var, ne ikrarı
Yalancı o dost yalancı.

Tellâk, çırak konup gider
İçer bâde kanıp gider
Alev alev yanıp gider
Ne kül kalır, ne külhancı.

Keskin keskin bir yel eser.
Asmanın dalların keser
Güller solar, bülbül susar
Ne bağ kalır, ne babancı.

Büyük yerden gelir ferman
Bulunmaz dertlere derman
Ne yolcu uğrar, ne kervan
Ne han kalır, ne de hancı.

AŞIK YENER bir derbeder
Tüm ömrünü etti heder
Hele bir düş, hepsi gider
Ne dost kalır, ne yabancı.

NESİ VAR

Bir güzel dünya var, dünyanın Ay'ı
Sönük yıldızların nesi var hani,
Avcının oku var, okun da yayı
Biçare ceylânın nesi var hani.

Evrenin güneşi, güneşin kendi
İmsakın şafağı, şafağın bendi
Bendin gündüzü var, gündüzün fendi
Issız gecelerin nesi var hani.

Bulutun yağmuru, yağmurun seli
Selin deresi var, derenin gölü
Dalın yaprağı var, yaprağın gülü
Divane bülbülün nesi var hani.

Dağın koyağı var, koyağın kurdu
Kurdun neşesi var, kuzunun derdi
Yozun ağası var, ağanın yurdu
Bigâne çobanın nesi var hani.

Yurdun beyleri var, beyin kölesi
Kölenin köyü var, köyün çilesi
Çilenin yolu var, yolun hilesi
Susuz çeşmelerin nesi var hani.

Lordun bankası var, bankanın pulu
Pulun müdürü var, müdürün kulu
Kulun köpeği var, köpeğin çulu
Avare Memedin nesi var hani.

Aşkın ocağı var, ocağın közü
Közün maşuğu var, maşuğun sözü
Sözün ikrarı var, ikrarın özü
İkrarsız olanın nesi var hani.

Kalbin tüccarı var, tüccarın kârı
Ozanın gönlü var, gönlün efkârı
Hak'kın güzeli var, güzelin yârı
Bu AŞIK YENER'in nesi var hani.

AYRILIK HASRETİ

Sen yoksun yanımda, bu dünyam bir hoş
Kırıldı kanadım dallarda kaldı.
Gezip dolaştığın yerler şimdi boş
Giymediğin yeşil, allar da kaldı.
Senden başkasını etmem baştacı
Sevipde ayrılmak ne kadar acı.

Gör ne hale düştüm ben yana yana
Seven canı hasret koydun canâna
Salla mendilini geleyim sana
Bakarım gözlerim yollarda kaldı.
Yârdan haber getir bana postacı
Sevipde ayrılmak ne kadar acı.

Seneler, mevsimler neşesiz gider
Geçiyor günlerim gam ile keder
AŞIK YENER kulun kaldı derbeder
Sen gittin hasretin kollarda kaldı.
Başımda feleğin şaklar kırbacı
Sevip de ayrılmak ne kadar acı.

YÂRE SESLENİŞ

Bir gün gelir gülşendeki ak gülü
Felek girmiş biçmiş deyi duyarsın.
Aşka gelip zâreyleyen bülbülü
Hâr incitmiş uçmuş deyi duyarsın.

Girme sakın her sevdanın özüne
Düşersin ha ateşine, közüne
Güvenirsen ikrarsızın sözüne
Bu sevdadan geçmiş deyi duyarsın.

Kervan gelir, kervan gider bu yoldan
Aşık olan makam tutar her telden
Saki sunar mey getirir ecelden
Fani dostun içmiş deyi duyarsın.

İnsan yutar kanlı dere bu dere
Nazar ettim, şahit oldum bin kere
Gidilipde, dönülmeyen bir yere
AŞIK YENER göçmüş deyi duyarsın.

YÜCE DAĞA YAĞAN YAĞMUR

Yüce dağa yağan yağmur
Dönüp kar olsun sevdiğim.
Kirpiğin ok, gözün mahmur
Yüzün nur olsun sevdiğim.

Bülbül figân eder güle
Gözyaşları döner sele
İsmini düşürmem dile
Bende sır olsun sevdiğim.

Sevda yanar içimizde
Gelde misafir ol bizde
İkrarımız kalbimizde
Varsın bir olsun sevdiğim.

AŞIK YENER gelip dursa
Ak ellerin yaram sarsa
Senden başka yârim varsa
Gözüm kör olsun sevdiğim.

İŞTE

Hasta yüreğime el vurma doktor
Eriyip eriyip gidiyor işte.
Lokman bile olsan devası yoktur
Çürüyüp çürüyüp gidiyor işte.

Yağmur ile dolu yağdı yoluma
Gurbetlik hasretlik çöktü dalıma
Felek kelepçesin taktı kolumc
Sürüyüp sürüyüp gidiyor işte.

Ben yârden ayrıyım, yâr benden ayrı
Bana kendimin de olmuyor hayrı
Bağımda güllerim açmıyor gayrı
Kuruyup kuruyup gidiyor işte.

Sevgili dost bir çift sözüm var sana
Ettiğin yanına kalsın kâr sana
AŞIK YENER çoktan küstü yâr sana
Farıyıp farıyıp gidiyor işte.

NE VAR BENDE

Gören birhoş birhoş bakar
Bilmiyorum ne var bende.
Bu gariplik beni yakar
Bilmiyorum ne var bende.

Ne ölüyüm, ne diriyim
Avare gezen biriyim
Aşık derler, serseriyim
Bilmiyorum ne var bende.

Coştu gene gönül coştu
Tahammül hududun aştı
Yakın dostlar uzaklaştı
Bilmiyorum ne var bende.

Lânetlerim fes giyeni
Sevmem müridim diyeni
Takkeliler taşlar beni
Bilmiyorum ne var bende.

Meyve vermez dalım kurur
Yâr bile yabancı durur
Her geçen bir tekme vurur
Bilmiyorum ne var bende.

Fabrikatör derici mi
Nabza şerbet verici mi
Faşist miyim, gerici mi
Bilmiyorum ne var bende.

Uçağım yok filo filo
Morfin satmam kilo kilo
Buğdayım yok silo silo
Bilmiyorum ne var bende.

AŞIK YENER ver demedi
Rüşveti asla yemedi
Devlet Baba hiç sevmedi
Bilmiyorum ne var bende.

SOR BENİ

İkrarı yalancı vefasız dostum
Eğle her yolcuyu eğle sor beni.
Varsın ölümüm de elinden olsun
Getir mavzerini çekte vur beni.

Bir ölü misali hayatım cansız
Yüreğim mecalsız, dizim dermansız
İnsafın kurusun senin vicdansız
Ne hallere düştüm, gel de gör beni.

Hergün giriyorum başka biçime
Sanki kar yağıyor her yıl saçıma
Hasretlik kurt gibi girdi içime
Kemirir kemirir hergün yer beni.

Düşerde izime arar bulurdun
Yanıma gelince gönlüm alırdın
Hani görmeyince deli olurdun
Ne çabuk unuttun hain yâr beni.

AŞIK YENER benim yaram derinde
Bu dert beni alır günün birinde
Yerli kaya gibi eller yerinde
Ayırdı sıladan felek bir beni.

ÇARPIK BÜROKRASİ

Söyletmeyin, beyler, gene bizlerde
Bir savaşın yarası var yarası.
Sizlerdeki utanmayan yüzlerde
Silinmeyen karası var karası.

Merhamet yok, vicdan göğe çekilik
Doğru mahcup, utanmazın başı dik
Paylaşarak yutun hele şimdilik
Bu yağmurun borası var borası.

Tıkırında âmirlerin işleri
Ana, baba, oğlu, kızı eşleri
Her fırsatta bilersiniz dişleri
Bilirsiniz, kirası var kirası.

Çekmezsiniz hiç bir işin zahmetin
Umarsınız ganimetin, rahmetin
Koleradan ölen Veli. Ahmet'in
Hep sizlere mirası var mirası.

Bir çaresi yok mudur bu illetin
Bu rezalet dik âlâsı zilletin
Kendi fakir, derdi büyük milletin
Kapışacak parası var parası.

AŞIK YENER davasını bilecek
Sizin ile kozlarını bölecek
Elbet birgün hesap vakti gelecek
Durun hele, sırası var sırası.

HASTAHANEDE KUYRUK VAR

(ARGOLU)

Hasta düştük Asistan bey yatırdı
Şef gelince başladı bir patırdı
Be kardeşim gemini batırdı
Meğer neler döner imiş burada
At tepişir eşşek ölür arada.

Özel hasta için bütün koğuşlar
Papale mi hep kavgalar, döğüşler
İsmi büyük kendi cüzdan söğüşler
Biçareler hep kuryrukta sırada
At tepişir, eşşek ölür arada.

Klinikler çiftliği mi haranın
Şef doktorlar kâhyası mı şuranın
Bir nizamı yok mudur ki buranın
Kan ağlıyor Ahmet, Mehmet sırada
At tepişir, eşşek ölür arada.

Köyden gelmiş beş parası yoktur bey,
Derdi fazla, ateşi de çoktur bey
Hasta ölür insaf eyle doktor bey
Günâh sende, denizde hem de karada
At tepişir, eşşek ölür arada.

Muayene üç sıfırlı tekliğe (Binlira)
Paran çoksa benzetirler kekliğe
Öksüz Hasan düçar olmuş pekliğe
Deva için hep fakirler sırada
At tepişir, eşşek ölür arada.

Ayşe sızlar, Fatma inler yaradan
Tüm servisler taksim olmuş aradan
İşler tıkır sen haber ver paradan
İşçi, köylü yatmak için sırada
At tepişir, eşşek ölür arada.

Millet açsa, şef beyimin karnı tok
Dert dinleyip, halimize bakan yok
Mangır varsa oda boştur, yatak çok
Parasızlar aylar sonra sırada
At tepişir, eşşek ölür arada.

AŞIK YENER sanma böyle kalacak
Çok şeylerin püf noktasın bulacak
Bu sözlere kin tutanlar olacak
Korkum yoktur, buradayım burada
At tepişir, eşşek ölür arada.

YAĞMA HASANIN BÖREĞİ

Kör Memduh'u tevzi başı seçmişler
Siz listede, bizi şöyle geçmişler
Yarın bayram hem kredi açmışlar
Öpüşün ha memur beyler öpüşün.

Birlik yoktur, ikilik var buradan
Maksadınız bizi kovmak şuradan
Tekmeleyin garip çıksın aradan
Tepişin ha memur beyler tepişin.

Âmirlerin forsu ancak bizlere
Düz yürüsek, yan batıyor gözlere
Bu müdürlük yağlı kuyruk sizlere
Yapışın ha memur beyler yapışın.

AŞIK YENER haber verir, duyunuz
Un torbası tamam mıdır sayınız
Yem göndermiş size NİXON dayınız
Kapışın ha memur beyler kapışın.

SÜRGÜN

Bu müdürlük yaramadı
Gene bize yol göründü.
Elim işe varamadı
Gene bize yol göründü.

Kâtibenin çoğu arsız
Kimi yüzsüz kimi ırsız
Memurların hepsi hırsız
Gene bize yol göründü.

Cep yoklanır teker teker
Rüşvet yenir şeker şeker
Müdür hademeyi S .....
Gene bize yol göründü.

Domuzlar kalın burada
Hepiniz erin murada
Başkası var mı sırada
Gene bize yol göründü.

Hep kılarlar sahte namaz
İçleri fesat, beynamaz
AŞIK YENER yaranamaz
Gene bize yol göründü.

HAİN YÂR

Terkeyledim, mekânım yok, yuvam yok
Daha benden neyin kaldı hain yâr.
Senin ile görülecek davam yok
Daha benden neyin kaldı hain yâr.

Yenilmezdim, fendin ile yendirdin
Yanıp tüten ocağımı söndürdün
Boynu bükük öksüzlere döndürdün
Daha benden neyin kaldı zalim yâr

Viran edip bağım, bahçem bozdurdun
Sinemdeki yaralarım azdırdın
Mecnun ettin gurbet gurbet gezdirdin
Daha benden neyin kaldı hain yâr.

Ömür geçti, bahar geçti, yaz geçti
Gönlümdeki sevda geçti, haz geçti
AŞIK YENER senden çoktan vazgeçti
Daha benden neyin kaldı zalim yâr.

KİM BİLİR

Çıkıp gezdim gene gurbet elleri
Gam bahrine daldığımı kim bilir.
Bahçemdeki taze açmış gülleri
Ellerimle yolduğumu kim bilir.

Âşık oldum sözüm düştü her dile
Ömür boyu çekip durdum hep çile
Elem ile, keder ile, dert ile
Taşasıya dolduğumu kim bilir.

Yeter felek, çekme bana süngünü
Teslim oldum, sen kazandın cengini
Gurbet elde hasret ile güngünü
Sararıpda solduğumu kim bilir.

Ben yârimin ay yüzünü görmezsem
Ayağına gidip yüzüm sürmezsem
Bir canım var yâr yoluna vermezsem
AŞIK YENER olduğumu kim bilir.

BİZİM KÖYDE

Anadolu Köylerinde

Yağmur yağar seller coşar
Bizim köyde bizim köyde.
Perişanlık baştan aşar
Bizim köyde bizim köyde.

Kerpiç evler sıra sıra
Ağa her ay alır kira
Kız başlığı yüzbin lira
Bizim köyde bizim köyde.

Erkekler kalınca naçar
Çekip gurbet ele kaçar
Ekini karılar biçer
Bizim köyde bizim köyde.

Halkı uysal halim, salim
Ne doktor var, ne de âlim
Muhtar, Ağadan da zalim
Bizim köyde bizim köyde.

Dert dizili kıta kıta
Solar oruç tuta tuta
Kağnı en hızlı vasıta
Bizim köyde bizim köyde.

AŞIK YENER sözüm haktır
Halden bilmez cahil çoktur
Üç cami var okul yoktur
Bizim köyde bizim köyde.

KAL GÜLE GÜLE

Cefasın çektiğim gül yüzlü yârim
İşte gidiyorum kal güle güle.
Ben bu yaylalardan murat almadım
Var sen muradını al güle güle.

Sırma saçlarını nazla tarama
Tabip olsan bile bakma yarama
Dönmem bundan sonra beni arama
Git de yâdellerin ol güle güle.

AŞIK YENER bir gün kalıpda darda
Ölüp gider ise yağmurda, karda
İster gonca gonca açıl baharda
İster güz gelsin de sol güle güle.

GURBET YOLLARI

Sıladan ayrılan yollar
Çeker gider gurbet gurbet.
Ayrılık ateşi özü
Yakar gider gurbet gurbet.

Bir yiğit kalırsa darda
Sığmaz olur eve yurda
Eşi, sevgiliyi kor da
Çıkar gider gurbet gurbet.

Dualar geçmez makbule
Söner yürekteki şûle
Yaşlı gözler bir meçhule
Bakar gider gurbet gurbet.

Garip baş muhtaç öğüde
Oturup başlar ağıda
Kalem derdini kâğıda
Döker gider gurbet gurbet.

Nazlı yârin göğsü benli
Benim gibi yaslı gönlü
Yâdelin gülü dikenli
Kokar gider gurbet gurbet.

Bizim eller yayla yaylar
Gurbette geçmiyor aylar
Bahar gelip coşan çaylar
Akar gider gurbet gurbet.

Döne çarkı devran döne
Bugünü uymuyor düne
AŞIK YENER günden güne
Çöker gider gurbet gurbet.

YALVARIŞ

Elde değil bu aşk beni koymuyor
Âşık gönlüm kız yüzüne doymuyor
Bakışların bulgur bulgur kaynıyor
Ahu göze, yay kaşına kurbanım.

Siyeçli bağ şu yamaçlar, karşılar
Hayran sana dolaştığın çarşılar
Yalvarmamı sitem ile karşılar
Gülüp dudak büküşüne kurbanım.

Mecnun oldum sevdan ile gezerek
Ozan oldum sana şiir yazarak
Altınları sıra sıra dizerek
Ak gerdana takışına kurbanım.

Sallanarak bize doğru gel erken
Gönlüm coşar sen karşımdan gülerken
Testi takıp akpınara giderken
Dönüp dönüp bakışına kurbanım.

Arttı derdim sayısı çok, sayılmaz
Şekva edip elâleme yayılmaz
İşve ile konuşmana doyulmaz
Tatlı diller döküşüne kurbanım.

Gitme benden gayrilerin yanına
Girme yârim âşığıyın kanına
Seyretmeye kapınızın önüne
Akşam akşam çıkışına kurbanım.

İkrar veren cayar mı hiç sözünde
Benim gibi yansın senin özün de
Sırma saçın tel tel olmuş yüzünde
Burca burca kokuşuna kurbanım.

AŞIK YENER senin için yaşıyor
Deli gönlüm çaylar gibi coşuyor
İşlemeli oya takmış taşıyor
Ak ellerin nakışına kurbanım.

BENİ

—Cinaslı şiir—

Hiç onar mı hasret çeken
Feleğin goncası diken
Düz yollarda yürür iken
Yuvarladı yara beni.

Felek sapladı hançerin
Yara açtı derin derin
Gözü çıksın bu kaderin
Hasret koydu yâra beni.

Yârimden dilerim özür
Ben köleyim, kendi vezir
Yolunda olayım nezir
Lime lime yara beni.

Olmaz AŞIK YENER olmaz
Bu dünyaya gelen kalmaz
İlâçtan, merhemden almaz
Öldürür bu yara beni.

ELE NE

Bir sevgilim var benim
Dili sitemkâr, benim
Gönül benim, yâr benim
Sevdi isem ele ne.

Kapısından geçmişsem
Yâr elinden içmişsem
Ben Lâle'yi seçmişsem
Sümbüle ne, gül ne.

Yâr türküsü dilimde
Bir tek o, emelimde
Aşkın sazı elimde
Kemandaki tele ne.

Yâr kalem kaşlı ise
Hançer bakışlı ise
Mühür göz yaşlı ise
Yağmura ne, sele ne.

Çilelerim dolmuşsa
Can, cananı bulmuşsa
O yâr benim olmuşsa
Şu kıskanç bülbüle ne.

AŞIK YENER olmuşsam
Hasret hasret dolmuşsam
Yâr köyüne gelmişsem
Şu eldeki çile ne.

BEN DEĞİL MİYİM

Diploma cebinde, kalem eelinde
Her yerde kovulan ben değil miyim.
Yokluğun şeleği hergün belinde
Yurtta yurtsuz kalan ben değil miyim.

Vurguncular kurar yağma şöleni
Düşünmez açlıktan düşüp öleni
Yurdu parselleyip sonra böleni
Görüp kinle dolan ben değil miyim.

Tek göz evim yok ki içine girem
Toprak tabanına bir hasır serem
Büyük oğlan kansız, küçüğü verem
Günden güne solan ben değil miyim.

Rüşvetçiye hesap sorduğum için
Hırsıza ağır taş vurduğum için
Zalimlere karşı durduğum için
Her yıl sürgün olan ben değil miyim.

AŞIK YENER söyler hem bile bile
Halkının derdini getirir dile
Mızrabı sazında vurupda tele
Coşa coşa çalan ben değil miyim.

CEVAP

—Emin Özbay'ın bana taşlama şiiri yazması üzerine—

Şair deyi koyma kendin sıraya
Kirpi gibi büzülürsün dikkât et.
Safkan atla gel girme bir araya
Tekme yerde ezilirsin dikkât et.

Bilemezsin şairliğin (Ş) sini
Hiciv nedir, seçemezsin (H) sini
İyi dinle ehli irfan sesini
Her mecliste bozulursun dikkât et.

Hey serseri şaire diş bilersin
Dosta bakmaz, düşmanına gülersin
Yalnız kalmış koyun gibi melersin
Çöle düşer yoz olursun dikkât et.

Coşup durma, gelir bendin yıkarım
Mum yakarda ahvaline bakarım
Maymun diye sana kuyruk takarım
Sonra elde koz olursun dikkât et.

(İt) demişin, bu söz beni yıkmaz ki
İt dilinden düzgün kelâm çıkmaz ki
Kimse senin kusuruna bakmaz ki
Silinecek bez olursun dikkât et.

Aman takma beygir etin şişlere *(Kendisi Tatar ya)*
Tüm kediler takılırlar peşlere
Burnun sokma bilmediğin işlere
Bir köşede büzülürsün dikkât et.

Donkişot'tan söz açarsın, dayın mı
Katolikler ecdadın mı, soyun mu
Ukalâlık senin esas huyun mu
Pişman olur üzülürsün dikkât et.

Aruz, hece, divandan söz açarım
Vezin, redif, kafiyeden seçerim
Dağ olsan da üzerinden geçerim
Âlem çiğner düz olursun dikkât et.

Cahil sanıp sakın beni görme hor
Bu ozanlık yakan alev, hem de kor
Aşıklarla uğraşması gayet zor
Ufalırda toz olursun dikkât et.

Aman dostum doğru söze darılma
Derme, çatma şiir yazıp kurulma
Tartışıpta boş boşuna yorulma
Suya değmiş tuz olursun dikkât et.

İçemezsin AŞIK YENER nehrinden
Boğulursun ummanından, bahrinden
Birgün düşer ölürsünde kahrinden
Gazeteye yazılırsın dikkât et.

ARZ-I NAME

—Dairemiz mutemedi Emin Özbay'dan ödünç para isteme şiiri—

İşler bozuk, gene girdik girdaba
İnsafa gel Emin Özbay insafa.
Hürmet sana sayın abi merhaba,
İnsafa gel Emin Özbay insafa.

Asker oğlan dönemiyor kıt'aya
Küsüp durur ana ile ataya
Nazım geçmez senden daha öteye
İnsafa gel Emin Özbay insafa.

Düşer yola gelirim bu Saray'a
Dertler girer dizi dizi sıraya
İlki yakam gelmiyor bir araya
İnsafa gel Emin Özbay insafa.

Bu şehirin biz zevkine ermedik
Temmuz geldi denizine girmedik
Mevsim geçti meyve yüzü görmedik
İnsafa gel Emin Özbay insafa.

Yoksulluğa daldık gittik bu sıra
Taciz olup kalmayasın kusura
Yalvarmanın bin tanesi bir para
İnsafa gel Emin Özbay insafa.

Düzen tutmaz temelimiz tümden bok
Birbirinden üstün derdim gayet çok
İlâç gerek, almak için param yok
İnsafa gel Emin Özbay insafa.

Kimsem yoktur hallerimi dökecek
Güç kalmadı bu cefayı çekecek
Pahalılık belimizi bükecek
İnsafa gel Emin Özbay insafa.

Üçyüz lira verir isen ne deriz
Elbetteki sana dua ederiz
Ölmez isek ay başında öderiz
İnsafa gel Emin Özbay insafa.

Cepler delik cüzdan bomboş zevalde
İş bitirmek sevap olur her halde
AŞIK YENER naçizane bu halde
İnsafa gel Emin Özbay insafa.

HANİ

Hani bu yaylanın gürgen, meşesi
Bahar ayı coşan gök seller hani.
Hani şu gönlümün zevki, neşesi
Bahçemizde açan ak güller hani.

Şafakla tanyeri tüllenir al al
Fidan hayat bulur uzanır dal dal
Hürriyet âşığı eşsiz general
İnkilâpçı Cemal Gürsel'ler hani

Vatan, millet için çalıştı candan
Dünya devletleri korkardı O'ndan
Yurdumun Ata'sı yiğit kumandan
Kahraman Mustafa Kemal'ler hani.

Ağlar Ehlibeyt yüreği dağlı
Kerbelâ çölünde elleri bağlı
Peygamber torunu Ali'nin oğlu
Fadime'den biten çift güller hani

Gönül gel uyuma sen seni tanı
Bak toprak oluyor Hakan'ı, Han'ı
Sivas ellerinin seçkin ozanı
Pir Sultan'lar, Aşık Veysel'ler hani.

AŞIK YENER düştü gurbet eline
Dostumuz mu var ki kıymet biline
Dönüp gidemedim Maraş iline
Bizim ele giden toz yollar hani.

HAN ASLI MISIN

Yanağı gamzeli, gözü sürmelim
Islanmış kirpiğin sen yaslı mısın.
Merhameti kısa eşsiz sevgilim
Beni öldürmeye havaslı mısın.

Sensin rakiplerin sözüne uyan
Beni ağlatırsan al kana boyan
Aşık Pir Sultan'ın canına kıyan
Yoksa eli kanlı Sivas'lı mısın.

Sana malûm AŞIK YENER'in hali
Kovupta kapında alma vebali
Yanarım aşkınla Kerem misali
Sen de Keşiş kızı Han Aslı mısın.

DOKUNUR

El sözünden yeğin sakla yâr seni
Diller gelir al yanağa dokunur.
Has bahçede gezsen bile istemem
Güller gelir al yanağa dokunur.

Moda mıdır mor yazmalar bağlamak
Bağlayıpta dertli sinem dağlamak
Yakışır mı elâ göze ağlamak
Seller gelir al yanağa dokunur.

Yüce dağlar bulutların ağıtır
Yağmur yağar yaylaların soğutur
Seher yeli zülüflerin dağıtır
Teller gelir al yanağa dokunur.

Nazlı yârim naz eyleme gel hele
Düğün, bayram dolaşalım elele
AŞIK YENER yenilirse ecele
Eller gelir al yanağa dokunur.

MARİYA

Kız Mariya Mariya geçme sen bu sokaktan
Sana semtin gençleri âşık oldular çoktan
Herkes sana kendini eş biliyor hiç yoktan
Galata'nın köprüsü, Karaköy'ün limanı
Yoktur bu Rum kızının ne dini, ne imanı.

Dil döküşü başkadır, cefaları naz gibi
Cebini, cüzdanını soydukları az gibi
Elinde yolundular çok mösyöler kaz gibi
Galata'nın köprüsü, Karaköy'ün limanı
Yoktur bu Rum kızının ne dini, ne imanı.

AŞIK YENER gördü hep, çok şeyler geldi geçti
Boğaz'da su yerine viski, şampanya içti
Ada'da oynaş tuttu, Beyoğlu'nda eş seçti
Galata'nın köprüsü, Karaköy'ün limanı
Yoktur bu Rum kızının ne dini, ne imanı.

NASİHAT

Dostlarım sizlere olsun nasihat
Dikensiz tarlanın düzünü alın.
Ataşi yakmasın eyleyin rahat
Fesat ocağının közünü alın.

Duman karlı dağın başına ağar
Bulut olmayınca yağmur mu yağar
Gezginci karıdan hatun mu doğar
Anasına bakıp, kızını alın.

Bilmezin, bilenle bir olmaz hali
İlim görmemişten olur mu Vâli
Şöylece koklayın arı misâli
Sonra bir çiçeğin özünü alın.

Sanmayın kötüyla müşkül hallolur
On derdin var ise artar ellolur
Renginden kumaşın cinsi bellolur
Kenarına bakıp bezini alın.

Gönlü aşkınızla taşıp, dolsa da
Her yerde arayıp sizi bulsa da
Çirkinin sevgisi şifa olsa da
Güzelin belâlı nazını alın.

Bir musibet gelip bir yere çökse
Ayağını çekmez, elini çekse
Eğer bir nasihat almak gerekse
Bu AŞIK YENER'in sözünü alın.

SATAR

Esnaflık eylese bir südü bozuk
İyilik düşünmez, namertlik satar.
Getirip makama oturtsan onu
Zulmeder etrafa, tüm sertlik satar.

Dinleyin bu sözü kardeş, bacılar
Anasız yavrudan çıkmaz acılar
Evi et görmeyen sersem avcılar
Pazarda ya ördek, ya keklik satar.

Nâdan olan aşkın meyin içemez
Bir şiir okusan, veznin seçemez
Evinde karıya sözü geçemez
Gelir de ellere erkeklik satar.

Yalancılık şimdi makbul bir hüner
Bu düzenin çarkı hep böyle döner
Yolundan döner mi hiç AŞIK YENER
Meydanda saz ile hep mertlik satar.

GİDİYOR

Serseri şairim, mecnun âşığım
Derbeder halime ben de şaşığım
Hayal alevlerim, umut ışığım
Şavk vermeden sönüp sönüp gidiyor.

Maziye gömüldü yalancı sözler
Ne baban hatırlar, ne annen özler
Bacı, kardeş, eş, dost âşina yüzler
Hiç bakmadan dönüp dönüp gidiyor.

Boş dünyada paye verir zâtına
Merasimle çıkılanlar katına
Şu tabut denilen ecel atına
Bakıyorsun binip binip gidiyor.

Her geceler sıla girer düşüne
Elemi, kederi takmış peşine
Düşmüş gurbet elin kor ateşine
AŞIK YENER yanıp yanıp gidiyor.

VAZ GEÇ SEVGİLİM

Buram buram sevda tüten
Ok kirpikli
Sırma saçlı
Kömür gözlü
Sevgilim.
Bilmem ki,
Nesine gönül verdin
1928 model bir ozanın.
Kar yağmış saçlarına mı,
Izdırap yüklü hasta kalbine mi,
Meşakkât çizgileriyle bezenmiş yüzüne mi,
Taksit taksit tükenmekte olan ömrüne mi.
Söyle sevgili söyle.
Sana yazık olmuyor mu böyle.
Yirmiyin baharında
Melek yüzlü güzelliğine,
Cıvıl cıvıl şenlik dolu gönlüne,
Sevdana,
Sevgine.
Vaz geç sevgili
Vaz geç.
Bu sevdadan.
Ben beni
Sana lâyık göremem ki
Dünyadan.

DAĞLAR

Bu gurbet ellerde dert aldı beni
Derdimi ben kime dökeyim dağlar.
Nisan ayı gelsin donatsın seni
Varıp doyasıya bakayım dağlar.

Yel vursun dumanın düze sürüsün
Koyağında namlı karın erisin
Çevre yanın mor sümbüller bürüsün
Gelip otağına çökeyim dağlar.

Yolun çekip gider yokuşlu, dikli
Suyun akıp iner dereli, büklü
Gene keder yüklü, gene gam yüklü
Kervanım ben size çekeyim dağlar.

Hani yârin sözü ahdü-peymanlı
Beklerim yolları gönlüm gümanlı
Garip başım sizin gibi dumanlı
Dumanlı yaylana çıkayım dağlar.

AŞIK YENER benim Has Aslı'm kayıp
Ağlasam dostlardan, düşmandan ayıp
Dertli Kerem gibi bir ateş koyup
Ben beni sinende yakayım dağlar.

MEKTUP SELÂM GÖTÜR

Gene özler oldu gönlüm sılayı
Mektup selâm götür bizim ellere
Doldurdum gurbette yılları, ayı
Mektup selâm götür bizim ellere.

Çimene bezensin Afşin ovası
Serin serin essin yayla havası
Yıkıldı gönlümün köşkü, yuvası
Mektup selâm götür bizini ellere.

Karlı Binboğa'nın dumanlı başı
Gurbette çağlıyor gözümün yaşı
On yıldır görmedim yâran, yoldaşı
Mektup selâm götür bizim ellere.

Hurman'ın etrafı bahçeli, bağlı
Kuru Han'ın üstü meşeli dağlı
Menekşe kokulu, nergiz otağlı
Mektup selâm götür bizim ellere.

Mektup bu dileğim sana emanet
Kurbanın olayım etme ihanet
Bahtın açık olsun, yolun selâmet
Mektup selâm götür bizim ellere.

AŞIK YENER dili söyler çok kelâm
Neşem yok, dert ise oldu müptelâm
Ölenlere rahmet, sağlara selâm
Mektup selâm götür bizim ellere.

KOVULUŞ DESTANI

İnsan kadri bilmez sahte yiğitler
Silindi kalbimde bütün ümitler
Paraya tapınan itoğlu itler
Kış günü hiç insan kovulur muydu
Düzen ile baştan savulur muydu.

Tefeci pezevenk Kaso Ramazan
Ettiğin içimden çıkmıyor bir an
Hısımını evden kovar mı insan
Kış günü hiç insan kovulur muydu
Düzen ile baştan savulur muydu.

Kız tilki düzenli kurnaz Hatice
Bana oyun yaptın sen nice nice
Hoşuna mı gitti böyle netice
Kış günü hiç insan kovulur muydu
Düzen ile baştan savulur muydu.

Ulan kalsın sana vizzirik Kenan
Ben dertten yüzerken sen giyin donan
Yaptığını yapmaz Fransız, Yunan
Kış günü hiç insan kovulur muydu
Düzen ile baştan savulur muydu.

Oy yılan bakışlı Ordu'lu gelin
Gözüne mil girsin, çürüsün dilin
Töresi bu muydu şu sizin elin
Kış günü hiç insan kovulur muydu
Düzen ile baştan savulur muydu.

Bilmem ki Lâz Arif neden gelmedi
Umduğum umutlar yerin almadı
Bin dileğim vardı biri olmadı
Kış günü hiç insan kovulur muydu
Düzen ile baştan savulur muydu.

Dayın kurban sana mühendis Osman
İşler bozuk düzen, haller pek yaman
Kaygılı günlerle geçiyor zaman
Kış günü hiç insan kovulur muydu
Düzen ile baştan savulur muydu.

Akıllı Saadet canım yeğenim
Söyle, sizden başka kimim var benim
Beni çok severdin, vardı güvenim
Kış günü hiç insan kovulur muydu
Düzen ile baştan savulur muydu.

Köpek Nizamettin benzer babaya
Tavrı, hareketi kaba kabaya
Eşşek kulakları benzer yabaya
Kış günü hiç insan kovulur muydu
Düzen ile baştan savulur muydu.

Taner'i severim candan, gönülden
O küçüktür daha ne gelir elden
Gönlüm coştu gene çalar her telden
Kış günü hiç insan kovulur muydu
Düzen ile baştan savulur muydu.

Gülümser'e küsmem çocuktur daha
Yeşil gözlerine biçilmez paha
İşte gidiyorum gelmem bir daha
Kış günü hiç insan kovulur muydu
Düzen ile baştan savulur muydu.

AŞIK YENER yedi yeğen dayısı
Azalmaz derdinin artar sayısı
Sözüm tekrar sana Sülo ayısı
Kış günü hiç insan kovulur muydu
Düzen ile baştan savulur muydu.

FERMANI

Ozan kardeşim Aşık Fermani'ye

Gel çekip gidelim bizim ellere
İstanbul'un zevki kaçtı Fermani.
Binboğa dağının karı eridi
Lâlesi, sümbülü açtı Fermani.

Coştu bizim elin deresi, çayı
Bir bahar kokusu sardı her şeyi
Benim Tanır, senin Ağcaşar köyü
Şimdi yaylalara göçtü Fermani

Ovada açıldı al-pembe güller
Çimene bezendi o karlı beller
Eli al kınalı dilber güzeller
Soğuk sularını içti Fermani.

Gönül özler oldu eski günleri
Neşeli bayramlar, şen düğünleri
Başı mor poşulu Kürt gelinleri
Kuzuyu sürüden seçti Fermani.

Köyler cennet oldu her köşesiyle
Gençler zevke geldi aşk neşesiyle
Dilinde bir türkü yanık sesiyle
Girip yoncaları biçti Fermani.

Aşiret Ağası soyun var senin
İnsanlıkla dolu huyun var senin
Bir selviye benzer boyun var senin
Benimse gençliğim geçti Fermani.

AŞIK YENER gene sılayı andı
Yıllardır gurbette hasretle yandı
Şimdi yavru kuşlar hep kanatlandı
Neşeli neşeli uçtu Fermani.

VAZGEÇ GÖNÜL

Sevdin ama, sevilmedin
Vazgeç gönül bu sevdadan.
Âşık olalı gülmedin
Vazgeç gönül bu sevdadan.

Geçip gitti gençlik çağın
Hep işlerin darmadağın
Bozuldu siyecin, bağın
Vazgeç gönül bu sevdadan.

Cevherle tartılsın başın
Kıymeti var ağır taşın
Zaten kırkı geçti yaşın
Vazgeç gönül bu sevdadan.

AŞIK YENER âşık oldun
Felekten bir gün mü çaldın
Sevipde murat mı aldın
Vazgeç gönül bu sevdadan.

SANA BENZER

Güzelliği ile övünen güzel
Benim, sana benzer sevgilim vardı.
Ben sizin ellere gelmeden ezel
Benim, sana benzer sevgilim vardı.

Gülüşü katardı ömüre ömür
Bakışları niyaz, sözleri emir
Kirpikleri ok ok, gözleri kömür
Benim, sana benzer sevgilim vardı.

Telli Turna gibi uçmaz enginde
Gamzeli yanağı gülün renginde
Bir melek misâli, senin denginde
Benim, sana benzer sevgilim vardı.

AŞIK YENER söyler coşarda bazı
Dilinde şiiri, elinde sazı
Tıpkı senin gibi edası, nazı
Benim, sana benzer sevgilim vardı.

GİTTİ

İçimde toplanan hasret yaşları
Gözlerimden coşup sel oldu gitti.
Döğünüp bağrıma vurdum taşları
Umut dağlarımız çöl oldu gitti.

O dost, dost mu bize, bilmem kinli mi
Yoksa Aslı gibi gâvur dinli mi
Karlı dağlar kadar yüce gönlümü
Çiğneyip geçtide yol oldu gitti.

Dolaştım gurbette nice bir diyar
Gecelerim zından, günüm âhuzar
Ayrılıp yanımdan gitmez iken yâr
Şimdi bize ırak el oldu gitti.

Dumanlı dağların yolu çetinden
Vefa yok dostların merhametinden
Gurbetin derdinden, yâr hasretinden
Garip AŞIK YENER del-oldu gitti.

İNANMAYIN YALANCIDIR

Var gününde güvenmeyin varlığa
İnanmayın, yalancıdır yalancı.
Yok olurda düşersiniz darlığa
İnanmayın, yalancıdır yalancı.

Var gününde ahbap, yâren çok olur
Dar gününde hep dağılır yok olur,
Dostun sözü yara açan ok olur.
İnanmayın, yalancıdır yalancı

Zından olur yarsız geçen dünyalar
Garip gönül kendi kendin oyalar
Gençlik çağı yüze gülen aynalar
İnanmayın, yalancıdır yalancı.

Bir felek var gülistanı biçiyor
Ne yaprağın, ne goncasın seçiyor
Fani ömür işte gelip geçiyor
İnanmayın, yalancıdır yalancı.

Aşk gireli AŞIK YENER özüne
Düşüp yandı bir dilberin közüne
Vefasızın ikrarına, sözüne
İnanmayın, yalancıdır yalancı

GÖNLÜM BOŞ GENE

Bayram, seyran olsa düğün kurulsa
Olmuyor gurbette gönlüm hoş gene.
Bahar ayı coşan çaylar durulsa
Benim her dertlere derdim baş gene.

Mecnun'um Leylâ'ya taptım tapalı
Garibim sıladan koptum kopalı
Dönüp gidem desem yollar kapalı
Binboğa dağları boran, kış gene.

AŞIK YENER duam kabul olmadı
Dilekler diledim yerin almadı
Ağlasam avutan kimsem kalmadı
Gözüm dolu dolu, gönlüm boş gene.

SANKİ

Otobüs yanaşır Bayırçeşme'ye
Sana geldim idi derdim deşmeye
Gönlün havalarda, bilmem ki niye
Kulları yaratan Hak mısın san ki.

Yün hırka giymişin allı desende
Aklım, fikrim, gönlüm, kalbim hep sende
Mecnun'un misali bir aşk var bende
Kız sen Leylâ kadar yok musun sanki.

Bin güzel içinde seni seçerim
Yoluna koyduğum candan geçerim
Annen vermez ise alır kaçarım
Bir AŞIK YENER'e çok musun sanki.

KÂRIN NE

Ahdi yalan, düşmanlığı sahici
Soysuzluğun bildirmekten kârin ne.
Ara yerde hiç bir sebep yok iken
Muhabbetin kaldırmaktan kârın ne.

Gitmez iken bin kitaplı âlime
Gönül verdim senin gibi zalime
İnsaf eyle, şu perişan halime
Elâlemi güldürmekten kârın ne.

Küskünlüğün bu sitemin yine mi
Barışmamız beşyüze mi, bine mi
Ok kirpiğe hedef edip sinemi
Hasta kalbim deldirmekten kârın ne.

Döneri bu yalan dünya döneri
Böyle midir kız soyuyun hüneri
Hasretinle garip AŞIK YENER'i
Yakıp yakıp öldürmekten kârın ne.

PARA

Her kapının anahtarı
Para para para para.
Bu zamanın namus, arı
Para para para para.

Bütün varlıkların özü
Âlimlerin aklı, gözü
Napolyon demiş bu sözü:
«Para para para para»

Uzun yaş farkın kaldırır
Yaşlıya genç kız aldırır
Kırk gün de davul çaldırır
Para para para para.

Arkadaşlık, samimiyet
Hayat, itibar, haysiyet
Kan bedeli olur diyet
Para para para para.

Kâbe, kitap, mezhep, iman
Rütbe, ünvan, makam, nişan,
Hatır, gönül, şerefle, şan
Para para para para.

Kraliçenin baştacı
Tüm dertlerin, tek ilâcı
Ana, baba, kardeş, bacı
Para para para para.

AŞIK YENER yâre tapar
Pula tapan yoldan sapar
Mebus, bakan başkan yapar
Para para para para.

YÂR SAÇLARINI

Bir teli bin deste sırmaya bedel
Bir aynaya bakda gör saçlarını.
Sevip, okşamasın yabancı bir el
Kurbanın olayım yâr, saçlarını.

Haber sal aşılmaz dağlar aşayım
Bahar seli gibi coşup, taşayım
İzin ver kapında köle yaşayım
Kement et koluma sar saçlarını.

Senin gönlün benzer benim aynıma
Yaş kırkı geçmeden gel bir koynuma
Getir ipek ipek dola boynuma
Düşüp ağartmadan kar saçlarını.

AŞIK YENER gene yaylaya çıkam
Çıkıpda yârimin yoluna bakam
Getir deste deste sümbüller takam
Tara elvan elvan ör saçlarını.

MAZİDEKİ SEVGİLİYE

Rastlarsın sinemde küllenen aşka
El vurup yaramı sararsın eğer.
Bendeki sevginin gülleri başka
Sararıp, solmadan derersen eğer.

Ben Mecnun, sen Leylâ koşar, koşturur
Gözümden boşanan seli coşturur
Terkettiğin gönül hâlâ boş durur
Dönüp de içine girersen eğer.

Bu sevda içimde değil ki yeni
Bilirsin ezeli severim seni
Aynaya baktıkça hatırla beni
Ak düşen saçların tararsan eğer.

Dertler düğümlendi biri birine
Felek hançerini vurdu derine
Bir mezar bulursun cismim yerine
Bir kaç zaman sonra ararsan eğer.

Beklerim haberin getirmez posta
Ne Nisan ayında, ne Ağustosta
Gurbet ellerinde matemde, yasta
AŞIK YENER kulun sorarsan eğer.

SILADAN GELEN MEKTUP

Buyün ben bir mektup aldım sıladan
Hurman çayı coşup aktı yazılı.
Tanır dağlarının karı eridi
Nevruzu, sümbülü çıktı yazılı.

Söylenir dillerde destanın, koşman
Yurdundan ayrılan olmaz mı pişman
Dostlar ağlar iken, sevindi düşman
Ellerine kına yaktı yazılı.

Vakitsiz gazelin döktü söğütler
Nice gözyaşları, nice ağıtlar
Nice ak gelinler, nice yiğitler
Dünyada göçünü çekti yazılı.

Atmaca kuşunun çıkmaz konarı
Gurbete çıkanın olmaz yanarı
Senin çok sevdiğin Boğazpınarı
Akıp dertlerini döktü yazılı.

Gene özler oldu gönlüm sılamı
Bu gurbet başımda dert mi, belâ mı
O yâr bizim ile kesmiş selâmı
Ayrılık gününün vakti yazılı.

Umut tümden kırık, hayat derbeder
Gençliğim beyhude hep oldu heder
AŞIK YENER çeker hergün gam, keder
Hasretlik boynunu büktü yazılı.

EFKÂR

Gene çöktü gam, gasavet
Efkârlıyım bugün bugün.
Gönül rüzgâr, yâre hasret
Esip durur yeğin yeğin.

Dosta ırağım gelemem
Şaşkınım yolum bilemem
Eller güler, ben gülemem
Bayram bayram, düğün düğün.

Geçti ömrün ilkbaharı
Gazel oldu sarı sarı
Başımda dert bulutları
Kümelendi yığın yığın.

AŞIK YENER kanın serdi
Cananına canın verdi
Yâr hasreti, sıla derdi
Yüreğimde düğüm düğüm.

ZAMAN EYVAH

Günler, aylar, yıllar derken
Geçip gitti zaman eyvah...
Beni derde koyup erken
Uçup gitti zaman eyvah...

Elin taktı kanca gibi
Soldurdu bir gonca gibi
Gençliğimi yonca gibi
Biçip gitti zaman eyvah...

Hep azdırdı yaramızı
Hem de bahtı karamızı
Çok dostlarla aramızı
Açıp gitti zaman eyvah...

Saçlarım ağarttı tel tel
Ben ağladım, gülerken el
Gözyaşlarım eyledi sel
İçip gitti zaman eyvah..

Yaş ellinin üzerinde
Köz düştü yaktı derinde
Kül kaldı çadır yerinde
Göçüp gitti zaman eyvah...

Söyle AŞIK YENER dilden,
Sazın makam tutsun telden
Yalvarsan ne gelir elden
Kaçıp gitti zaman eyvah...

B U K İ T A P

Kırk yıllık göz nuru, el emeğiyle
Güç belâ meydana geldi bu kitap.
Bazen sevgi, övgü, bazen taşlama
Bazen çile çile doldu bu kitap.

Devlet Baba yaptı kâğıda çok zam
Bize yüklediler gam üstüne gam
İstifçiler aldı nam üstüne nam
Zamlardan payını aldı bu kitap.

AŞIK YENER biraz benliğin buldu
Gülemeyen yüzü bir nebze güldü
Gönlünün dileği yerine geldi
Dostların elini buldu bu kitap.

V E D A (2)

Tanır Ağaları şu güzel Tanır
İşte gidiyorum hep sizin olsun.
Ne bir mülk davam var, ne de bir sınır
İşte gidiyorum hep sizin olsun.

Sümbülü nergizi yaylası, dağı
Ovası, çimeni, bahçesi, bağı
Sarayı konağı, evi ocağı
İşte gidiyorum hep sizin olsun.

Meclisi, derneği sohbeti, sözü
Ayrandede, Havsa pınarın gözü
Göğcebel, Kuruhan, Yoncalık düzü
İşte gidiyorum hep sizin olsun.

Kırıldı gönlümün fağfur şişesi
Şen olsun Tanır'ın dört bir köşesi
Düğünü, bayramı zevki, neşesi
İşte gidiyorum hep sizin olsun.

Yayla çiçekleri gönül dermanı
Yüce dağlarının yeşil ormanı
Ağca pınarları, mavi Hurman'ı
İşte gidiyorum hep sizin olsun.

Ağardı saçlarım, ellibeş sinim
Yoktur hiç kimseye garazım, kinim
Bu karalı bahtım yoldaşım benim
İşte gidiyorum hep sizin olsun.

İşretli meclisi, kasesi, camı
Sağlığı, varlığı, şöhreti, namı
Nişanı, rütbesi, mevki, makamı
İşte gidiyorum hep sizin olsun.

Felek güldürmedi, talihim kötü
Varsın sizin olsun mülkü, serveti
Gurbet beni bilir, ben de gurbeti
İşte gidiyorum hep sizin olsun.

Aylarım, yıllarım doldu ahüzar
Ömür geçip gitti mevsim sonbahar
Ayrılıktan başka bir de ölüm var
İşte gidiyorum hep sizin olsun.

AŞIK YENER ismim dilde söyleyin
O'da bu Tanır'ın çocuğu deyin
Çok tuz ekmek yedik, helâl eyleyin
İşte gidiyorum hep sizin olsun.

KİM VAR Kİ

Mebus beyler sizin meclisinizde
Deyin hele sizden başka kim var ki.
«Ebedî»lik hakkı var kiminizde
Deyin hele sizden başka kim var ki.

Kiminiz Avukat, kiminiz Doktor
Kiminizde vatan aşkı hiç yoktur
Merhameti kısa, vurgunu çoktur
Deyin hele sizden başka kim var ki.

Müteahhit, patron, yüksek bürokrat
Mimar, mühendise ne büyük murat
Yağmaya üşüşen bulunca fırsat
Deyin hele sizden başka kim var ki.

Kiminiz var ölene dek temelli
Kontenjan var, seçimle de yüzelli
Meclisleri çiftlik yapan besbelli
Deyin hele sizden başka kim var ki.

450 mebussunuz seçimde
Yalancıdır hepiniz o biçimde
Soruyorum saklamadan içimde
Deyin hele sizden başka kim var ki.

Kiminizin dizi dizi köyleri
Hep siz alın dünyadaki şeyleri
Ortaçağ artığı, derebeyleri
Deyin hele sizden başka kim var ki.

Çoklarınız yoklamada bulunmaz
Avrupa'yı gezmezseniz olunmaz
Günâhı çok cenazesi kılınmaz
Deyin hele sizden başka kim var ki.

Sözleriniz hep soyut'lu, somut'lu
Özveri'li, İ.M.F. li, umut'lu
Halk aç iken, oğlu, kızı çok mutlu
Deyin hele sizden başka kim var ki.

Kanunlarda kof maddeler gani ya
Halktan yok ki halk hakkını tanıya
İşçi, köylü, emekçiler hani ya
Deyin hele sizden başka kim var ki.

Ezilenler, aç olanlar yok orda
Yoksulluktan eleğimiz duvarda
Maaş kırkbin, yaşantınız hovarda
Deyin hele sizden başka kim var ki.

Kiminiz var partisinden atılan
Çıkar için başka safa katılan
Pazarlıkla onmilyona satılan
Deyin hele sizden başka kim var ki.

Hele pahalılık işledi taşa
Bizim ekmeğe zam, sizin maaşa
Halkı derdi ile koyan başbaşa
Deyin hele sizden başka kim var ki.

Seçim günü çok yalvarıp, yakaran
Fakir halkın oylarını koparan
Çıkarına türlü kanun çıkaran
Deyin hele sizden başka kim var ki.

Elbet birgün bu halk hesap soracak
Karanızı yüzünüze vuracak
Yetim hakkı gözlerine duracak
Deyin hele sizden başka kim var ki.

Elinizde riyâkârlık feneri
Göz boyamak hepinizin hüneri
Çok kızdıran ozan ÂŞIK YENER'i
Deyin hele sizden başka kim var ki.

HAKKIM DEĞİL Mİ

Sömürü çarkının başustaları
Size mi akacak arkın suları
Paylaşıp yutmayın bu dünyaları
Söyleyin, benim de hakkım değil mi.

Bedeli yenmeyen uğraşı, emek
Karın doyuracak rahat bir yemek
Yurtta aç gezmeyip, «yurttaşım» demek
Söyleyin, benim de hakkım değil mi.

İstemem fantazi, gösteriş moda
Bayırda, tepede, düzde olsa da
Yedibaş nüfusa iki göz oda
Söyleyin, benim de hakkım değil mi.

Birdir nazarımda Kore, Sırbistan
Kanada, Viyatnam, Çin, Arabistan.
Oğluma don almak, kızıma fistan
Söyleyin, benim de hakkım değil mi.

Ozanım, görevim gerçeği sezmek
Özgürce konuşmak, özgürce yazmak
Ben de istiyorum özgürce gezmek
Söyleyin, benim de hakkım değil mi.

Çalışmak, yorulmak, eğlenmek, gülmek
Kederi, kıvancı, neşeyi bölmek
İnsanca yaşamak, insanca ölmek
Söyleyin, benim de hakkım değil mi.

ÂŞIK YENER gönlüm bu hazza ermek
İnsanlık uğrunda canımı vermek
Kara günü silip, ak günler görmek
Söyleyin, benim de hakkım değil mi.

Ç I K T I

Hiç bir şey yetişmedi bahtımın havasından
Diktiğimiz güllerin hepsi siyah renk çıktı.
Usanmıştık dünyanın derdinden, davasından
Gene bizim talihten karşımıza cenk çıktı.

Çok gördük meyledeni yüzlere, ellilere
Hep kapılar açıktır işvekâr dillilere
Hanım dedik, yüz verdik çok soysuz zillilere
Kapağını açınça içi rengârenk çıktı.

Boş verdim ta ezelden şu âlemde nem kaldı
Zaman geçti beyhude, ömür dersen kısaldı
Sevabım yoktu zaten, günahım eller aldı
Tutup mizana vurduk bir birine denk çıktı.

ÂŞIK YENER diyor ki: taş vurdular dalıma
Namert avcılar çıktı, kement attı koluma
Kimseye dokunmadan düz giderken yoluma
Önüme kuyu kazan hayli pezevenk çıktı.

E Z E L D E N

Söyleyin Allah aşkına
Kimin taş attım köşküne
Fakir, fıkara, düşküne
Yardım etmek huyum idi.

Her şeyim gitti bir pula
Gurbet oldu bana sıla
Bilmem ben bu İstanbul'a
Neden geldim, neyim idi.

Sarardı da soldu gülüm
Bülbül oldu öter dilim
Afşin ilçem, Maraş ilim,
Güzel Tanır köyüm idi.

Elmalı yaslanmış dağa
Ünü gitti sola, sağa
Gök kıratlı Memet ağa
Benim halis dayım idi.

Elim işler, sözüm mahir
Yazarım her şeye dair
ÂŞIK YENER'im hem şair
Şerefliler soyum idi.

G E L

İsmin kitabımda ayet
Ölürüm görmezsem şayet
Seni kıskanırım gayet
Elâlemden sakın da gel.

Sakın ha unutma beni
Gel öpeyim o gül teni
Kimseler görmesin seni
Sağa, sola bakın da gel.

Uzat bana kollarını
Gör dostuyun hallarını
Hep beklerim yollarını
Çok geç kalma yakında gel.

ÂŞIK YENER aşık sana
Donan türlü türlü dona
Sırma saçına, yakana
Gonca güller takında gel.

F İ H R İ S T

Önsöz 4
Hayat Hikâyem 5
Büyük Babam Ozan Osman Ağa 13
Telli Senem 14
İddia 15
Bu Vatan Kimin 17
Gene Bizim Eller Düştü Aklıma 19
Affeyle Beni 21
Memleketten Selâm 23
Bizim 26
Bundan Sonra 28
Topkapının Çayırı 29
Kalmadı 32
Ozanlar-Şairler Gibi 33
Yurdum 37
Elveda 39
Nazlı 41
Ceza 42
Nicoldu (Mahzuni Şerif'e) 43
Akrostiş 45
Yıl Dönümünde Zafer Destanı 47
Unutma Kardeşim 53
Nem Kaldı 53
Bitmez Bitmez 57
Bu Gömlek 58
Parasızlık 59
Gönül 60
Özlem 61

Gel Bana 63
Üç Büyükler 64
Kimsem Yoktur 66
Neyim Kalacak 67
Geçer Ha 68
Giderim 69
Ötme Bülbül 70
Kayseride Bahar 71
Gereksiz 73
Kız Sen İstanbulun Neresindensin 74
Tezekten terazinin 80
Bizim Şoför Memet Ağa 82
Devran O Devran 83
Aman Ustam Kurban Olam 85
Bu İşler 87
Durak 88
Bizim Evde 90
Bana Seni Hatırlatır 92
Can Pazarlığı 95
Gönlüm Gene Erkârlandı Gurbette 97
Vurguncular 98
Bir Türlü 100
Söyleme Dost 101
Nicoldu (Tanır Ağıdı) 102
Neyim Var Benim 113
Benim 114
Bizim Elden Havadis 115
Kaldı 118
Bu Yoksulluk 119
Bir Daha 120
Bizim Ellere 121
Belki Bir Gün 125
Misali 126
Ayrılmaz 127
Dörtlükler 128
Bendedir 129
Bu Dert Beni 130

Unuttum Seni 131
Benim Ahım 132
Takvimli Şiir 133
Terkibibent'e Nazire 134
Arz-ı Name 136
Ana Gibi 137
Unutamam Seni 138
Turnam 140
Bu Osman Başka Osman 141
Geçip Gitti 142
İğneli Şiir 144
Talihsiz Dulun Öyküsü 146
Postacı 148
Güzel Ankara 149
Öldürür Beni 150
Dağlar (I) 151
Küsülüyüz çoktanberi 152
Hasan Aslantaş'a 154
Hasretli Bayram 155
Ben Bana 156
Senin Senden Haberin yok 157
Kırkbeş Yıldır 159
Bizim Eller 160
Bilemezler ki 161
Söyle Yârim 162
İstifaname 163
Gelmedin 165
Tıpkı 167
Gurbet Elde (2) 168
Küstürme Beni 169
Geliyor 170
Karım Cahil Olmasaydı 171
Var 173
Saz Destanı 174
Elâ Gözlü Yâr 177
Var Daha 178
Yalancı Yârim 179

Nesin 181
Yol Ver Dağlar 182
Arifler Bahçesi 183
Alabalık 184
Durur 186
Umutsuz Aşk 187
Al Fistanlı Suna Gelin 188
Ben O Yâri Görmeyeli 189
Hapishane Türküsü 190
Gamlanma Boşuna 191
Afşar Kızı 192
Düştü 194
Yaralar 195
Hayat Basamakları 196
İmtiyazsız Sınıfsız Bir Kitleyiz 199
Oy 201
Dosttan Dosta 202
Elbette 203
Ne Fayda 204
Haneler 205
Kimim Kaldı 207
Derler 208
Postacı (2) 209
Hoş Gör 210
Seneler 211
Gariplik 212
Dilekçe Peşinde 213
Dağlardan Oldum 215
Gençlik Yıllarım 216
Bilen Olmaz 217
Dururum 218
Doktor Bey 219
Gider 220
Yarınımın Umudu Yok 221
Ayrılık Treni 222
Biz 223
Geçmiyor ki 224

Söyle Mektup 225
Olmadı 227
Nedendir 228
Umduğumuz Dağlara 230
Niyaz 231
Veda 232
Hayatın Son Baharı 233
Dönüşüm 234
Geçti 235
Öyle 236
Bilemiyorum 237
Gurbet Elde (I) 238
Sevgi 239
Gazel 241
Aşık Veysel'e Ağıt 242
Arzuhal 244
İşte Ben Geldim 246
Ne Kaldı ki 249
Osman 250
Netmişler 251
Daha Bir Başka 252
İcra Hâkimi 254
Öğretmenim 255
Bekle Beni 256
Bu Sevdanın Sonu 258
İşte O Benim 259
Olmaz 260
Yalancı 261
Nesi Var 262
Ayrılık Hasreti 264
Yâre Sesleniş 265
Yüce Dağa Yağan Yağmur 266
İşte 267
Ne Var Bende 268
Sor Beni 270
Çarpık Bürokrasi 271
Hastahanede Kuyruk Var 272

Yağma Hasanın Böreği 271
Sürgün 275
Hain Yâr 276
Kim Bilir 277
Bizim Köyde 278
Kal Güle Güle 279
Gurbet Yolları 280
Yalvarış 282
Beni 284
Ele Ne 285
Ben Değil miyim 286
CEVAP 287
ARZ-I Name 289
Hani 291
Han Aslı mısın 292
Dokunur 293
Mariya 294
Nasihat 295
Satar 296
Vaz Geç Sevgilim 298
Gidiyor 297
Dağlar 299
Mektup Selâm Götür 300
Kovuluş Destanı 301
Fermani 303
Vaz Geç Gönül 305
Sana Benzer 306
Gitti 307
İnanmayın Yalancıdır 308
Gönlüm Boş Gene 309
Sanki 301
Kârın Ne 311
Para 312
Yâr Saçlarını 313
Mazideki Sevgiliye 314
Sıladan Gelen Mektup 315
Efkâr 316

Zaman Eyvah 317
Bu Kitap 318
Veda (2) 319
Kim Var ki 321
Hakkım Değil mi 324
Çıktı 326
Ezelden 327
Gel 328

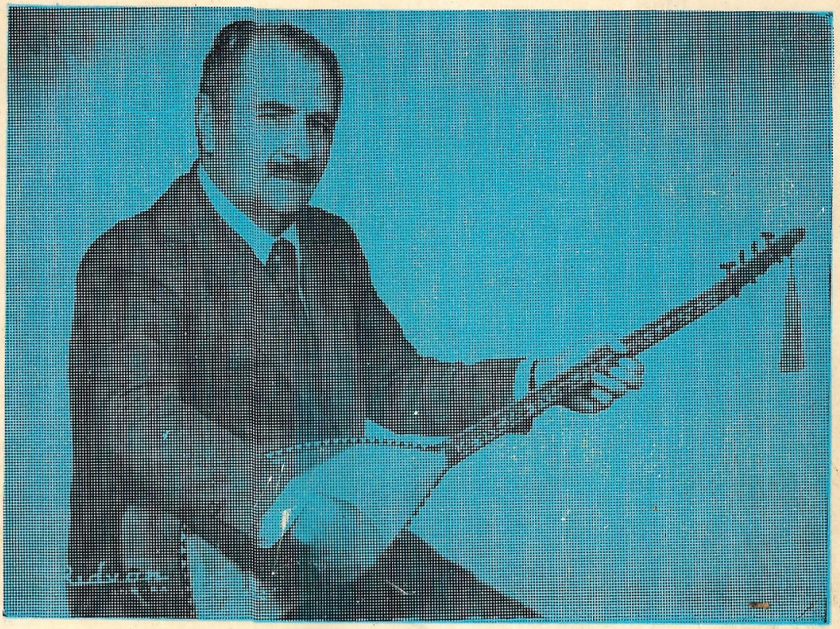

Elin saray, köşkü varsa,
Benim de bir kalemim var.
Şiir yazar, saz çalarım,
Bambaşka bir âlemim var.

Gözüm yok dünya malında,
Elin parası, pulunda..
İzim insanlık yolunda,
Dilimde hoş kelâmım var.

İsmim dilde kalmasa da
AŞIK YENER olmasa da
Dostlar bana salmasa da.
Tüm dostlara selâmım var..